

ATHENS voice

ΕΚΛΟΓΕΣ 2014

12 υποψήφιοι
μιλούν και γράφουν
στην ATHENS VOICE

σελ. 19

**Η Αθήνα του
Νίκου Βατόπουλου**

Του Δημήτρη Μαστρογιαννίτη, σελ. 12

Στέφανος Τσιβόπουλος

Από την 55η Μπιενάλε της Βενετίας
στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης

Της Ναταλίας Δαμίγου-Παπώτη, σελ. 32

**Η ΑΘΗΝΑ
ΠΑΙΖΕΙ**

Jazz

Του Πάνη Παναγόπουλου, σελ. 14

Είμαστε όλοι κομμάτι
της ίδιας ομάδας.
Καλή επιτυχία στη Βραζιλία.

#ManosSergios24

ΕΛΛΑΔΑ ΔΙΠΛΑ ΣΟΥ

 [facebook.com/ElladaDiplaSou](https://www.facebook.com/ElladaDiplaSou)

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΧΡΥΣΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

EDITO

Του Φώτη Γεωργελέ

Στις χώρες της Δύσης η σάτιρα κοροϊδεύει «τα ιερά και τα όσια», κάθε εθνικό στερεότυπο της κοινωνίας. Αυτό είναι η δουλειά της σάτιρας, να υπονομεύει, να θέτει σε αμφισβήτηση, να ανατρέπει. Στην Ελλάδα, η σάτιρα επιτίθεται σε όποιον τολμάει να αμφισβητήσει την κυρίαρχη ιδεολογία. Όταν κανένας Νίκος Δήμου γράφει κάτι που δεν κολλάει με τα εθνικώς σωστά και ελεγμένα παραδεκτά, αντιμετωπίζει ένα προσωπικό bullying που φτάνει μέχρι την ηθική εξόντωση. Το μήνυμα είναι σαφές, όποιος μιλάει τιμωρείται. Η κοινωνία δεν τον υπερασπίζεται, ψιθυρίζει, μα τι θέλει κι αυτός τώρα και προκαλεί. Έπειτα, τα ίδια media που πρωτοστάτησαν στο ηθικό λιντσάρισμα, κάνουν εκπομπές για να συζητήσουν το πρόβλημα της ανόδου του φασισμού.

Δεν επιτρέπεται να ξεφύγεις από την επίσημη ρητορική. Ούτε καν να κάνεις λάθος. Η αστυνομία σκέψης επαγρυπνεί πάντα. Είσαι προδότης, λιγότερο Έλληνας, μάλλον δεν είσαι και χριστιανός. Σίγουρα είσαι όργανο της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ, πληρώνεσαι από τον Σόρος.

Η ηγεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης θέλει κυβερνήσεις υποτελείς. Οι δυνάμεις κατοχής έκαναν την πατρίδα μας αποικία. Γίναμε πειραματόζωο των ισχυρών με σκοπό να λεηλατήσουν το δημόσιο πλούτο. Και να μειώσουν τους μισθούς και τις συντάξεις μας. Γιατί μας ζηλεύουν, γιατί αυτό τα ανυπότακτο έθνος δεν υποτάχθηκε ποτέ. Όλα είναι ένα κόλπο, ένα παραμύθι χωρίς δράκο. Όλοι συνωμοτούν εναντίον μας. Πρέπει να αντισταθούμε. Είμαστε κατά της βίας αλλά η οργή του κόσμου είναι δικαιολογημένη. Οι αληθινοί τρομοκράτες είναι στο Υπουργείο Οικονομικών. Αυτός είναι ο κυρίαρχος λόγος στην Ελλάδα του 21ου αιώνα.

Όταν τα πολιτικά κόμματα συζητούν για την αντιμετώπιση του φασισμού, υποκρίνονται. Η μόνη συζήτηση που μπορεί να είναι αληθινή πρέπει να αρχίζει με τη φράση: Εγώ φταίω. Η κοινωνική μηχανική που ασκούν οι πολιτικές δυνάμεις πάνω στην κοινή γνώμη για να διαχειριστούν την κατάρρευση είναι βασισμένη στον ακροδεξιό ανορθολογισμό. Ο εθνολαϊκισμός έχει επικρατήσει θριαμβευτικά σε όλο το φάσμα του πολιτικού συστήματος, από το ένα άκρο ως το άλλο. Συνωμοσίες, προδότες, ξένες δυνάμεις κατοχής, ηρωικοί αγώνες, ο λαός που αντιστέκεται, ο λαός που υπομένει. Οι παράγραφοι των ανακοινώσεων των κομμάτων είναι copy paste, οι υπογραφές αλλάζουν. Ο φασισμός δεν λέει τίποτα παραπάνω από όσα λένε και πολλοί άλλοι. Συν τη βία. Όμως και αυτή έχει γίνει μέρος του πολιτικού παιχνιδιού, αποδεκτή, κοινότοπη, «του λαού η δίκαιη οργή».

Φταίει η λιτότητα, το μνημόνιο, λένε, επαναλαμβάνοντας ταυτολογίες. Βέβαια, αν είμαστε πλούσιοι, υγιείς και όμορφοι θα είχαμε λιγότερα προβλήματα. Στη δυσκολία κρίνονται οι άνθρωποι, οι πολιτικές δυνάμεις, οι κοινωνίες. Οι μεν υιοθετούν τη φασιστική ρητορική προσπαθώντας να αφομοιώσουν το κοινό της. Με αποτέλεσμα να την ενδυναμώνουν και να τη νομιμοποιούν. Το οριζιναλ νικάει πάντα τις σοφές εκδοχές. Να αντισταθούμε σ' αυτούς που θέλουν τζαμί στην κάθε γειτονιά, γράφει στο προεκλογικό φυλλάδιο ένας υποψήφιος δημοτικός σύμβουλος του υποτιθέμενου δημοκρατικού τόξου. Συζητάμε 30 χρόνια για να χτίσουμε ένα. Οι δε χωρίζουν τους ανθρώπους σε όσους είναι με το μνημόνιο και σε όσους είναι αντίθετοι. Κάνουν κάλεσμα στους «αντιμνημονιακούς» να τους στηρίξουν στο δεύτερο γύρο. Δηλαδή; Σε ψευδοσμένους και φασίστες;

Δεν υπάρχουν όμως και κοινωνίες αθώες, ούτε λαοί που «ξεγελάστηκαν». Πρέπει πια να παραδεχτούμε ότι χρόνια παρασιτισμού έχουν οδηγήσει τμήματα της κοινωνίας μας

σε έναν γκριζο χώρο ανομικότητας. Όπου δεν υπάρχουν όρια, δεν ισχύουν νόμοι. Από τα παιδιά των πλουσίων με τους μπράβους και τα περιστροφά μέχρι τα Ζωνιανά, από τους εκατομμυριούχους υπουργούς της μίζας μέχρι τα φακελάκια των επίορκων δημόσιων λειτουργών, από την αυθαίρετη καταπάτηση της δημόσιας περιουσίας μέχρι τη βιομηχανία πλαστών συντάξεων και επιδομάτων αναπηρίας, ολόκληρα τμήματα της κοινωνίας μας βρίσκονται σε μια ενδιάμεση ζώνη ημιπαρανομίας όπου όλα είναι σχετικά. Η λούμπεν Ελλάδα, από τα υψηλότερα έως τα χαμηλότερα κοινωνικά επίπεδα, συναντιέται σε ένα χώρο όπου δεν ισχύουν οι κανόνες του δημοκρατικού παιχνιδιού. Η άγρια επιθετικότητα στον ακήρυκτο πόλεμο συμφερόντων, όλοι εναντίον όλων, μετατρέπει τη βία από κοινωνικό ταμπού σε απλό μέσον επικράτησης και διεκδίκησης.

Η Ελλάδα παρουσιάζει χαρακτηριστικά εύφλεκτα που μπορούν να την οδηγήσουν στην καταστροφή. Δεκαετίες πελατειακού κράτους έχουν οδηγήσει σε έναν οικονομικό αναλφαβητισμό που δεν συναντιέται σε άλλες δυτικές χώρες. Τα περισσότερα από τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε αυτή τη στιγμή ως χώρα, είναι άγνωστες λέξεις για μεγάλη μερίδα των συμπολιτών μας. Μέχρι τώρα οι πελατειακές σχέσεις υποκαθιστούσαν την οικονομική δραστηριότητα. Μαζικές προσλήψεις στο δημόσιο, επιδοματική πολιτική, πρόωρες συντάξεις, άλωση του δημόσιου ταμείου από επιχειρηματικά, συντεχνιακά, συνδικαλιστικά συμφέροντα. Τώρα ξαφνικά πρέπει να μιλήσουμε για παραγωγή σε ένα παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον. Η αντίδραση είναι μια άναρθρη κραυγή, «μας κλέψαν τα όνειρά μας». Ο οικονομικός αναλφαβητισμός οδηγεί στον πολιτικό ανορθολογισμό. Δεν μπορεί, κάποιο κόλπο θα έγινε, όλοι συνωμοτούν επιτυχώς εναντίον μας. Ανομικότητα και πολιτικός ανορθολογισμός, η συνταγή της καταστροφής.

Μέσα Ενημέρωσης της δημαγωγίας που καϊδεύουν τους πελάτες, κόμματα του «πολιτικού κόστους» και των μικροκομματικών χειρισμών που επιλέγουν τη στασιμότητα μπροστά στις δύσκολες αλλαγές. Μας πείσαν οι ανάλγητοι δανειστές μας, σας πονέσαμε χωρίς να θέλουμε, τώρα τελείωσαν όμως όλα, άρχισε το success story. Εμάς τους ηρωικότερους δεν μας πιέζει κανένας, με ένα νόμο ένα άρθρο θα γυρίσουμε το χρόνο πίσω στο 2009. Άμα μιλάς σαν σε ανήλικους θα εισπράτεις κακομαθημένους. Αν το μίσος και η εκδίκηση ονομάζονται αντισυστημικότητα, τότε οι πιο αντισυστημικοί είναι οι τραμπούκοι. Ο ποινικός και οικονομικός υπόκοσμος βγαίνει φανερά στο πολιτικό παιχνίδι χωρίς διαμεσολάβηση. Τα σκοτεινά υπόγεια βγαίνουν στην επιφάνεια μεταμφιεσμένα σε «αντισυστημικότητα». Ο τυχοδιωκτισμός των άλλων έχει ανοίξει τους δρόμους.

Οικονομικός αναλφαβητισμός, πολιτικός ανορθολογισμός, ανομία. Εύφλεκτα υλικά κοινωνικής παρακμής που οδηγούν τις χώρες στην καταστροφή. Χαμηλής ποιότητας πολιτικό σύστημα, οι τελευταίοι επίγονοι ενός πελατειακού συστήματος που βαθμιαία χρεοκόπησε. Μέσα ενημέρωσης κατ' εξοχήν παραδείγματα της διαπλεκόμενης πολιτικοοικονομικής φούσκας που κατέρρευσε. Το χειρότερο δεν είναι ότι φτωχώναμε. Το μεγάλο πρόβλημα είναι ότι δεν αντιμετωπίζονται οι αιτίες της χρεοκοπίας. Όμως έτσι δεν έχεις καμία πιθανότητα επιβίωσης στο σημερινό κόσμο, ανήκεις στην κατηγορία «αποτυχημένου κράτους» που χάνει και βγαίνει στο περιθώριο. Ο κίνδυνος της εκτροπής προς τον ολοκληρωτισμό και την επακόλουθη καταστροφή θα αντιμετωπιστεί μόνο εάν η υπόλοιπη κοινωνία αποφασίσει να ξαναγίνει «κανονική» χώρα. **▲**

«Τη θυμάσαι που βγήκαμε και, επειδή είχε νεύρα, πήρε χαμομήλι για να ηρεμήσει;»
(Καλοσυνάτες φίλες συζητούν για νευρική φίλη. Café στο Μοναστηράκι, Σάββατο μεσημέρι)

«Εδώ θυμάσαι όλο το "Lion King" και δεν μπορείς να θυμηθείς πέντε ονόματα;»

(Νεαρός κύριος σε άλλο νεαρό, έξω από το εκλογικό κέντρο που ψηφίζει. Εκλογικό κέντρο στον Λυκαβηττό, Κυριακή μεσημέρι)

-Μην το κρατάτε!
-Μα δεν το κρατάω!
-Ε, πώς. Το κρατάτε.
Όταν το κάνετε, να το φχαριστιόσαστε.
-Δεν ξέρω πώς.

(Συζήτηση με ταρίφα για το φτάρισμα. Σάββατο μεσημέρι, διαδρομή Αμπελόκηποι - Διόνυσος)

«Πάμε κανά δεκάλεπτο στις κούνιες;»

(Νεαρό ζευγάρι με δύο μωρά στα χέρια. Μόλις έχουν ψηφίσει. Σε εκλογικό κέντρο στον Λυκαβηττό, Κυριακή μεσημέρι)

«ΖΗΛΙΑ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑ ΟΥΣΤ...»

(Σε t-shirt, χειροποίητο. Remember, Πλάκα, Κυριακή πρωί. Το διπλανό t-shirt έγραφε «Σε ρηκά μυαλά δεν πνιγόμαστε»).

Μπορείτε να μας στείλετε και τις δύο φωτογραφίες σας (παλιά και νέα), είτε ψηφιακά (ανάλυση 300 dpi, διαστάσεις 22x32, στη διεύθυνση info@athensvoice.gr με την ένδειξη "Back 2 the future") είτε τυπωμένες, στη διεύθυνση της ATHENS VOICE (Χαριλάου Τρικούπη 22, Αθήνα 10679). Είναι απαραίτητο να γράψετε τα στοιχεία σας και τις λεπτομέρειες των φωτογραφιών (χρονολογία, τοποθεσία, πρόσωπα).

Κέλλυ, Έλενα, Ξανθή, Λώρα και Μυρτώ, 2000, Θεσσαλονίκη

Τα ίδια πρόσωπα, στην ίδια πόλη, 2013

ΤΟ ΞΕΡΟΦΥΛΛΟ ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει ο NAR. Γεννήθηκε στη Ρωσία και από το 1991 είναι μόνιμος κάτοικος Θεσσαλονίκης. Από τα 13 ξεκίνησε να ασχολείται με το σπρέι, από τότε δεν έχει σταματήσει την αρρώστια. Τα τελευταία χρόνια η ανάγκη της δημιουργίας και η έλλειψη χρημάτων τον έχουν οδηγήσει στο να κάνει δημιουργίες και κατασκευές με υλικά τα οποία ο περισσότερος κόσμος πετάει, που εκθέτει. Όλο το χρόνο που διαθέτει τον ξοδεύει σε αυτά που κάνει, τον υπόλοιπο τον αξιοποιεί στο περλίπτερο που δουλεύει. Θα ήθελε να έχει πολύ περισσότερο χρόνο και οικονομική άνεση να ασχολείται με αυτό που αγαπάει πιο πολύ από κάθε τι, απλά να δημιουργεί. Αυτή την εποχή συμμετέχει στην έκθεση No Respect στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών. Τη δουλειά του μπορείτε να βρείτε στο αγαπημένο του ημερολόγιο <http://ampandonedart.blogspot.gr/>

INFO-DIET

Της ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ

ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΑΦΕΤΖΟΠΟΥΛΟΣ

«Έχει κάνει ένα γάμο χωρίς παιδί, έναν με παιδί και ένα παιδί χωρίς γάμο»... με τέτοιο βιογραφικό πώς να μη σκίσεις, αγαπητέ μου Αντώνη, στο συνδυασμό του Καμίνη;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΛΑΜΠΡΙΑ

Έγραψε στη σελίδα της στο fb το πιο έξυπνο και σύντομο σχόλιο για τα σποτάκια του Ποταμιού: «Ναι στα βίντεο. Τελεία και Καύλα».

ΓΙΩΡΓΗΣ ΓΕΡΟΛΥΜΠΟΣ

Από τις καλύτερες συμμετοχές στην Art Athina. Πρέπει να είσαι πολύ μεγάλος φωτογράφος για να φωτογραφίζεις εργοτάξια που να μοιάζουν με μυθικές μητροπόλεις. Τα συγχαρητήριά μας στο Ίδρυμα Νιάρχου που τον έχει επιλέξει ως επίσημο φωτογράφο του.

ΤΑΚΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ

«Από την κυρία Δούρου, όμως, ή από τον κύριο Σακελλαρίδη θα περίμενα ειλικρινά κάτι που να μου δείξει πως το μυαλό τους δεν τρέφεται μόνο από κομματικούς μπακαλιάρους...» (Από το κείμενό του «Πάρε τη ζωή στα χέρια σου» στην «Καθημερινή»)

ΕΚΛΟΓΕΣ 2014

Η στήλη εύχεται τα καλύτερα σε Καμίνη, Μπουτάρη και Ποτάμι.

ΕΛΛΑΔΑ ΨΗΛΑ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ

...με Μπέο και Κασιδιάρη.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΠΟΦΑΣΙΣΤΟΥΣ

Υπάρχει τρόπος να διευκολυνθείτε στη δύσκολη απόφαση: Κοιτάξτε τους παρατρεχάμενους που τους πλαισιώνουν την ώρα που κάνουν δηλώσεις στα μικρόφωνα και, διά της εις άτοπον, αποφασίστε.

ΑΡΗΣ ΣΠΗΛΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Λυπάμαι που θα σας θυμίσω δικά σας λόγια: «Όταν περνά το πεπρωμένο πρέπει να έχεις την κατάλληλη θέση».

EXIT POLL

Μέτρηση αν exit.

ΜΕΤΑ ΘΑΝΑΤΟΝ ΖΩΗ

«Νέο» άλμπουμ του Michael Jackson και «Live» εμφάνιση με ολόγραμμα στα βραβεία Billboard. Όταν θα σπκωθεί ο μακαρίτης και θα σας κυνηγήει, μην απορησέτε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΓΚΛΕΤΣΟΣ

Ανακοίνωσε το νέο του κόμμα με το όνομα «Τελεία». Περιμένουμε τον επόμενο που θα το βαφτίσει «και Παύλα».

ΕΛΛΑΔΑ ΕΧΕΙΣ ΤΑΛΕΝΤΟ

Βάνα Μπάρμπα στη Γλυφάδα, Λευτέρης Πανταζής στη Βουλιαγμένη φαίνεται να συγκεντρώνουν τους περισσότερους σταυρούς.

ΟΙ ΜΑΙΝΟΜΕΝΕΣ ΤΩΝ ΣΠΟΤ

Σιγά το σεξισμό. Ούτε καν η Λουκά δεν θίχτηκε.

ΟΥΡΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΓΙΑ ΤΟ INTERNET;
ΟΧΙ ΠΙΑ

OTE VDSL

Όλοι ταυτόχρονα online με ασύλληπτες ταχύτητες έως 50Mbps.

Όταν όλοι στο σπίτι έχουν μεγάλες απαιτήσεις από τη σύνδεση Internet, η λύση είναι VDSL από τον ΟΤΕ. Τα αρχεία κατεβαίνουν σε ελάχιστα δευτερόλεπτα, τα video παίζουν σε υψηλή ευκρίνεια, οι video-κλήσεις γίνονται χωρίς διακοπές, ενώ στο online gaming στέφεσαι πρωταθλητής.

Μάθε για τις δυνατότητες που σου προσφέρει στο ote.gr/vdsl

Το πάθος σου για γρήγορο σερφάρισμα είναι για μας έμπνευση.

ΔΙΚΤΥΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
13888   ote.gr

Διαθεσιμότητα υπηρεσίας στο ote.gr/vdsl

Μαζί, είμαστε ένα.

ΜΙΚΡΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΚΛΑΣΙΚΑ

Το «Xenia» και άλλα παιδικά παραμύθια

●●● Πριν λίγες μέρες μου χάρισαν σχεδόν τυχαία, χωρίς λόγο, ανάλαφρα, σαν να μου έλεγαν «μου δανειζεις τη γόμα σου;» το τελευταίο ενεργό τεύχος του Μίκυ Μάους πριν κλείσει οριστικά πέρσι – Παρασκευή 6 Σεπτεμβρίου 2013 η ημερομηνία της αποχαιρετιστήριας κυκλοφορίας του. Τίτλος «Σκρουτζ: Το μυστήριο του Ρομπολαστέξ».

●●● Την ίδια εκείνη μέρα λέγαμε ότι αυτό που μας ενώνει, εμάς, μια παρέα ημίτρελων αταίριαστων παντού και σε όλα, απροσάρμοστων, είναι ότι είμαστε κολλημένοι στην παιδική ηλικία. Με μία παιδικότητα σκληρή, με το ένα ρουθούνι ανοιγμένο να τρέχει αίμα. Με γδαρμένα γόνατα και μώλωπες. Αναρωτηθήκαμε μήπως θα πρέπει να ωριμάσουμε, να πετάξουμε τα μίκυ-μάου στην πυρά σε συμβολική τελετή, και αμέσως βάλουμε τα γέλια. «Αν δεν έχεις σοβαρευτεί μέχρι τα 50, μετά δεν χρειάζεται!» είπε καθουσιαστικά η Ε. Ακούστηκαν μερικές ενστάσεις, μήπως πρέπει να κατεβάσουμε το όριο στα 40 και, ναι, συμφωνήσαμε: δεν χρειάζεται.

●●● Την άλλη μέρα την πέρασα ανεβασμένος στο πατάρι, ψάχνοντας τα παλιά Μίκυ Μάους και τα Μικρά Εικονογραφημένα Κλασικά για να τα χαρίσω στα ανίψια μου. Αυτός είναι ο προορισμός τους, να φτάνουν στα χέρια των μικρών και αυτοί είναι εκείνοι που τα αποθησαυρίζουν – οι θείοι. Τα πατάρια τους κρύβουν θησαυρούς, τα ντουλάπια τους εκπλήξεις, παράδοξα και μυστήρια (του Ρομπολαστέξ).

●●● Την επομένη πήρα στο mail ένα pdf κατευθείαν από τα χρόνια του δημοτικού, σαν κάποιος να μου επέστρεφε μία δανεισμένη γόμα. «Το βιβλίο μου» έλεγε. Υπογραφή, Κάπα Κάπα Μοίρης. Ο διάσημος μπλόγκερ Κάπα Κάπα Μοίρης για μένα είναι πάντα ο Άκης. Παιδικός φίλος, οι μανάδες μας φίλες και συμμαθήτριες, μας μεγάλωσαν κι εμάς μαζί, στις χριστουγεννιάτικες διακοπές και τα καλοκαίρια να καθόμαστε πλά-πλάι σε πεζούλια και να διαβάζουμε ο ένας τα μίκυ-μάου του άλλου. Τα Μικρά Εικονογραφημένα Κλασικά μας γράφονταν με μία σιωπηλή συνωμοσία, αναπληρώναμε ο ένας τα κενά του άλλου – ανταλλάσσαμε τα τεύχη, τις ιστορίες μας και τις εικόνες. Βάζαμε lego-lego τα κομμάτια του μυαλού μας σε σειρά.

●●● Αργότερα ανταλλάσαμε δίσκους, εκείνος καϊφιντελίστας με λεπτομερή αγάπη στα εξώφυλλα, στον Brian Eno και τους Van Der Graaf Generator, στις μεγάλες συμφωνικές θλίψεις, κι εγώ άτσας, με φαγωμένα στις άκρες εξώφυλλα, Ramones και Lou Reed, Ultravox, σκοτισμένους Allman Brothers, κάτι blues με ατέλειωτα σκρατς και σάουντρακς από παλιές ταινίες. Προφανώς εμένα μου έλειπε κάποιο lego.

●●● Ο Κάπα Κάπα ξαναέγραψε τα παιδικά μας Μικρά Εικονογραφημένα Κλασικά σε ένα βιβλίο με τίτλο «Στον καταψύκτη του Χάνσελ και της Γκρέτελ (και άλλες τρομαχτικές ιστορίες)» και μόλις τα κυκλοφόρησε σε 200 μετρημένα αντίτυπα στις εκδόσεις Bibliothéque. Με κομψό, φλεγματικό ύφος και ακαριαία, σαδιστική ωμότητα, περνάει βίαια στην ενηλικίωση των παιδικών μας παραμυθιών, πιάνοντάς τα ένα-ένα και δίνοντάς τους μία τευτονική, σκληρή τροπή. Είναι όλα εκεί: ανάμεσα σε φωτογραφίες, ταξιδιωτικές, από ασπρόμαυρα ξενοδοχεία και οικογενειακές πολυρόντ στιγμές με καρφωμένα και καμένα πρόσωπα, βρίσκεις μέσα στον καταψύκτη το Άσχημο Παπάκι με μάνα πάπια τρελή που γεννά κροκόδειλους σε γερμανικά λιβάδια, το Κοριτσάκι με τα ψηφιακά Σπίρτα στο Κρεμλίνο, τον Αδάμ και την Εύα αλληλεργική στα μήλα, τη Χιονάτη με ελάχιστο μπάτζετ αναζητώντας Νάνους, τον Λύκο και το Κορίτσι με το Κόκκινο Βυνίλ Αδιάβροχο, τον Παπουτσωμένο Γάτο, τον Πρίγκιπα με το Φτηνό Μαύρο Κοστούμι, τον Τζεπέτο με πριονοκορδέλα, καθρέφτες, ξενοδοχεία, χαμηλές θερμοκρασίες, τον Μπάμπι το ελαφάκι.

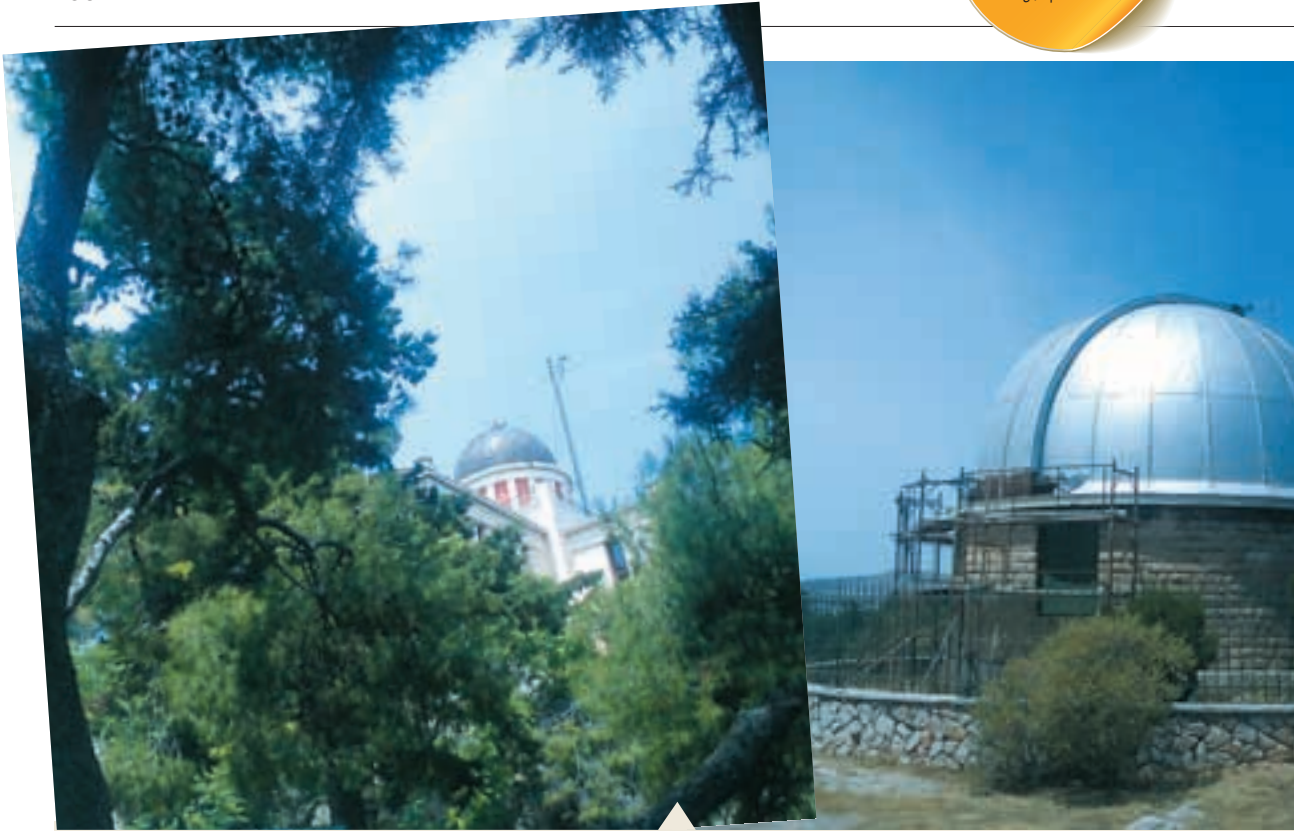
Χωρίς Οικογένεια

«Ένας ατζαμής και μύωπας λαθροκυνηγός σκότωσε μια νύχτα, που είχε πανσέληνο στο Instagram, τη μαμά του Μπάμπι με μια Bennelli-Raffaello, περνώντας την ελαφίνα για φραγκόκοτα. Της άνοιξε μια τεράστια τρύπα στο κεφάλι, ίσα με μια –ανοικτή– ομπρέλα θαλάσσης. Ο Μπάμπι είπε “δεν πειράζει, θα ζήσω με τον μπαμπά μου”. Ο μπαμπάς του όμως είχε άλλα σχέδια –αφού δεν του δινε χάπια ο ΕΟΠΥΥ για να γλιτώσει την κατάθλιψη– και στα σαράντα της γυναίκας του έφτιαξε μια ωραία θηλιά σταυρόκομπο και κρεμάστηκε πάρα πολύ απελπισμένος και πικραμένος από μια ροδακινιά. Ο Μπάμπι είπε “that’s life, δε γαμείς, θα ζήσω με το θείο μου”. Η θεία του όμως είχε –κι αυτή– άλλα σχέδια και κάρφωσε του άντρα της ένα μαχαίρι ίσα με τριάντα πέντε πόντους στο πάγκρεας γιατί είχε υπόνοιες (δικαίως) πως την απατούσε παρά φύση και κατά φύση με την οχιά τη μακαρίτισσα την αδερφή της. Ο Μπάμπι είπε με μάτι που γυάλιζε “θείτσα, τα δυο μας τώρα” και η θείτσα έπεσε στα ψυχοφάρμακα –αφού της έδινε χάπια με το ντουρβά ο ΕΟΠΥΥτζής της γειτονιάς που τη γούσταρε τη μιλιφίτσα– γιατί ήξερε κι απ’ την καλή κι απ’ την ανάποδη τι κουμάσι είναι ο Μπάμπι...»

●●● Με τον Κάπα Κάπα Μοίρη ακόμα ανταλλάσσουμε κασέτες και ιατρικές πληροφορίες, λεπτομέρειες για φάρμακα και παλιές, κατεψυγμένες αναμνήσεις που πας να τις πιάσεις και κάνουν κρακ – και σπάνε σε χίλια κομμάτια.

●●● Κυνηγημένοι για πάντα από τον «Πιγαντιαίο Μουσακά» του Πάνου Κούτρα που εικονογράφησε κλασικά στα 90s την αιώνια αναπηρία μας να μεγαλώσουμε στην Αθήνα, μια πόλη που μας καταβροχθίζει, είδαμε προχτές το μεσημέρι, το νέο του φιλμ «Xenia» που παίχτηκε στις Κάνες με θερμή υποδοχή, όπως μας πληροφορεί ο Πύργος Κρασσακόπουλος στη στήλη του. Ο Κούτρας με ένα μετρονομημένο στίλ, παίζοντας ανάμεσα στο όνειρο και την πραγματικότητα, μας παρουσιάζει βήμα-βήμα την ενηλικίωσή του (και μερικές άλλες τρομαχτικές ιστορίες) μέσα από την ιστορία δύο νεαρών Ελληνοαλβανών που αναζητούν τον Έλληνα πατέρα τους για να τους δώσει την ιθαγένεια και μια ανάσα σε μία χώρα που τους γέννησε, αλλά τους καταβροχθίζει. Κυνηγημένοι από τον Ελληνάρα Μουσακά τους κι αυτοί, βρίσκουν καταφύγιο σε ένα εγκαταλελειμμένο ξενοδοχείο Xenia του '60, απομεινάρια μιας εποχής που η πατροπαράδοτη ελληνική φιλοξενία ήταν τουριστικό σλόγκαν (και η Κότα με τα Χρυσά Αυγά – για να παραμείνουμε στα παραμύθια). Τώρα, η philoxenia έχει γίνει ξενοφοβία και με μια απότομη κίνηση τελειώνει το παραμύθι – σκοτώνει τον Μπάμπι το Ελαφάκι ή τον Ντίνο το Κουνελάκι, στην περίπτωση του μικρότερου από τα δύο αδέρφια, που κουβαλάει πάντα μαζί του τα μικρά του όπλα κι αυτός: γλειφιτζούρι, τον κούνελο του, ένα πιστόλι και τα αγαπημένα του τραγούδια, «της θεάς του», της Patty Pravo. Μία θαυμάσια έκπληξη της ταινίας, που δίνει ήχο στην εποχή των ξενοδοχείων Xenia και θαλπωρή στην «οικογένεια» των αταίριαστων.

●●● Ότι και να γίνει θα έχουμε ο ένας τον άλλο, για πάντα ετών 15, με μώλωπες, και τα τραγούδια της Patty Pravo. «Το 'χω διπλό, αν θέλεις μπορώ να στο χαρίσω». **A**

ΑΣΤΕΡΟΣΚΟΠΕΙΟ

Το Αστεροσκοπείο που ακούτε συνήθως να λέει διάφορα σεισμικά, αντισεισμικά και εν γένει παρασεισμικά βρίσκεται στα ριζά της Πεντέλης. Αλλά στη φωτογραφία βλέπετε το παλιό Αστεροσκοπείο, που βρίσκεται στον ομώνυμο λόφο (ή λόφο Νυμφών) σε όμορφο και κατάφυτο τόπο, ανάμεσα στα Πετράλωνα και το Θησείο. Δημιουργήθηκε στα χρόνια 1842-1846 με δωρεά του εθνικού ευεργέτη Γ. Σίνα, εκτός πόλης. Το αρχικό σχέδιο ήταν του Σάουμπερτ και το τελικό του Θεόφιλου Χάνσεν, με τη βοήθεια του αστρονόμου Σούμαχερ (ο μεσαιός Δανός, οι άλλοι δυο Γερμανοί). Οι παλιές γκραβούρες και οι πρώτες φωτογραφίες μάς δείχνουν ένα νεοκλασικό κτίριο με το χαρακτηριστικό θόλο που φιλοξενεί το τηλεσκόπιο, μόνο του, σ' έναν έρημο λόφο, πολύ μακριά από την τότε πόλη. Τα πεύκα και τα γύρω κτίρια ήρθαν αργότερα. Αργότερα, επίσης (1902), δημιουργήθηκε και ο Ανατολικός Θόλος, μόνος του, προς την κατεύθυνση του λόφου της Πνύκας. Σήμερα το παλιό κτίριο του Αστεροσκοπείου είναι μουσείο, ενώ σε διπλανό, δίπατο νεοκλασικό κτίριο (που νομίζω ότι είναι –κι αυτό!– έργο Τσίλερ) στεγάζονται διάφορες υπηρεσίες. Το Αστεροσκοπείο είναι το αρχαιότερο ερευνητικό κέντρο της χώρας και σήμερα έχει πέντε Ινστιτούτα, με πολύμορφη δραστηριότητα. Από δω έχουν περάσει μεγάλοι επιστήμονες, όπως ο Βουράκης, ο Αιγινίτης, ο Μαρσιόπουλος και, ιδίως, ο Ιούλιος Σμιθ. Και είναι συγκινητικό ότι, κατά το θρύλο τουλάχιστον, σ' αυτόν ίδιο λόφο έκανε τις αστρονομικές του παρατηρήσεις ο αρχαίος πολυ-επιστήμονας Μέτων ο Αθηναίος. Τις ασέλννες νύχτες και με γυμνό μάτι, φυσικά. Θα μπορούσα να φάω όλη τη σπλήνη για τις εφαρμογές της Αστρονομίας στην καθημερινή ζωή, μα δεν θα το κάνω. Για επισκέψεις στο παλιό Αστεροσκοπείο, 210 3490000. Περισσότερα: www.noa.gr/museum/index.html Υ.Γ. Με τσίγκλισε ιδιαίτερα ο τόπος αυτός, γιατί είναι πανέμορφος σαν τοπίο και με θέα σ' όλη την Αθήνα. Γι' αυτό έβαλα να δουλεύει εκεί ο ένας από τους δύο βασικούς ήρωες του τελευταίου μυθιστορημάτος μου, «Ο κηπουρός κι ο καιροσκόπος» (εκδ. «Εστία»). Θυμίζω ότι καιροσκόπος, αρχικά, είναι εκείνος που σκοπεί τον καιρό. Δηλαδή ο μετεωρολόγος, το alter ego του αστρονόμου.

ΤΡΑΠΕΖΑΚΙΑ ΕΞΩ ΓΙΑ ΤΟ «ANNA'S»

Το γνωστό εστιατόριο αυτονομήθηκε από την αποκλειστικά after theater χειμωνιάτικη λειτουργία του, δηλαδή ως γαστριμαργική συμπλήρωση μετά τις ωραίες παραστάσεις του θεάτρου της Άννας Βαγενά. Τώρα, σ' ένα καινούργιο ξεκίνημα από τις 7 το απόγευμα, έγινε καλοκαιρινό κι έβγαλε τραπεζάκια έξω, σε θαυμάσιο (πλέον) και κατάφυτο πεζόδρομο, δίπλα στην πλατεία Αυδή – περιοχή που ολοένα παίρνει πάνω της. Σπεσιαλιτέ χειροποίητο «ψαγμένο» σουβλάκι, ποικιλία κρεάτων και καλό κρασί, σε τιμές που ανταποκρίνονται στις δυνατότητές μας την εποχή της κρίσης. Χτες ήμουνα στα εγκαίνια και το χάρηκα. Έχει βάλει το χέρι της κι η Πασεμή Κηληπόδον. Το εστιατόριο βρίσκεται *Ακαδήμου & Κεραμεικού, Μεταξουργείο, 210 5238053*

ΠΕΡΙΠΤΕΡΟ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ

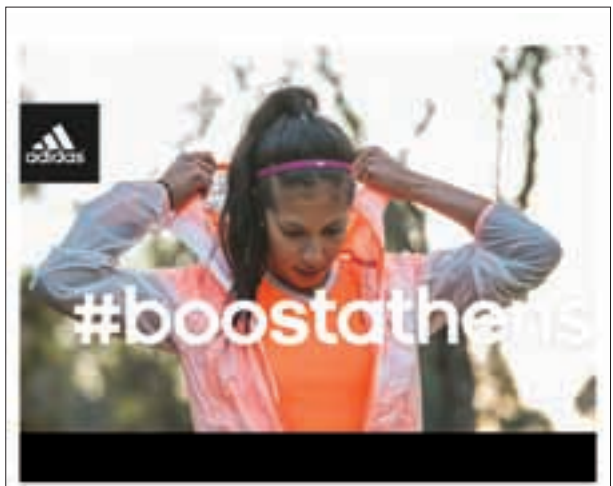
Είχα γράψει πριν λίγα φύλλα για ένα περίπτερο-βιβλιοπωλείο. Τώρα θα σας μιλήσω για ένα δεύτερο. Βρίσκεται στην αρχή της Ασκληπείου, δίπλα στις στάσεις των λεωφορείων και απέναντι από την «Πολιτεία», στάνταρ χώρο για βιβλιόφιλους, επομένως σε στρατηγικό σημείο. Τα βιβλία του αρχίζουν από 1 ευρώ, ενώ υπάρχουν και σπάνιες/ακριβές εκδόσεις που μπορεί να κάνουν 10 ή 20 ή και περισσότερο. Εδώ έχω βρει ιδίως δυσεύρετα περιοδικά, καθώς και ακριβοθώρητους τίτλους από τις εκδόσεις «Φέξη», «Γράμματα», «Θεμέλιο» και «Γαλαξία» σε καλή κατάσταση και ευτελέστατες τιμές.

ΡΕΚΒΙΕΜ ΓΙΑ ΤΟΝ «ΙΠΠΟΠΟΤΑΜΟ»

Δεν περνάω και πολύ τακτικά από το Κολωνάκι, ούτε και συχνάζω ιδιαίτερα

σε μπαρ. Κι έτσι, με καθυστέρηση λίγων μηνών, πληροφορήθηκα ότι φέτος τον Γενάρη έκλεισε ο περίφημος «*Ιπποπόταμος*» (στον πεζόδρομο της Δελφών 3B). Περισσότερα μού είπε ένας τακτικός θαμώνας του, ο φίλος δικηγόρος Νώντας Π.: «*Είχε ανοίξει το 1978 και άλλαξε ιδιοκτησία για λίγα χρόνια. Εγώ το έζησα μέχρι τα τελευταία του με τον Θόδωρο Κουκά και τη γυναίκα του. Ήταν ένα από τα πρώτα μπαρ που ξεχώρισαν στο χώρο αυτών που ονομάζουμε παμπ-μπαρ, όπου μπορείς να πιεις και να κάνεις παρέα. Είχε καλές τιμές, πολλών ειδών ποτά και πρόχειρο φαγητό από τότε σχεδόν που άνοιξε – πράγμα, τότε, ακόμα ασυνήθιστο για μπαρ. Ήταν η επιτομή του μπαρ στο μυαλό μου, 35 ολόκληρα χρόνια. Φάγαμε τα νιάτα μας εκεί μέσα, όπως και στο “Decadance” και ίσως άλλο ένα ή δύο, ήταν από τα πρώτα.*» **A**

→ d.fyssas@gmail.com

#BOOSTATHENS WITH STYLE

Τρέξε με στυλ!

Τρέξαμε στο κέντρο της πόλης, σ' ένα από τα πρώτα φωτεινά απογεύματα της χρονιάς, προμήνυμα άνοιξης. Τρέξαμε δίπλα στη θάλασσα με την παρέα της καρδιάς μας. Στο 3ο adidas Open Run της χρονιάς ανεβαίνουμε βόρεια και τρέχουμε με στυλ. Γιατί το τρέξιμο δεν είναι περαστική τάση και θέμα «της μόδας». Είναι άποψη που διαμορφώνει τις μέρες μας, τον τρόπο της ζωής μας, την εικόνα μας. Είναι στυλ στις επιλογές, μεγάλες και μικρές. Και, βέβαια, είναι στυλ στα δρομικά ρούχα και στα αξεσουάρ που μας συνοδεύουν.

Στο επόμενο Open Run, με θέμα #BoostAthens with style, την Τετάρτη 28 Μαΐου, συγκεντρωθήμαστε στον προαύλιο χώρο του Golden Hall, στο Μαρούσι και τρέχουμε στο ΟΑΚΑ. Φόρεσε το αγαπημένο σου running outfit, αυτό που σου πάει και, κυρίως, σε κάνει να νιώθεις άνετα σε κάθε σου βήμα, κι έλα να τρέξουμε μαζί. Θα ξεκινήσουμε στις 19.00, με καλή διάθεση και πολύ στυλ! Ξέχνα το χρονομέτρο και τον ανταγωνισμό κι έλα να χαρούμε το τρέξιμο στην πιο ανοιχιάτικη διαδρομή.

Live it. Craft it. Master it. Create it.

Q

What is the best Job for you?

A

The one you create!
Take control
of your Future.

Don't wait for the economy to get better.

Learn what it takes
to set up your own business
or to be the best fit
for fast growing companies.

www.alba.edu.gr/academic/mscentr

Η ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΤΟΥ FORREST GUMP

Από τον ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ

Δημιουργό του facebook group για την τοποθέτηση της κέτσαπ και της μουστάρδας των hot dog επάνω στο λουκάνικο και όχι στο ψωμάκι

Η ΑΠΑΘΡΩΠΗ
ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
Πρωταγωνίστρια
σε διαφημιστικό
spot του Ποταμιού

Ψινακήκαμεν! Το άγαλμα του Ηλία στο Μαραθώνα

Το μνημείο της μεγάλης νίκης, που πρόκειται να αποκαλυφθεί μέσα στις επόμενες ημέρες, στον Τύμβο του Μαραθώνα, δίπλα στο άγαλμα του Μιλτιάδη του Αθηναίου.

Το μήνυμα των εκλογών:

Το ζητούμενο είναι μια κυβέρνηση στα πρόθυρα της κατάρρευσης ώστε να δίνει τα πάντα στους πελάτες της, μια αντιπολίτευση stand by ώστε να αναγκάζει την κυβέρνηση να δίνει τα πάντα για να μη βρεθεί στη θέση της και μια Χρυσή Αυγή να απειλεί ότι αν δεν δώσουν οι δύο πρώτοι αυτά που έταξαν στους πελάτες τους, θα αποτελέσει την εναλλακτική λύση.

- Και ύστερα λένε ότι δεν είναι σοφός ο λαός...

Ναι, κανονικά, μετά από τόσες «γκέλες», θα μπορούσαν να αντιμετωπίσουν σοβαρά την πιθανότητα να καταργήσουν τα exit poll πριν την ανακοίνωση των κανονικών αποτελεσμάτων.

- Όμως αυτό θα σήμαινε ότι θα έπρεπε να κάνουν κάτι άλλο, στο διάστημα που μεσολαβεί από το τέλος της ψηφοφορίας μέχρι τα πρώτα αποτελέσματα. Όπως π.χ. να συζητούν (συγγνώμη για την έκφραση...) κανονικά!

- Όμως αυτό θα σήμαινε

ότι δεν θα υπήρχαν δύο ευχάριστες και διασκεδαστικές ώρες στα πάνελ με καζούρα (από τους virtual νικητές), δικαιολογίες (από τους virtual χαμένους) και τσιρίδες (από τον Άδωνι) στα εκλογικά πάνελ.

- Έστω κι αν όλα αυτά συμβαίνουν με αφορμή κάτι όπως τα exit poll. Δηλαδή κάτι που δεν είναι πραγματικό.

- Διότι, ως γνωστόν, η πραγματικότητα είναι ο χειρότερος εχθρός της τηλεόρασης. Και των οπαδών.

Αξίωμα: Κάθε προεκλογική παροχή σε ψηφοφόρους με στόχο την εξαγορά της ψήφου του δεν ενισχύει την κυβέρνηση. Στην πραγματικότητα δημιουργεί έναν ακόμα δυνάμει οπαδό της Χρυσής Αυγής.

- Ο οποίος, αν δε μείνει ικανοποιημένος από το «χαρτζηλικίωμα», θα ψηφίσει τους φασίστες για να «εκδικηθεί»...

Έχει ιδέα κανείς τι περιέχουν οι πλαστικές σακούλες που κρατάει ΠΑΝΤΑ η κυρία Λουκά, όταν

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Αφού υποτίθεται ότι είχαν έτοιμο το σχέδιο εξόδου της χώρας μας από το ευρώ, γιατί είχαν τόσο ανησυχία και αντιτάχθηκαν με τέτοιο σθένος σε ένα δημοψήφισμα, το αποτέλεσμα του οποίου μπορεί να έδειχνε στη χειρότερη περίπτωση ότι θέλουμε να βγούμε από το ευρώ μόνοι μας;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ Ο

«Καλαμοφραγή»: Η εμποκλή που παρουσιάζεται όταν ένα κομμάτι τριμμένου πάγου σφηνώνει μέσα στο καλαμάκι και εμποδίζει το ομαλό ρούφηγμα.

εμφανίζεται ξαφνικά μπροστά στις κάμερες για να φωνάξει;

Sorry, αλλά αν θεωρεί ο Πάνος Σκουρλέτης ευπρόσδεκτες τις ψήφους των χρυσαυγιτών έστω και για το δεύτερο γύρο, για ποιον ακριβώς λόγο κατηγορούσε τον Τάκη Μπαλτάκο;

Οι μυστικές δημοσκοπήσεις είναι σαν τους φίλους στο Facebook: Σημασία έχει να υπάρχουν, ακόμα κι αν δεν τους χρησιμοποιείς ποτέ.

- Και, ναι, υπάρχουν ακόμα ανάμεσά μας άνθρωποι που όχι μόνο ψάχνουν να μάθουν τι λένε οι περίφημες «μυστικές δημοσκοπήσεις», αλλά τις πιστεύουν κιόλας γιατί είναι «πληροφορίες-από-μέσα».

- Έστω κι αν οι τελευταίοι που πίστεψαν σε «μυστικές-πληροφορίες-από-μέσα» κατέληξαν στα κάγκελα του Χρηματιστηρίου, να ζητάνε εξοργισμένοι τα λεφτά τους πίσω...

Το πρόβλημα με τη διαφήμιση

του Ποταμιού για την «πρώτη φορά»: Αν έφτιαχνε και άλλο ένα spot, με πρωταγωνιστή ένα αγόρι, τότε θα ήταν σαν να προέτρεπε τα νεαρά ζευγάρια, αντί να πάνε να ψηφίσουν, να περάσουν τη μέρα στο κρεβάτι κάνοντας σεξ για πρώτη φορά... **A**

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΜΕΣΟΣΤΡΑΤΙΣ

Του ΑΝΔΡΕΑ ΠΑΠΠΑ

Παρακινδυνευμένα τα όποια συμπεράσματα αμέσως μετά τον πρώτο γύρο, οπότε και γράφεται αυτό το κείμενο. Ωστόσο, είναι βέβαιο ότι μια πρώτη αποτίμηση είναι εφικτή όσο και σκόπιμη, πολλώ μάλλον αφού η συμπεριφορά ορισμένων ψηφοφόρων στις 25 Μαΐου είναι πολύ πιθανόν να επηρεαστεί και από την «ανάγνωση» των αποτελεσμάτων του πρώτου γύρου που θα κάνουν.

Και πρώτα πρώτα, το μείζον διακύβευμα (τι λέξη κι αυτή, καραμέλα κοντεύει να γίνει...) της τριπλής αυτής κάλπης: έχει ο ΣΥΡΙΖΑ δυναμική που να του επιτρέψει στις 26 Μαΐου να αμφισβητήσει την πολιτική νομιμοποίηση της σημερινής κυβέρνησης; Όσα ακολουθούν τεκμηριώνουν, κατά την άποψή μου, ότι δεν ισχύει κάτι τέτοιο.

α) Παντού, μα παντού, ακόμα και στην Αττική και την Αθήνα, όπου το αποτέλεσμα είναι καλό για τον ΣΥΡΙΖΑ, τα ποσοστά των υποψηφίων του είναι σαφώς χαμηλότερα από εκείνα του Ιουνίου 2012. Ενδεικτικά και μόνο αναφέρω: 23,5% Δούρου στην Αττική (31% το 2012), 20% Σακελλαρίδης στην Αθήνα (27% το 2012), 17% Δρίτσας στον Πειραιά (28% το 2012), 14% Μπαφίδης στη Θεσσαλονίκη (27% το 2012).
β) Στις περιφέρειες και στις περισσότερες μεγάλες πόλεις τα ποσοστά του ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο δεν δείχνουν να έχει αέρα στα

πρέπει, πιστεύω, να έχουν κερδίσει η Δούρου και ο Σακελλαρίδης, το ποσοστό του ΣΥΡΙΖΑ να είναι γύρω στο 30%, η διαφορά του από τη ΝΔ να είναι τουλάχιστον 5-6% και επιπλέον να έχει πολύ χαμηλό ποσοστό η ΕΛΙΑ.

Κατά τα άλλα, δεν υπάρχει αμφιβολία ότι ο Σπηλιωτόπουλος (τι αξιοθρήνητη καμπάνια...), ο Ιωαννίδης στη Μακεδονία ή ο Κουμουτσάκος (για εντελώς άλλους λόγους αυτός) δεν υπήρξαν «ευτυχείς» επιλογές της ΝΔ. Αν ο Σαμαράς είχε τα κότσια να ξεπεράσει παραδοσιακά σύνδρομα και συμπλέγματα του είδους «είμαι το πρώτο κόμμα και πρέπει να το δείξω», θα μπορούσε, επικαλούμενος αμιγώς αυτοδιοικητικά κριτήρια, να είχε στηρίξει τις υποψηφιότητες του Καμίνη, του Μπουτάρη, ακόμα και του Σγουρού.

Όσο για την πολύπαθη και πολύφερνη κεντροαριστερά, όχι μόνο ανθίσταται, αλλά και αποδεικνύει για μια ακόμα φορά πόσο βαθιές ρίζες έχει στην κοινωνία. Ακόμα και υποψήφιοι παραδοσιακά ταυτισμένοι με το ΠΑΣΟΚ, όπως ο Αρναουτάκης στην Κρήτη, ο Μαχαιρίδης στο Νότιο Αιγαίο ή ο Γιαννακίδης στην Ανατολική Μακεδονία, καταγράφουν εντυπωσιακά ποσοστά. Φαίνεται έτσι να επιβεβαιώνεται ότι, αν κάτι λείπει από την κεντροαριστερά, αυτό είναι η ανάλογη προς την κοινωνική της ισχύ πολιτική εκπροσώπηση.

Τελευταίο αλλά καθόλου δευτερεύον: 16% των συμπολιτών μας στην Αθήνα και 11% στην Αττική ψήφισαν Κασιδιάρη και Παναγιώταρο αντίστοιχα, έχοντας πλήρη επίγνωση τι σημαίνει και τι σηματοδοτεί η επιλογή τους. Ας σταματήσουν πια τα (αυτο)παρηγορητικά περί «πλανημένων», «ανυποψίαστων» κ.λπ. και ας το πάρουμε απόφαση ότι ένα διόλου ευκαταφρόνητο τμήμα της ελληνικής κοινωνίας συνειδητά επιλέγει και ψηφίζει νεοναζιστικό κόμμα. Ας πάψουμε, λοιπόν, να βαυκαλιζόμαστε ότι «ο λαός είναι σοφός», «ο λαός έχει ασφαλτο κριτήριο» κ.ο.κ. Τουλάχιστον για τα επόμενα χρόνια, η Χρυσή Αυγή «θα είναι εδώ», δίπλα μας. Το καλύτερο, όμως, το φύλαξα για το τέλος. Στον Βόλο, πόλη με αξιόλογη αστική κουλτούρα και με δημοκρατική και αριστερή παράδοση, το 37% επέλεξε για δήμαρχο τον υπόδικο ποδοσφαιροπατέρα και ποδοσφαιρομάγειρο κ. Μπέο. Να τον χαίρονται όσοι τον ψήφισαν! Η μήπως κι αυτοί «εξαπατήθηκαν», «παραπλανήθηκαν», «δεν ήξεραν»; **Α**

ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ Ο ΣΥΡΙΖΑ ΠΑΡΕΙ ΣΤΙΣ ΕΥΡΩΕΚΛΟΓΕΣ ΨΗΛΟΤΕΡΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΤΗΣ ΝΔ ΔΕΝ ΤΙΘΕΤΑΙ ΘΕΜΑ ΠΤΩΣΗΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

πανιά του, αλλά θα μπορούσαν να θεωρηθούν και απογοητευτικά. Σε 9 από τις 13 περιφέρειες της χώρας δεν υπάρχει καν υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ στο δεύτερο γύρο. Από τις υπόλοιπες 4 περιφέρειες στις δύο (Πελοπόννησος, Στερεά Ελλάδα) οι υποψήφιοι του ΣΥΡΙΖΑ τυπικά και μόνο θα συμμετάσχουν στο δεύτερο γύρο, ενώ σε δύο μόνο περιπτώσεις (Αττική, Ιόνια) διατηρούν ελπίδες.
γ) Αλλά και στους δήμους, με εξαίρεση την Αθήνα, οι επιλογές του ΣΥΡΙΖΑ «δεν βγαίνουν». Για να διαπιστώσει κανείς του λόγου το ασφαλές, δεν έχει παρά να ρίξει μια ματιά σε κάποιες μεγάλες πόλεις: Θεσσαλονίκη 11%, Πειραιάς 17%, Πάτρα 16%, Χανιά 16%, Μυτιλήνη 17%, κ.λπ.

Τούτων όλων δοθέντων, που έλεγαν και οι παλαιότεροι, ακόμα και αν την επόμενη Κυριακή ο ΣΥΡΙΖΑ πάρει στις ευρωεκλογές ψηλότερο ποσοστό από αυτό της ΝΔ δεν τίθεται θέμα πτώσης της κυβέρνησης. Για να υπάρξουν προϋποθέσεις για κάτι τέτοιο, θα

ΧΟΡΟΣ ΣΤΗ ΣΤΕΓΗ ΑΠΟ 23 ΜΑΪΟΥ 2014

STILL LIFE

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ

ΣΤΕΓΗ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ & ΤΕΧΝΩΝ
ΛΕΥΚΑ ΒΛΑΔΗ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΑ ΑΠΟ 7€

ΣΥΓΓΡΟΥ 107
210 900 5 800 • SGT.GR

SGT.GR/DANCE

ALPHA BANK

Τι έμαθα την Κυριακή

Πρέπει να ήταν λίγο μετά την πρώτη πρωινή όταν ο Ηλίας Κασσιδιάρης εμφανίστηκε στην οθόνη μου ξαφνικά, όπως έκανε παλιά η Παναγιά στα παρμπρίζ. Ομολογώ ότι είχα σταυροκοπηθεί ώρες νωρίτερα. Τον άκουσα να λέει ότι η Χρυσή Αυγή αύξησε θεαματικά τη δύναμή της στην Αττική, παρά τις φυλακίσεις των στελεχών της. Πρέπει να ήταν η πρώτη φορά που συμφώνησα με τον Κασσιδιάρη. Φοβάμαι ότι δεν θα είναι και η τελευταία. Έβαλα, λοιπόν, ένα ουίσκι για να οβήσω τους καφέδες και την ένταση της ημέρας. Και άρχισα να σημειώνω μερικά από όσα έμαθα μετά τη δύση του ηλίου.

Τα πολιτικά συμπεράσματα πάνω στις αυτοδιοικητικές εκλογές δεν είναι απλή υπόθεση. Ίσως να μην είναι καν υπόθεση. Οι άνθρωποι ψηφίζουν με εντελώς διαφορετικά κριτήρια ανά περιφέρεια. Δεν είναι μόνο δεξιοί οι ψηφοφόροι του Τζιτζικώστα, ούτε ανήκουν στο μαντρί του ΣΥΡΙΖΑ όλοι όσοι ψήφισαν Δούρου. Ωστόσο η καλή τους επίδοση έχει να κάνει και με τη δυναμική του κόμματός τους. Δύο φρέσκα πρόσωπα, με καλό σκορ στον πίνακα της αισθητικής, αξιοποιούν την αντιπολιτευτική τάση και καταγράφουν μία καλή επίδοση. Με απλά μαθηματικά, η εκλογή τους καθίσταται δύσκολη, ως ανέφικτη. Λογικά ο Καμίνης θα εκλεγεί. Και, δεδομένων των συνθηκών, η επανεκλογή του είναι πιο σημαντική από όσο δείχνει, καθώς προσήλθε στην αρένα ψύχως, σε μία εποχή όπου και οι γάτες παριστάνουν το λιοντάρι. Από την άλλη, η επανεκλογή Μπουτάρη δεν υπόκειται σε πολιτικά κριτήρια. Το θέμα εκεί είναι πρωτίστως πολιτιστικό. Ο Μπουτάρης ψηφίστηκε για αυτό που αντιπροσωπεύει ως πρόσωπο, όχι για την επίδοσή του ως δήμαρχος. Η δε Θεσσαλονίκη είναι σαν χήρα που έβγαλε τα μαύρα και έχει ξεσαλώσει. Στον Βόλο ο Μπέος παίρνει τα πομπώδη περι σοφής βούλησης των τοπικών κοινωνιών και τα στέλνει στον Μάκαρο που, όταν με το καλό ξεμπλέξει, μπορεί να εκλεγεί δήμαρχος Καβάλας. Η δε αποτυχία Πάχτα στη Χαλκιδική καταγράφει απόλυτα τη βούληση των ανθρώπων για το έργο στις Σκουριές. Τώρα οι μπουλντόζες δεν θα παίρνουν μπροστά.

Ο Πειραιάς είναι μία εντελώς διαφορετική περίπτωση, που ίσως μας απασχολήσει και στη συνέχεια με πολλούς τρόπους. Ένας από αυτούς είναι η στάση της Αριστεράς. Όμως το πιο δυνατό «τσεκ» στη λίστα μου είναι το ποσοστό της Χρυσής Αυγής. Ποιοι είναι αυτοί που ψηφίζουν Χρυσή Αυγή; Να με συγκωρείτε, αλλά δεν είναι απελπισμένα ανθρώπια που θέλουν να διαμαρτυρηθούν για την κρίση. Δεν είναι άνεργοι που θύμωσαν. Για όλους αυτούς έχει και άλλα κόμματα, χωρίς ποινικό μητρώο. Οι εκλογές αυτές κατέρριψαν τις αυταπάτες για τη Χρυσή Αυγή, έκοψαν το δάχτυλο πίσω από το οποίο κρυβόμαστε. Ναι, ένα μεγάλο ποσοστό συμπολιτών μας είναι φασίστες που έχουν, πλέον, απενοχοποιήσει την πολιτική τους έκφραση. Κάποτε φοβόσουν να πεις ότι μισείς τους ξένους, τους Εβραίους, τα κομμούνια. Τώρα καλό είναι να σε φοβούνται οι άλλοι. Ας σταματήσουν, λοιπόν, οι λαϊκίστικες εξυπνάδες για τα κοινωνικά αντανάκλαστα που εκτρέφουν το φασισμό. Αν η ανεργία και η ανέχεια γεννούσαν ναζί, στην Ανατολική Ευρώπη θα είχαν δημιουργήσει εκ νέου τη Βέρμαχτ. Όχι, η Χρυσή Αυγή είναι ελληνικό φαινόμενο, είναι ο ελληνικός εθνικισμός που συναντήθηκε με την όξυνση των κοινωνικών προβλημάτων. Και επειδή ανεργία και μετανάστες θα έχουμε για πάντα στην Ελλάδα, ας δούμε τι θα κάνουμε αντιμετωπίζοντας το θέμα κυνικά και ψυχρά. Εννοείται ότι η επίδοση της Χρυσής Αυγής δημιουργεί παράπλευρα κέρδη σε τρίτους. Αρκετοί τρομαγμένοι θα αναζητήσουν συσπείρωση και καταφυγή στην Αριστερά που είναι, άλλωστε, ο φυσικός αντίπαλος των φασιστών. Εξάλλου με τον Μπαλτάκο του Σαμαρά και τα τζαμά του Σπλιωτόπουλου, η ΝΔ έχει κάποιες δυσκολίες να πείσει για τη στάση της. Κέρδη, με τον τρόπο του, θα έχει και ο Θεοδωράκης. Το δίλημμα «τρίτη θέση στις ευρωεκλογές εγώ ή οι φασίστες» είναι σατανικά βολικό. Και αν θέλετε τη γνώμη μου, δεν είναι ψεύτικο, έχει μία βάση που ίσως προσελκύσει τρομαγμένους κεντροαριστερούς όπως η λάμπα τα μυγάκια. ●

→ giannakidis@protagon.gr

Κάθε μέρα όλες οι ειδήσεις, άρθρα, σχόλια στην επικαιρότητα από τις υπογραφές της ATHENS VOICE στο <http://www.athensvoice.gr/politics>

ΔΗΜΟΣΙΟ ΝΕΡΟ, ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΚΕΡΔΗ

Του ΣΠΥΡΟΥ ΒΛΕΤΣΑ

Το νερό είναι ζωτικό αγαθό και η διακίνησή του θα πρέπει να βρίσκεται υπό δημόσιο έλεγχο. Επίσης, η συνολική διαχείριση των υδάτινων πόρων πρέπει να γίνεται με γνώμονα το δημόσιο συμφέρον. Μερικοί για να επιχειρηματολογήσουν κατά της ιδιωτικοποίησης των επιχειρήσεων ύδρευσης αναφέρουν το παράδειγμα της μακρινής Βολιβίας και τις συνέπειες που είχε η εκεί ιδιωτικοποίηση της παροχής νερού για τους φτωχούς κατοίκους της χώρας. Πηγαίνοντας πολύ κοντύτερα, στα Ιωάννινα, μπορούμε να δούμε ότι η δημόσια ιδιοκτησία, δημοτική στην περίπτωση μας, δεν ταυτίζεται με το δημόσιο συμφέρον.

Τα Ιωάννινα βρίσκονται σε μια περιοχή με μεγάλο υδάτινο πλούτο. Η πόλη υδρεύεται από πηγές που βρίσκονται λίγα χιλιόμετρα έξω από το κέντρο της. Παρόλα αυτά οι χρεώσεις της Δημοτικής Επιχείρησης Ύδρευσης Αποχέτευσης Ιωαννίνων είναι εξωφρενικά μεγάλες σε σύγκριση με τις χρεώσεις της ΕΥΔΑΠ. Τα πάγια τέλη στα Ιωάννινα είναι 7,5 φορές μεγαλύτερα από τα αντίστοιχα στην Αθήνα. Για πάγιο ύδρευσης και αποχέτευσης οι Παννιώτες καταβάλουν συνολικά 102 ευρώ, έναντι 13,5 ευρώ που δίνουν οι Αθηναίοι. Οι κάτοικοι των Ιωαννίνων πριν ανοίξουν τη βρύση έχουν πληρώσει ήδη ένα πρώτο χαράτσι. Τα πράγματα χειροτερεύουν μόλις το νερό αρχίσει να τρέχει. Η συνολική ετήσια δαπάνη για ένα νοικοκυριό που καταναλώνει 15 κυβικά μέτρα νερού το μήνα στα Ιωάννινα είναι 447 ευρώ, ενώ στην Αθήνα 214. Στις πολύ χαμηλές καταναλώσεις, όπως και στις υψηλές, η διαφορά είναι ακόμη μεγαλύτερη.

Η μεγάλη επιβάρυνση των πελατών της ΔΕΥΑΙ δεν γλίτωσε την επιχείρηση από ζημιές 1,45 εκ. ευρώ το 2012. Εκτός από τους πελάτες της, για τη λειτουργία της πλήρωσαν και οι φορολογούμενοι. Η ΔΕΥΑΙ από κάθε σύνδεση έχανε τη χρονιά εκείνη 18 ευρώ, ενώ η ΕΥΔΑΠ κέρδιζε 56,5. Τα πράγματα βελτιώθηκαν το 2013 και η εταιρεία των Ιωαννίνων παρουσίασε κέρδη 1,37 εκ. Θα πρέπει να προστεθεί ότι τα προηγούμενα χρόνια υπήρξαν σοβαρά προβλήματα με την ποιότητα του νερού στα Ιωάννινα και πλήθος φουσκωμένων λογαριασμών, που έδειξαν ότι οι αρμόδιοι υπάλληλοι δεν πήγαιναν καν για καταμέτρηση.

Η ΕΥΔΑΠ εμφανίζει καλύτερα αποτελέσματα από την εταιρεία των Ιωαννίνων, παρότι χρησιμοποιεί νερό από τον Μόρνο και την Υλίκη και το κόστος άντλησης και διύλισης είναι αυξημένο σε σχέση με τα Ιωάννινα. Παρά την είσοδο μικρού μέρους των μετοχών της στο Χρηματιστήριο, η ΕΥΔΑΠ λειτουργεί σαν

μία κλασική ΔΕΚΟ, καθώς πληρώνει ακόμα και τα δίδακτρα για τις ξένες γλώσσες στα παιδιά των εργαζομένων. Μάλιστα, για κάθε 1.000 ευρώ διδάκτρων δίνει 1.450 για να υπερκαλύψει τη φορολόγηση του ποσού.

Μόνο και μόνο από τη σύγκριση των τιμολογίων ύδρευσης σε Αθήνα και Γιάννενα βλέπουμε ότι ο δημόσιος χαρακτήρας μιας επιχείρησης δεν εξασφαλίζει αυτομάτως το δημόσιο συμφέρον. Αντίθετα, αρκετές δημοτικές επιχειρήσεις ύδρευσης μεταφέρουν στους δημότες το λογαριασμό για πλήθος ρουσφετολογικών προσλήψεων και για τα προνόμια που παρέχουν στα πλαίσια των πελατειακών σχέσεων. Οι δημοτικές επιχειρήσεις έγιναν πεδίο εξυπηρέτησεων για τους δημάρχους και τα κόμματα που ήταν πίσω τους. Το 2011 το Υπουργείο Δημόσιας Διοίκησης «ανακάλυψε» αμοιβές μηχανικών που ξεπερνούσαν τις 80.000 ευρώ το χρόνο, ενώ υπήρχαν ηλεκτροτεχνίτες και εργοδηγοί που έπαιρναν πάνω από 60.000 ευρώ. Και κάτι ακόμη: Οι απόφοιτοι υποχρεωτικής εκπαίδευσης στις δημοτικές επιχειρήσεις είχαν κατά μέσο όρο μεγαλύτερες αμοιβές από τους δημοσίους υπαλλήλους πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Τεράστια είναι τα ιδιωτικά συμφέροντα που ευνοούνται, παρά το δημόσιο χαρακτήρα πολλών επιχειρήσεων. Δεν είναι μόνο τα προνόμια που μοίραζαν οι πολιτικοί σε ομάδες εργαζομένων. Η κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα αναπτύχθηκε κυρίως γύρω από τις ΔΕΚΟ. Πριν μερικά χρόνια μάς απασχολούσαν οι προμήθειες του ΟΤΕ. Σήμερα οι υπηρεσίες των τηλεπικοινωνιακών παρόχων είναι καλύτερες και πολύ φθηνότερες, ενώ οι προμήθειες των εταιρειών απασχολούν μόνο τους μετόχους τους.

Οι θεωρίες για την αυτορρύθμιση της αγοράς και το αόρατο χέρι που την επιβάλλει, εκφράζουν θρησκευτικού τύπου μεταφυσικές αντιλήψεις. Αντίθετα, η έννοια του δημοσίου συμφέροντος και η προστασία των ασθενέστερων στρωμάτων θα πρέπει να αποτελεί κριτήριο για τη χάραξη της πολιτικής. Όμως, ο προσδιορισμός του δημοσίου συμφέροντος είναι μια σύνθετη διαδικασία και δεν γίνεται μηχανιστικά. Οι τιμές των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας δεν αφορούν μόνο την τσέπη των καταναλωτών, αλλά επηρεάζουν κρίσιμα ζητήματα όπως η ανάπτυξη, η ανταγωνιστικότητα και οι θέσεις εργασίας. Για δεκαετίες ακούγαμε από τους συνδικαλιστές της ΔΕΗ το σύνθημα «ρεύμα φθινό για το λαό και όχι για τους βιομήχανους». Στο μεταξύ, οι ίδιοι συσώρευσαν προκλητικά προνόμια και σήμερα πολλές βιομηχανίες κλείνουν λόγω της τιμής της ενέργειας, που τις καθιστά μη ανταγωνιστικές διεθνώς. **Α**

ΝΙΚΗΤΗΣ Η ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑ

Του ΘΑΝΑΣΗ ΧΕΙΜΩΝΑ
Υποψήφιος ευρωβουλευτής με την Ελιά

Κυριακή απογευματάκι. Το Facebook παίρνει σιγά-σιγά φωτιά. Οι συριζαίοι θριαμβολογούν. «Τελειώνουν!», «Ο λαός μίλησε!», «εθνικές εκλογές τώρα!» πλάι σε ειρωνικά σχόλια για τις δημοσκοπήσεις, τη «μνημονιακή κυβέρνηση» και τα «διαπλεκόμενα ΜΜΕ». Πράγματι, στις επτά ντανγκ τα exit poll τους δικαιώνουν. Η Ρένα Δούρου προηγείται με σχεδόν διψήφια διαφορά του Γιάννη Σγουρού στην Περιφέρεια της Αθήνας, ενώ και ο Γαβριήλ Σακελλαρίδης δείχνει να επικρατεί του Πύργου Καμίνη στον Δήμο της Αθήνας.

Γύρω στα μεσάνυχτα όλα έχουν αλλάξει. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει χάσει την πρωτιά στην Αθήνα, είναι νοκ άουτ σε όλους τους μεγάλους δήμους της χώρας, ενώ στην Περιφέρεια Αττικής (όλες οι άλλες περιφέρειες έχουν λίγο πολύ χαθεί) διατηρεί ένα αμελητέο προβάδισμα, όντας πλέον αουτσάιντερ για το δεύτερο γύρο. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι ο ένας από τους δύο ηττημένους των εκλογών της 18ης Μαΐου. Για μήνες ακούγαμε για το σούπερ γουάου κόμμα της Παγκόσμιας Αριστεράς που θα σαρώσει την Ευρώπη, βάζοντας τη βάση για μια διεθνή επανάσταση. Αντ' αυτού, είδαμε τον ΣΥΡΙΖΑ να πττάται παντού, συγκεντρώνοντας ποσοστά χαμηλότερα από εκείνα του 2012. Ωστόσο, οφείλω να παραδεχτώ πως οι επιλογές Δούρου-Σακελλαρίδη ήταν εξαιρετικές. Ας ελπίσουμε ο ΣΥΡΙΖΑ να συνεχίσει να βγάζει μπροστά νέα πρόσωπα με σοβαρό, προσγειωμένο αριστερό λόγο, αντί για κάτι μυστήριους τύπους που μιλάνε για κρεμάλες και λαϊκά δικαστήρια.

Αντίθετα, ο δεύτερος μεγάλος ηττημένος έχασε με τα χέρια κάτω. Η Νέα Δημοκρατία υπέστη ένα από τα μεγαλύτερα Βατερλό στην τετρακονταετή ιστορία της. Εκτός τελικού στην Αθήνα, ήττα από τον Μπουτάρη στην Θεσσαλονίκη, ήττα από τον Ολυμπιακό στον Πειραιά. Άντεξε βέβαια στις περισσότερες περιφέρειες, κάτι όμως που εκμηδενίζεται από το στραπάτσο στην πολυπληθέστερη περιφέρεια της χώρας. Θεωρώ πως ο κόσμος επέλεξε σε τούτες τις εκλογές να τιμωρήσει ξεκάθαρα τον Αντώνη Σαμαρά για το κλείσιμο της ΕΡΤ, τον Μπαλτάκο και πολλά άλλα εκνευριστικά ατοπήματά του τα τελευταία τέσσερα χρόνια. Το ΠΑΣΟΚ στάθηκε περίφημα. Εδώ, φίλε αναγνώστη, θα μου πεις: «Ρε Χειμώνα, πώς περιμένεις να σε πιστέψουμε; Με την Ελιά κατεβαίνεις, μέλος της ΚΠΕ του κόμματος είσαι». Απαντώ: «Δίκιο έχετε. Διαθέτω όμως βαρβάρτα επιχειρήματα».

Καταρχήν, στην Περιφέρεια Αττικής, ο Σγουρός συγκέντρωσε ένα ιλιγγιώδες 22%. Ιλιγγιώδες, ναι, αν αναλογιστεί κανείς τα δημοσκοπικά ποσοστά του κόμματος τα τελευταία χρόνια, καθώς και το ότι έχουμε να κάνουμε με μια περιοχική όπου το κόμμα έχει «ματώσει» στις προηγούμενες εκλογικές αναμετρήσεις. Δεν πρέπει να ξεχνάμε δε πως ο Σγουρός προέρχεται ξεκάθαρα από την «οικογένεια» του ΠΑΣΟΚ. Το ποσοστό του δείχνει πως υπάρχει πολύς κόσμος γύρω στο ΠΑΣΟΚ που θέλει να το ψηφίσει, αλλά διστάζει. Στο χέρι των στελεχών του κόμματος είναι να πείσουμε όλους αυτούς τους εν δυνάμει ψηφοφόρους πως το ΠΑΣΟΚ είναι εκ νέου αξιόπιστο. Κομματάκι δύσκολο, βέβαια, με τον εμφύλιο παπανδρεϊκών-βενιζελικών να μαίνεται με εκατόμβες θυμάτων. Δεν ήταν όμως μόνο ο Σγουρός. Ο Αρναουτάκης «κλείδωσε» την Κρήτη, ο Κατσιφάρας προηγείται στη Δυτική Ελλάδα και άλλοι πέντε υποψήφιοι περιφερειάρχες έχουν προκριθεί στον τελικό. Το ΠΑΣΟΚ είναι εδώ, λοιπόν. Εμείς οι πασόκοι, όμως, τι κάνουμε;

Ωστόσο, ο μεγάλος νικητής του πρώτου γύρου των δημοτικών εκλογών ήταν η Ενωμένη Κεντροαριστερά! Ο Μπουτάρης σάρωσε στη Θεσσαλονίκη και βρίσκεται αγκαλιά με τη δημαρχία, ενώ και ο Καμίνης προηγείται στην Αθήνα προβάλλοντας ως το ακλόνητο φαβορί. Αν συγκρίνεις τα ποσοστά αυτών των δύο με τα (δημοσκοπικά) ποσοστά ΔΗΜΑΡ και ΠΑΣΟΚ πέφτεις σε βαριά κατάθλιψη, χειρότερη κι από εκείνη του Στάθη Μπούκουρα...

Για το ποσοστό του Ηλία Κασιδιάρη τα έχω πει. Ντροπή σε όσους τον ψηφίσαν, ντροπή σε όσους δεν πήγαν να ψηφίσουν, εκτοξεύοντας το ποσοστό τους. Ντροπή σε όλους μας που ανεχόμαστε αυτό το όνειδος. **A**

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΝΙΚΗΤΗΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΓΥΡΟΥ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΗΤΑΝ Η ΕΝΩΜΕΝΗ ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΑ

Η ΚΟΚΚΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ

Δεν υπάρχουν κόκκινες γραμμές, πια. Και ο Απόστολος Γκλέτσος δημιουργεί με ζεϊμπεκίες νέο κόμμα. «Τελεία».

Βουλευτής της ΝΔ θυμίζει πως οι επιλογές Κουμουτσάκου, Σπηλιωτόπουλου, Ιωαννίδη ήταν προσωπική επιλογή του πρωθυπουργού. «Ό,τι επέλεξε, πάτωσε» είπε ο βουλευτής, που προβλέπει εξελίξεις εντός ΝΔ.

Μητρόπουλος, Τσουκαλάς και άλλοι ΠΑΣΟΚογενείς είναι έτοιμοι να σπκώσουν τη συζήτηση εντός ΣΥΡΙΖΑ μετά τις εκλογές, για τις στενά κομματικές επιλογές υποψηφίων στις περιφέρειες.

Γιατί σιωπά ο Π. Λαφαζάνης; Η λακωνική του παρουσία στο Mega –και η... αφωνία του παρόντος του Γ. Μπλιού– θεωρείται κακό μετεκλογικό σημάδι στην Κουμουνδούρου.

Σκληρή στάση του Γ. Κουμουτσάκου το βράδυ των εκλογών. Δεν υιοθέτησε τις παροτρύνσεις του Μαξίμου να κάνει κίνηση αβροφροσύνης προς τον Γ. Σγουρό.

Κρατά και αυτός «λογαριασμό» για το Μαξίμου, μόλις κλείσουν οι κάλπες. Φρικτά παράπονα για (μη) στήριξη.

Έχει άδικο; Σχεδόν κανένας βουλευτής της ΝΔ –πλην του Γ. Βλάχου στο υπόλοιπο Αττικής– δεν έσπευσε για βοήθεια του Γ. Κουμουτσάκου.

Την Παρασκευή στο Μαξίμου, επικράτησε πανικός από δημοσκοπικές μετρήσεις της τελευταίας στιγμής και την... πτώση του Χρηματιστηρίου.

Μεταξύ άλλων, αποφάσισαν –ελέω ΣΥΡΙΖΑ– να δώσουν άφθονο ραδιοτηλεοπτικό χρόνο στα μικρότερα κόμματα για να υπάρξει ένα μωσαϊκό προσώπων και απόψεων.

Τα μικρότερα κόμματα –όλα!– διαπίστωναν αίφνης ότι ο χρόνος που τους παραχωρούσε η κυβέρνηση αυτή την εβδομάδα ήταν αδύνατο να τον καταναλώσουν...

Κι όλα αυτά, την ώρα που ο Άρειος Πάγος απέρριψε την πρόταση του συνδυασμού «Γέφυρες» για ισοκατανομή του τηλεοπτικού χρόνου. Μύλος.

Για το δεύτερο γύρο των εκλογών ταξιδεύει στα Χανιά ο επίτιμος της ΝΔ Κωνσταντίνος Μητσστάκης. Δεν το βάζει κάτω.

Εκνευρισμός από την Ντόρα Μπακογιάννη γιατί κάποιος στη ΝΔ της «χρέωναν» υπόγειο στήριξη της Ρ. Δούρου.

Στην Κουμουνδούρου καταγράφουν μια συστηματική προσπάθεια του ΚΚΕ σε δήμους και περιφέρειες να καταψηφιστούν οι υποστηριζόμενοι από τον ΣΥΡΙΖΑ στο β' γύρο.

Η «γραμμή» του ΣΥΡΙΖΑ να στηρίξει άνευ όρων τους υποψηφίους του ΚΚΕ στο δεύτερο γύρο δεν είχε αντίκρισμα...

«Μετά τις εκλογές του 2012 δεν έχουμε κάποιες «κολόνες» να πιστούμε» είπε ο διευθύνων της ΜΑΡC Θ. Γεράκης, για να εξηγήσει τα ανεξήγητα στις αστοχίες των γκάλοπ.

Θυμηθείτε αυτό: Η απόσταση ανάμεσα στην νίκη και την ήττα είναι ελάχιστη – για όλα τα κόμματα. ●

150 YEARS

ΝΕΟΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

FIX YOUR SELFIE

ΓΙΝΕ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΣΤΗΝ ATHENS VOICE &

ΑΠΟΛΑΥΣΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΣΟΥ ΜΠΥΡΑ ΜΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΑΡΕΑ!

share this information

ΜΟΝΟ ΜΕ ΕΝΑ ΚΛΙΚ

Η FIX+ΕΣΥ=ΜΙΑ selfie ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ

ΜΑΘΕ ΠΩΣ: Βγάλε μέσω instagram μια selfie φωτογραφία με μία από τις συλλεκτικές συσκευασίες της αγαπημένης ΜΠΥΡΑΣ FIX HELLAS στην παραδοσιακή φιάλη και ανέβασέ την στη live gallery που έχουμε δημιουργήσει αποκλειστικά στο athensvoice.gr με #fixyourselfie

1ος Νικητής: Στο τέλος του διαγωνισμού η κριτική επιτροπή θα διαλέξει μέσα από τις 10 φωτογραφίες με τα περισσότερα likes & loves την selfie που θα γίνει εξώφυλλο στην ATHENS VOICE και

1ος-2ος-3ος Νικητής: Κερδίζουν ΜΠΥΡΕΣ FIX HELLAS (από 2 κιβώτια Παραδοσιακή Φιάλη 330ml).

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟ www.athensvoice.gr

www.fix-beer.gr

www.apolafste.ypefthina.eneasp.gr Απολαύστε υπεύθυνα

Μεταξουργείο

Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ ΒΑΤΟΠΟΥΛΟΥ

«Η Αθήνα ενός αθηναιογράφου» είναι η (κρυπτική) Αθήνα του δημοσιογράφου **Νίκου Βατόπουλου** – στις φωτογραφίες της έκθεσής του αφουγκράζεσαι το συναίσθημα της πόλης.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ

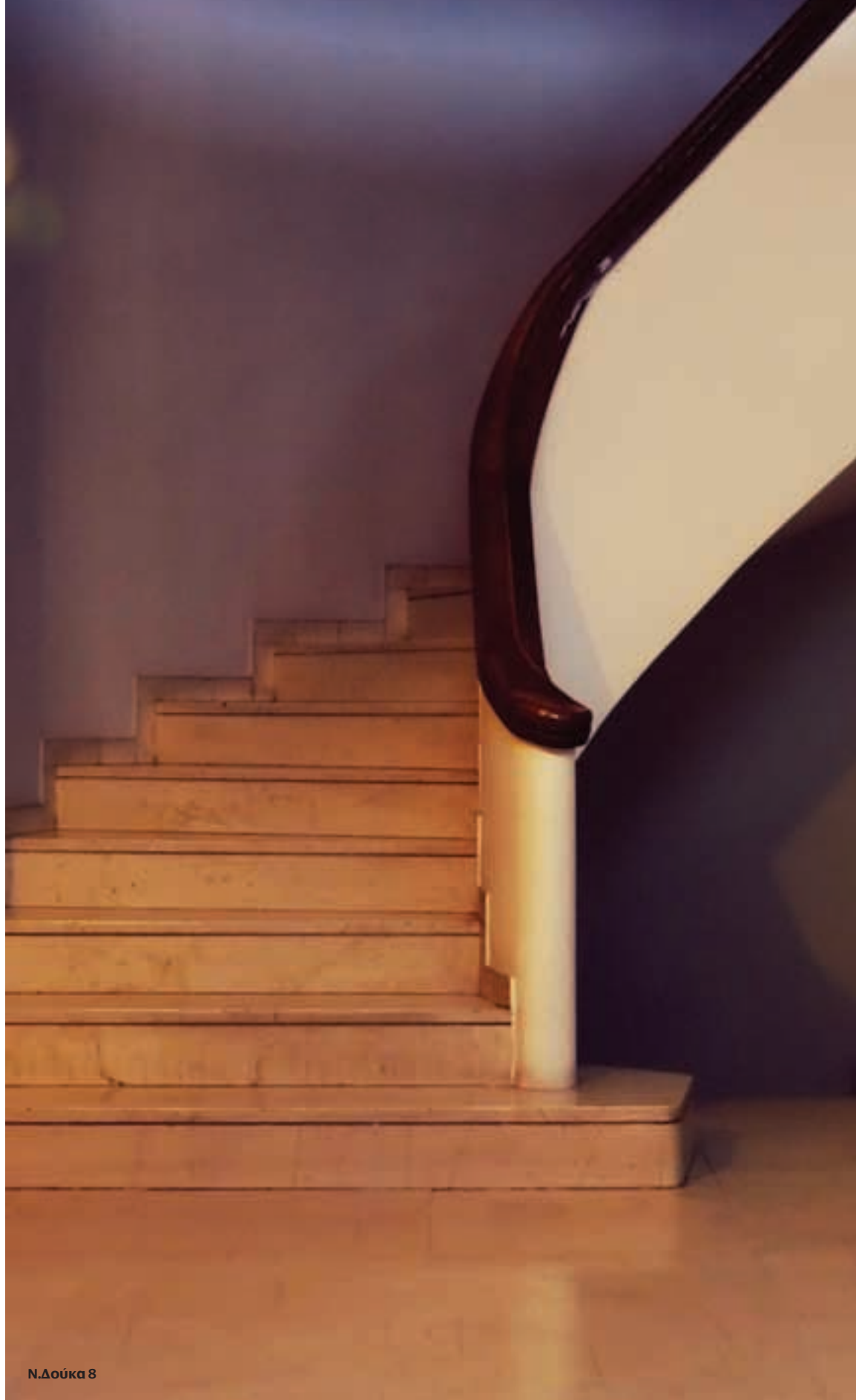
Πρώτη φορά κρατάω το ρόλο του φωτογράφου και δυσκολεύομαι να το συνθηθίσω. Οπτικοποιώ τη θέση μου για την Αθήνα, όπως την έχω καλλιεργήσει 25 χρόνια τώρα με τα κείμενά μου. Πρόκειται για 70 φωτογραφίες, οι περισσότερες έγχρωμες, πολλές από αυτές νυχτερινές. Είναι μια κρυπτική ανάγνωση της πόλης. Μ' ενδιαφέρει να αναδείξω τις λεπτομέρειες μιας αφανούς ζωής, με συγκινεί η μεταμόρφωση των δρόμων τη νύχτα καθώς τους χρυσίζει το ηλεκτρικό φως, οι μικροί άσημοι δρόμοι μέσα στην καρδιά της... Δεν δείχνω την ομορφιά ή την ασχήμια της – είναι μια καθαρά προσωπική ματιά. Νιώθω σαν ανιχνευτής μιας ασυνήθιστης διαδρομής.

Αυτό που με προκαλεί να φωτογραφήσω κάτι, κι αν είναι επιτυχημένο να το δημοσιοποιήσω, είναι η ενεργοποίηση ενός εσωτερικού καναλιού που περιλαμβάνει αναφορές, βιώματα, ιδιοσυγκρασία, γούστο... Οι φωτογραφίες μου είναι η δική μου μεσοαστική Αθήνα των κεντρικών συνοικιών και της εποχής μου. Τα βιώματά μου κυκλοφορούν στην Κυψέλη που μεγάλωσα – γεννήθηκα το '60–, το Κολωνάκι, τα Εξάρχεια, τη Νεάπολη, το Θησείο...

Μπορεί και να είναι μια αντίδραση στην προσπάθεια απαξίωσης αυτής της πόλης, αλλά δεν είναι καθόλου επιθετική, γιατί κάτι τέτοιο δεν ταιριάζει στην ιδιοσυγκρασία μου. Πιστεύω πως είναι μια αντίδραση δημιουργική, καθώς προσπαθώ να συ-

σπειρώσω το συναίσθημα. Γιατί για μένα αυτό είναι ο μοχλός κατανόησης ενός τόπου, κατανόησης μιας Αθήνας που δεν έχει χαθεί αλλά έχει αφυδατωθεί ως αίσθηση. Μ' ενδιαφέρει να βρούμε τα πράγματα εκείνα που θα ενώσουν τον κόσμο, παρά τις διαφορετικές ιδεολογίες και αναφορές μας.

Οι φωτογραφίες αιχμαλωτίζουν σπίτια από τη δεκαετία του '30 μέχρι το '80. Η είσοδος μιας πολυκατοικίας του '30 στην οδό Σίνα, κλεισμένη σε μια νυχτερινή πορτοκαλί σιωπή, είναι ίσως η φωτογραφία που με εκπροσωπεί περισσότερο. Το κενό της είναι πολύ πυκνό – σ' αυτό κρύβονται οι σκιές ενοίκων, ιδιοκτητών ή περαστικών που πλέον έχουν φύγει. Με συναρπάζουν τα σημεία της

Ν.Δούκα 8

ΦΩΤΟ: ΗΛΙΑΣ ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΣ

Γκάζι

πόλης όπου συναντώνται το παλιό με το καινούργιο, το μεσοαστικό και το μικροαστικό, η επίσημη και η ανεπίσημη Αθήνα. Εκεί όπου σε πολύ μικρή πυκνότητα χώρου συγκεντρώνονται μεγάλες διαδρομές ζωής με τις αποχρώσεις και τις φωτιστικές τους.

Πιστεύω στα μεγάλα έργα στο δημόσιο χώρο, τα οποία οργανώνουν και ξανά αφηγούνται το βασικό παραμύθι της πόλης. Όμως, για μένα, εξίσου μεγάλη αξία έχει αυτό που συμβαίνει, ας πούμε, με τους σπινθήρες συντροφιάς στην αυλή της ταβέρνας το καλοκαίρι. Πρόκειται για παράλληλα κανάλια που τρέχουν μέσα στην πόλη και το ένα δεν ενοχλεί το άλλο. Όλα έχουν το ρόλο τους και ανάγκη χώρου.

Το έλλειμμα του μέσου Έλληνα είναι η αδυναμία του να συνυπάρχει. Να εφαρμόσει το ζήσε και άσε με να ζήσω. Τον διακατέχει ένας εφηβικός εγω-

σμός, με επεκτατικά χαρακτηριστικά σε ό,τι έχει να κάνει με το δημόσιο χώρο. Παρόλα αυτά δεν μου αρέσει να σκέφτομαι αυτό το κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, αλλά τους ανθρώπους που σκέφτονται ή ακόμα περισσότερο δρουν δημιουργικά.

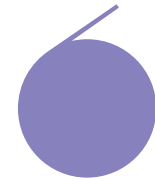
Για να μπορέσει η Αθήνα να συμπεριληφθεί στο διεθνή χάρτη με τις ενδιαφέρουσες και επιθυμητές πόλεις πρέπει να αποκτήσει αυτογνωσία και να μάθει να προβάλλει όλα όσα διαθέτει, και διαθέτει πολλά περισσότερα από την Ακρόπολη και τα αρχαία μνημεία της. Πρέπει να αναδείξουμε, επαναφέροντας στο προσκήνιο, την ιστορία της σύγχρονης πόλης. Να κατασκευάσουμε μια αφήγηση με υλικά που υπάρχουν. Λίγοι γνωρίζουν πως η σύγχρονη Αθήνα είναι μια Μπραζιλία του 19ου αιώνα, ένα πολύ ενδιαφέρον αστικό πείραμα στο οποίο συμμετείχε όλη η Ευρώπη.

Έχει ενδιαφέρον να διηγηθείς την αστική αναδιοργάνωση της Αθήνας, τη δεκαετία του '30, συνέπεια της Μικρασιατικής καταστροφής, το πώς συσπειρώθηκε η ομογένεια και το αστικό κεφάλαιο για να επενδύσει στη δημιουργία των πρώτων πολυτελών πολυκατοικιών σε πολλά σημεία του κέντρου. Αν το αποτέλεσμα το διαφημίσεις ως ένα μεσογειακό Bauhaus, μοναδικό στην Ανατολική Ευρώπη, έχεις κερδίσει τη μοναδικότητα. Όμως για να το αναδείξεις αυτό πρέπει να το γνωρίσεις και, το κυριότερο, να το αγαπήσεις.

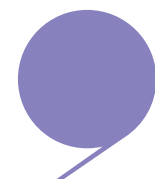
Τελικά, ναι, πρέπει να είμαι ερωτευμένος με την Αθήνα – και μάλλον πρόκειται για γάμο. Έχω συμβιβαστεί σε πάρα πολλά πράγματα, αλλά ελπίζω σε μια ανανέωση της σχέσης.

www.athensvoice.gr
Όλη η συνέντευξη στο site της Athens Voice

28/5 - 28/6, Αίθουσα τέχνης ενα, Βαλαωρίτου 9γ', 210 3388501

ΛΙΓΟΙ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΠΩΣ Η ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΑΘΗΝΑ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΜΠΡΑΖΙΛΙΑ ΤΟΥ 19ΟΥ ΑΙΩΝΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ JAZZ

Το φινάλε των διακοπών του 1988 είχε πολλή πλάκα. Τέλη του Ιούλη, πριν φύγω από νησί για Πειραιά, αγόρασα για πρώτη φορά το περιοδικό «i-D». Μια γερή δόση νεανικής λονδρέζικης κουλτούρας θα έκανε το ταξίδι επιστροφής στην πόλη λιγότερο επώδυνο. Σ' εκείνο το τεύχος, με το μοβ εξώφυλλο, θέμα ήταν και η «άνοδος» της acid jazz. Ο οργανίστας James Taylor, φωτογραφημένος με ψυχεδελικό ροζ πουκάμισο και τραγιάσκα, μιλούσε για το κουαρτέτο του, τους James Taylor Quartet, και συμφωνούσε με τον –τότε μόνο DJ– Gilles Peterson πως η χορευτική τζαζ ήταν το μέλλον της pop κουλτούρας. Το ταξίδι τέλειωσε. Και στην Αθήνα τα πρώτα χαρτζιλίκια έφυγαν σε διασκάδικα. Οι συλλογές «Totally Wired 1» και μετά «Totally Wired 2, 3, 4, 5, 6» άρχισαν να λιώνουν στο πικ-απ. Και μετά; Μετά άρχισε το κώλυμα και το ψάξιμο για την τζαζ που μπορούσα να χορέψω. Κάπου στα μέσα του '90 έσκασαν σε κλαμπ της πόλης οι Mode Plagal. Αποκάλυψη. Ο ντράμερ τους Τάκης Κανέλλος ήταν κάποτε ντράμερ στο χύμα πανκ γκρουπ των Anti-Tropau Council. Βλέποντας τους πρώτους ένιωσα όπως όταν άκουγα τους δεύτερους. Οι βρώμικες κιθάρες είχαν φύγει, αλλά η μαγεία της έντασης που έβγαζαν οι μουσικοί ήταν ατόφια. Το δημώδες φανκ-τζαζ τους είχε χιούμορ, ένταση, δεν ήταν ακόμα μία ελληνική αναπαράσταση αμερικάνικου ήχου. Από το τότε στο σήμερα η jazz έκανε του κεφαλιού της. Άλλοτε έμπλεκε με τον εαυτό της, άλλοτε με το ska, άλλοτε με τη house, άλλοτε με την ορχηστρική μουσική, άλλοτε με τους ήχους των Βαλκανίων. Τι άλλο; Επειδή είναι τζαζ –υπάρχει παντού, είναι ελεύθερη– λέω πως οί Έλληνες μουσικοί την κατέχουν με το δικό τους τρόπο. Την εξελίσσουν με το δικό τους τρόπο. Την διακινούν με το δικό τους τρόπο. Την ερμηνεύουν με το δικό τους τρόπο.

Τελικά το καλοκαίρι του '88 είχε πολλή πλάκα. Αγόρασα το περιοδικό «i-D» για να πάρω «μάτι» βρετανική μόδα του δρόμου και κοίτα τι συνέβη. Κείμενο του περιοδικού έγινε αφορμή, εικοσιτέσσερα χρόνια μετά, να λιώνω με το ξέφρενο τζίτσι-τζαζ των Swing Shoes. Παρακάτω μιλούν για τη δική τους αφετηρία στην τζαζ και τη μορφή που πήρε στα χέρια τους άνθρωποι-μουσικοί διαφορετικών γενεών που ζουν στην Αθήνα, εμφανίζονται σε κλαμπ της και εξελίσσουν κάτι που αγαπούν πολύ. Τη μουσική.

ΤΖΑΖΙΣΤΕΣ ΧΩΡΙΣ ΣΥΝΟΡΑ

Ο τζαζίστας (πίανο, Hammond) Γιώργος Κοντραφούρης δένει συνειδήσεις, μουσικών και κοινού, όταν λέει: «Θέλω να παίζω συνέχεια μουσική. Αυτό είναι το βασικό. Έτσι, δεν κάνω το ενδιαφέρον μου για τη ζωή. Ήταν η γοητεία του αυτοσχεδιασμού που αρχικά με μαγνήτισε στην τζαζ. Σήμερα πιστεύω πως ο αυτοσχεδιασμός υπάρχει παντού. Η ίδια η φύση αυτοσχεδιάζει διαρκώς. Και η φύση είναι μεγαλύτερη από την τζαζ. Έτσι δεν είναι;». Ο Κοντραφούρης ζει ανάμεσα στην Αθήνα, την Κέρκυρα (είναι λέκτορας στο τμήμα Μουσικών Σπουδών στο Ιόνιο Πανεπιστήμιο και μαζί με τον αναπληρωτή καθηγητή στο ίδιο πανεπιστήμιο, στο ίδιο τμήμα, Δήμο Δημητριάδη έχουν χρεωθεί την τζαζ διαπαιδαγώγηση των σπουδαστών του πανεπιστημίου) και τη Φινλανδία. Στην τελευταία σπούδασε μουσική και, ως σήμερα, συνεργάζεται με ντόπια τζαζ αστέρια της. Από το 2008 ο έμπειρος Έλληνας τζαζμαν συνεργάζεται με το Baby Trio. Γκρουπ μουσικών που αλλάζει συνέχεια σύνθεση και οι ηλικίες των μελών του θα μπορούσαν να είναι εκείνες που θα μπορούσαν να έχουν τα παιδιά του. Ο Κοντραφούρης λέει: «Από τους Baby Trio παίρνω ενέργεια και από τη μεριά μου μεταδίδω

ΑΛΕΚΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ
«Την τζαζ στην Ελλάδα την έφερε η ασιατική τάξη. Και διαδόθηκε δεξιά και αριστερά μέσα από συνθέτες που πάντοτε κοιτούσαν στην Ευρώπη ή τις ΗΠΑ».

Η ΑΘΗΝΑ ΠΑΙΖΕΙ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

ΤΖΑΖ

στα παιδιά της μπάντας κάτι από την εμπειρία μου. Η ηλικία των μελών τους δεν έχει τα κολλήματα της δικής μου γενιάς. Είμαι γεννηθείς το 1967. Πιτσιρικάς άκουγα AC/DC και Black Sabbath. Οι μουσικοί που περνούν από το Baby Trio έχουν άλλες αναφορές. Δεν κολλούν σε ονόματα. Σε κατηγορίες μουσικής. Πολλοί από την παλιά γενιά των Ελλήνων τζαζιστών αντιδρούν με τα ακούσματα που έχουν οι νεότεροί τους. Δεν το βλέπω έτσι. Δεν έχω ταμπού. Δεν έχω κανένα πρόβλημα με το κοινό που έμαθε ή μαθαίνει τη Nina Simone μέσα από ρεμίξ. Μ' αρέσουν οι νέες μπάντες που παίζουν τζίπσι-σουίνγκ. Μ' αρέσει που οι Next Step, νέα ελληνική τζαζ μπάντα, έκαναν αφιέρωμα στους Radiohead. Μ' αρέσουν όλα αυτά τα παντρέματα. Αν είχαμε την ευκαιρία να δούμε τι θα θεωρείται ελληνική τζαζ σε πενήντα χρόνια από σήμερα, πιστεύω πως όλες αυτές οι δραστηριότητες θα ήταν μέρος της τζαζ σκηνής της. Κανένας ή ελάχιστοι θα νοιάζονταν για το αν και κατά πόσο ήταν ορθό καλλιτέχνες ή συγκροτήματα καλλιτεχνών να παντρέψουν διαφορετικές μουσικές νοοτροπίες με την τζαζ. Όλα όσα λέω τώρα μ' επαναφέρουν σ' εκείνο που είπα πρωτότερα. Σημασία έχει να παίζω μουσική. Αυτό θέλω να κρατήσω ζωντανό. Ακόμα και τη στιγμή που κουβαλώ τα όργανα για να πάω στο μαγαζί που θα εμφανιστώ με το Baby Trio είναι σαν να πηγαίνω εκδρομή. Ζω για στιγμές σαν και αυτές. Όλα τα υπόλοιπα, τα μειωμένα μπάτζετ των παραγωγών, ο περφεξιονισμός που πολλοί μουσικοί προσπαθούν να ενσωματώσουν στην ερμηνεία τους, είναι μέρος μιας πραγματικότητας που δεν θέλω να συζητήσω. Δεν θα ήταν καθόλου τζαζ να το κάνω αυτό».

Τρία άλμπουμ που ο Γιώργος Κοντραφούρης ξεχωρίζει από την τζαζ σκηνή της Αθήνας:

Sphinx - «Sphinx». Ο πρώτος δίσκος με τον Μάρκο Αλεξίου, τον Γιώργο Φιλιππίδη και τον Πύργο Τρανταλίδη. Δίσκος έμβλημα για την τζαζ στην Ελλάδα, από εκεί ξεκίνησαν όλα.

Βασίλης Ρακόπουλος - «Ρωξάνη». Ένα αριστούργημα με πολύ ιδιαίτερη ατμόσφαιρα.

The Next Step Quintet - «The Next Step Quintet». Το επόμενο βήμα στην ελληνική τζαζ πατάει γερά και προχωράει εντυπωσιακά μπροστά.

JAZZIN KAI PUNKING

«Για πολλούς Έλληνες τζαζιστές η τελειότητα στην ερμηνεία είναι ευαγγέλιο. Δεν το βλέπω έτσι. Από την πρώτη στιγμή που ανέβηκα σε σκηνή νοιάζομαι περισσότερο για την επικοινωνία που αναπτύσσω με μουσικούς και κοινό. Αυτό ήταν το ζητούμενο όταν έπαιξα στους Honeydive και αργότερα στους Earthbound. Αυτό θέλω σήμερα με τους τζίπσι-τζαζ Swing Shoes». Ο Πάνος Τομαράς είναι μπασίστας. Βιογραφεί το συγκρότημα που συμμετέχει λέγοντας: «Την μπάντα έφτιαξαν ο Αδωνης και ο Γιώργος, οι δύο κιθαρίστες μας, το 2007. Μέχρι εκείνη τη στιγμή έπαιζαν μουσική στο δρόμο. Όταν αποφάσισαν να φτιάξουν ολοκληρωμένο γκρουπ ένας κοινός φίλος μου γνώρισε τον Αδωνη. Δεν χρειάστηκε να μιλήσουμε πολύ. Επικοινωνήσαμε σωστά. Άρα μπορούσαμε να παίξουμε μουσική μαζί. Αργότερα γνώρισα τον Γιώργο. Είναι ένας πολύ καλός κιθαρίστας που έχει φάει την κλασική παιδεία με το κουτάλι. Το ότι ερμηνευτικά κατάφερε να πετάξει το αποστειρωμένο στυλ ερμηνείας που δόθηκε σε ωδεία είναι υπέροχο. Αυτή η αφαίρεση τον απελευθέρωσε μουσικά». Στην πρώτη τους σύνθεση οι Swing Shoes δεν είχαν τύμπανα. Έπαιζαν ινστρουμέντα κομμάτια. Τους άρεσε πολύ το στυλ του Jean «Django» Reinhardt. Στο πέρασμα του χρόνου η αποψή τους γύρω από το συγκρότημα άλλαξε χαρακτήρα. Βρήκαν ντράμερ. Βρήκαν τραγουδίστρια, τη Sugahspank. Ο Πάνος λέει: «Δεν με απασχόλησε

LIVE JAZZ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Half Note Jazz Club (Τριβωνιανού 17, Μετς, 210 9213310) Εδώ και πολλά χρόνια συναυλιακό σημείο αναφοράς της διεθνούς jazz σκηνής με πολλές ιστορικές μετακλήσεις, τα τελευταία χρόνια έχει κάνει άνοιγμα και στην ελληνική σκηνή.

Café Αλάβατρον (Δαμάρεως 78, Παγκράτι, 210 7560102) Ιστορικό σημείο αναφοράς, καταφύγιο για τα ελληνικά σχήματα της jazz από την εποχή που δύσκολα εύρισκαν μαγαζί για να παίξουν.

Petite Fleur (Ομήρου 44, Κολωνάκι, 210 3613169 & πλ. Αγ. Νικολάου 2, Χαλάνδρι, 210 6814825) Έκαναν το συνδυασμό: ζεστή σοκολάτα και τζαζ, εκ των ουκ άνευ της πόλης.

Jazz In Jazz (Δεινοκράτους 3, Κολωνάκι, 210 7258362) Ο ναός του είδους εδώ και πολλά χρόνια, με τα ξύλα του να έχουν ποτίσει από malt ουίσκι και ο διάκοσμος να είναι κάτι σαν μουσείο της τζαζ ή δωμάτιο ενός μανιακού.

Jazz Point (Ακαδημίας 18, Κολωνάκι, 210 3235911) All about jazz στο κέντρο της πόλης.

Verve (Σόλωνος 94, Εξάρχεια, 210 3645151) Με σιτλ και άποψη, όλες οι εκδοχές της τζαζ και του μαύρου ήχου χωρίς περιορισμούς.

Dizzy Miles (Αθνασίας 4 & Ευτυχίδου, Παγκράτι, 210 7520272) Το όνομά του δίνει και το μουσικό στίγμα στο παλιό αστικό παγκρατικό σπιτί που το φιλοξενεί.

Jazz Art (Καλλιοθέωνος 87, Α. Πετράλωνα, 211 4034244) Όλα τα είχαν τα Πετράλωνα, η τζαζ τους έλειπε (είναι αλήθεια). Όχι πια...

Speakeasy (Κάπου στο Σύνταγμα) Ακολουθώντας τη νοοτροπία των «κρυμμένων μαγαζιών», πρέπει να το βρεις, πρέπει να χτυπήσεις, πρέπει να σου ανοίξουν για να κατέβεις στο υπόγειο. Όπως ποιαπαγόρευση...

Art Gallery Café (Αποκράτους 1 & Γαλντού, Βούλα, 210 8958866) Από τα λίγα σημεία που μπορείς να ακούσεις jazz στην παραλία και να δεις live.

Café Νομοματικού Μουσείου (Πανεπιστημίου 12, Σύνταγμα, 210 3610067) Η αγαπημένη όαση στο κέντρο της πόλης έχει τζαζ σάουντρακ και συχνά live, κυρίως το αλκοκάρφι.

Athna Live (Α. Ποσειδώνος 3, Ν. Φάληρο, 210 4813605) Η μουσική οχολή του παλαιμάχου του είδους Γιώργου Φακανά, φιλοξενεί live με μετακλήσεις οπουδαίων μουσικών.

Gazarte (Βουτιάδων 34, 210 34 60347, www.gazarte.gr) Δεν είναι μόνο πως είναι όμορφος χώρος. Είναι και η άποψη των μουσικών που έχουν εμφανιστεί εκεί. Λένε πως πληροί και τις ηχοηλεκτρικές τους απαιτήσεις.

140 Athens Technopolis Jazz Festival 29/5 - 1/6, με μουσικά συγκροτήματα από Ουγγαρία, Ισραήλ, Αυστρία, Λουξεμβούργο, Ελλάδα, Ολλανδία κ.ά. στην Τεχνόπολη.

*Επειδή πια η jazz είναι must, κυρίως οι παλιότερες εκδοχές της πριν από το be bop και τη free jazz, και χρωματίζει το soundtrack πολλών bar και συναυλιακών χώρων, μπορεί κανείς να τη συναντήσει συχνά και σε μέρη όπως: Cabaret Voltaire, Santa Botella, Trova Bar, Γυάλινο Upstairs, Faust, Το Τοάι, Il Consigliere, 42, Bardot, Κύριος, Minnie the Moocher, Τραίνο του Ρουφ κ.ά.

**Για τα εβδομαδιαία προγράμματα των live, των εκδηλώσεων και των happy hour, τα παραπάνω μαγαζιά έχουν δικό τους site ή σελίδα στο Facebook που μπορείτε να ανατρέξετε.

ΜΑΚΗΣ ΜΗΛΑΤΟΣ

πριλίου, τη "Latin Day". Το 2014, την τελευταία μέρα του Μάη, οργανώνουμε, στο Μέγαρο, μία ακόμα "Big Jazz Day". Θα εστιάζει σε καλλιτέχνες και γκρουπ από την ελληνική σκηνή. Στο φινάλε της θα εμφανιστεί ο πιανίστας Kenny Barron με ο τρίο του. Ανάμεσα σε άλλους μουσικούς και σχήματα θα εμφανιστούν: ο σαξοφωνίστας Gilad Atzmon με τον Τάκη Πατερέλη, ο Γιώργος Κοντραφούρης με το τρίο του και η δική μου μπάντα». Ο Βρέττος δεν είναι μία ακόμα περίπτωση αριστούχου σπουδασμένου μουσικού. Έφυγε με υποτροφία από την Ελλάδα για σπουδές πάνω στην τζαζ στο Berkley και θα γινόταν καλός πιανίστας αν το 1999, στις ΗΠΑ, δεν ερχόταν σ' επαφή με το ούτι. Μας λέει: «Ο ήχος αυτού του οργάνου με σαγνίεψε. Για την αραβική μουσική το ούτι είναι ό,τι το πιάνο στην κεντροευρωπαϊκή μουσική. Η βάση των πάντων».

Ο Βρέττος απαντά στην ερώτηση «από πού ήρθες?» λέγοντας: «Από τον πλανήτη τύχη. Το λέω έτσι γιατί πιτσιρικάς στο σπίτι δεν ακούστηκε ποτέ σκυλάδικο. Ο πατέρας μου άκουγε τζαζ και κλασική μουσική. Η μάνα μου ελληνικό έντεχνο τραγούδι. Έχω την αίσθηση πως ο τρόπος που μεγάλωσα με ενώνει με τη νέα γενιά μουσικών και ακροατών. Αναφέρομαι σ' αυτή που μεγαλώνει "αγκαζέ" με το ίντερνετ. Έχει πρόσβαση σε μουσικές απ' όλο τον κόσμο. Μπορεί ν' αποφύγει εύκολα το σκυλάδικο και τα "φτηνά" κλαρίνα, απλά γιατί έχει περισσότερες ευκαιρίες επιλογής του ήχου που της αρέσει. Η δική μου η γενιά αυτή τη δυνατότητα δεν την είχε. Την τζαζ στην Ελλάδα την έφερε η αστική τάξη. Και διαδόθηκε δεξιά και αριστερά μέσα από συνθέτες που πάντοτε κοιτούσαν στην Ευρώπη ή τις ΗΠΑ. Το ποια μορφή πήρε στο πέρασμα του χρόνου δεν ήταν υπόθεση μόνο των μουσικών. Ήταν και του κράτους, που ποτέ δεν άκουσε πραγματικά τη μουσική που έφτιαχναν και φτιάχνουν Έλληνες μουσικοί».

Τρία άλμπουμ που ο Αλέκος Βρέττος ξεχωρίζει από τη σκηνή της Ελλάδας:

Dimitris Sevdalis - «Habana Vieja». Ο Δημήτρης είναι φίλος και μ' αρέσει που ηχογράφησε το πρώτο άλμπουμ latin-jazz στην Ελλάδα.

Sphinx - «Sphinx». Αυτή η θρυλική μπάντα, μ' αυτό το άλμπουμ, εισήγαγε την τζαζ δισκογραφία στην Ελλάδα.

Μάρκος Αλεξίου - «Playing in the Air». Ένα εξαιρετικό άλμπουμ από ένα μουσικό που έφυγε από τη ζωή πρόσφατα.

ΛΑΣΠΩΜΕΝΗ ΤΖΑΖ

«Στη σκηνή χάνομαι. Δεν ξέρω τι μου συμβαίνει. Τι ουσίες εκκρίνονται. Τι μνήμες ενεργοποιούνται. Στη σκηνή χάνομαι. Υπνωτίζομαι. Δεν θυμάμαι

τι κάνω. Είναι σαν να ενώνομαι με κάτι μεγαλειώδες. Με κάτι θεόσταλτο, μαγικό, συμπαντικό». Η ερμηνεύτρια Αγγελική Τουμπανάκη δεν είναι η τρελή του αθηνναϊκού τζαζοχωριού. Αν εξαιρέσεις όσα της συμβαίνουν στη σκηνή, για όλα τα υπόλοιπα έχει οργανωμένη άποψη. Δεν είναι μόνο μια βαριά εκπαιδευμένη τζαζ ερμηνεύτρια. Είναι ένα αλάνι που έχει τάξει τη ζωή του στο ψάξιμο μελωδιών που θα τη συγκινήσουν. Η Αγγελική αυτή την περίοδο τραγουδά σε δύο πρότζεκτ, με τους Toubanaki & the Buzz Bastardz (fusion balkan jazz) και Jazz plus (modern vocal jazz). Οι πρώτοι είναι εξέλιξη της μπάντας Colpo Grosso, που πρωτοεμφανίστηκαν το 2008. Η Αγγελική λέει: «Εκείνη την περίοδο άκουγα και μελέταγα με μανία πολυφωνικά ηπειρώτικα, βουλγάρικη παραδοσιακή μουσική, τζαζ, κλασικό οθωμανικό τραγούδι, κρουστά. Η Colpo Grosso ήταν περισσότερο θεατρικό-μουσικό πρότζεκτ παρά μουσικό συγκρότημα. Οι παραστάσεις μας ήταν ένα αμάλγαμα πολιτισμικών συμπεριφορών του δρόμου και της βαλκανικής λασπουριάς. Στη σκηνή εκτός από μουσική ερμηνεία υπήρχαν χορός φλαμένκο, θεατρική δράση και βίντεο προβολές από ταξίδια μου στα Βαλκάνια». Οι Colpo Grosso κράτησαν έως το 2010. Χρονιά που έσκασε η μετεξέλιξή τους, οι Toubanaki & the Buzz Bastardz. Η μπάντα που «εξυπηρετεί» το τζαζόραμα της Αγγελικής. Η Ελληνίδα ερμηνεύτρια μας λέει: «Πολλοί μουσικοί που υπήρχαν στο προηγούμενο σχήμα υπάρχουν και στους Buzz Bastardz. Είμαστε μια ομάδα μουσικών που βαφτίστηκαν σε διαφορετικές μουσικές κολυμβήθρες και όμως καταφέραμε να επικοινωνήσουμε, γιατί η τζαζ (η ελευθερία του αυτοσχεδιασμού που τη διακρίνει) είναι μια κοινή άποψη. Μια κοινή πατρίδα». Η Toubanaki & the Buzz Bastardz είναι ένα ψαγμένο τζαζ πανηγύρι που δεν έχει ηχητικά σύνορα. Τέλεια γι' αυτούς και την τζαζ παροικία της Αθήνας.

Τρία άλμπουμ που η Αγγελική ξεχωρίζει από τη σκηνή της Ελλάδας:

Μιχάλης Σιγανίδης / Θεωρήσης Ρέλλος - «Το πρωί και το βράδυ». Ακούγοντας το άλμπουμ έκατσα προσοχή, άραξα, έπαθα λόξυγκα, ήπια μια Απέλια, γέλασα, ξαφνιάστηκα και αναρωτήθηκα: τι έγινε, ορέ παιδιά! Γιώργος Τρανταλίδης - «Global vision».

Ο πληθωρικός, πολυσιδηός ντράμερ Τρανταλίδης δημιουργεί ένα κράμα ήχων και ρυθμών, ευρηματικό και απίστευτο! Συμμετέχουν υπέροχοι Έλληνες παιχταράδες. Αυτό το άλμπουμ είναι ένα «κόλλημα».

Μάνος Αχαλινιώτοπουλος - «Ζωπιρείν». Μπορεί να μη χαρακτηρίζεται jazz, αλλά, για μένα είναι: τελετουργικός, ερωτικός, αρχέγονος, πολεμικός ήχος με ανατρεπτικές ενορχηστρώσεις. **A**

Αλέκος Βρέττος

Swing Blues

Γιώργος Κοντραφούρης

Buzz Bastards

ποτέ αν είμαστε ή όχι μέρος της ελληνικής τζαζ σκηνής. Δεν μ' αρέσουν οι άνθρωποι που αυτοπεριορίζονται. Σέβομαι οποιονδήποτε δεν παίζει σκυλάδικο. Για μένα ένας μουσικός είναι απλά μουσικός. Δεν είναι, μόνο, τζαζ μουσικός. Δεν είναι, μόνο, πανκ μουσικός. Δεν είναι, μόνο, rock μουσικός. Ως σήμερα με τους Swing Shoes έχουμε γράψει ένα άλμπουμ, εμφανιζόμαστε ζωντανά διαρκώς. Τα κομμάτια μας διαμορφώνονται παντού. Ακόμα και τις συναυλίες, συχνά, τις βλέπουμε ως πρόβες. Τι άλλο; Δεν θεωρώ πως το τζίτσι τζαζ σιτλ των Swing Shoes αναβιώνει κάποια εποχή. Δεν είμαστε ρετρό. Το Swing μπορεί να είναι μέρος μιας τάσης που αναβιώνει εικόνες και ήχους από το παρελθόν, αλλά αυτό δεν με πολυενδιαφέρει. Ήδη είμαστε μπάντα έξι χρόνια. Αν ήμασταν μόδα θα είχαμε σβήσει πολύ νωρίτερα».

Δύο τζαζ άλμπουμ που οι Swing Shoes ξεχωρίζουν από την τζαζ σκηνή της Ελλάδας:

Μίμης Πλέσσας - «Greece Goes Modern». Άλμπουμ που ορίζει το ελληνικό jazz-shake.

Mode Plagal - «Mode Plagal». Δουλειά που συνδύασε την τζαζ με την ελληνική παραδοσιακή μουσική.

Ο ΤΖΑΖ «ΕΡΓΟΔΗΓΟΣ»

Ο ουτίστας Αλέκος Βρέττος δεν είναι ένας ακόμα τζαζίστας. Έχει πάρει τη

στήριξη και διάδοση της ελληνικής τζαζ σκηνής σοβαρά, σχεδόν προσωπικά. Λέει: «Για τους Ευρωπαίους, ελληνική τζαζ σκηνή δεν υπάρχει. Υπάρχουν σκόρπιοι μουσικοί που κάνουν δεξιά και αριστερά κάποια πράγματα. Αυτό μπορεί να θεωρηθεί ως κομμάτι μιας γενικότερης ευρωπαϊκής σκηνής, αλλά μέχρι εκεί. Όπως κι αν έχει, στη χώρα υπάρχουν πολλοί καλοί μουσικοί. Ο σαξοφωνοπιανίστας ο Τάκης Πατερέλης είναι ένα παράδειγμα. Ερμηνευτικά, μπορεί να σταθεί δίπλα στους καλύτερους τζαζίστες της γης. Κατά τα άλλα στην Ελλάδα υπάρχουν μετρημένοι χώροι που ακούγεται τζαζ, κάποια ωδεία που την καλλιεργούν και ένας πυρήνας κοινού που παρακολουθεί τη σκηνή. Σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, και δεν αναφέρομαι στη Σουηδία ή τη Δανία, αλλά στη Σερβία ή την Κροατία, το κράτος θεωρεί την τζαζ που "φτιάχνουν" οι μουσικοί εξαγωγή πολιτιστική κίνηση. Στην Ελλάδα η σχέση τζαζ-κράτους είναι αναμικτή. Υπάρχουν μόνο άνθρωποι-μονάδες που αγαπούν τη μουσική τόσο πολύ ώστε να οργανώνουν συναυλίες ή φεστιβάλ συχνά εις βάρος της προσωπικής τους ζωής. Ο Γιώργος Μαρκάκης είναι ένας απ' αυτούς. Έφερε στη Θεσσαλονίκη το φεστιβάλ Womex. Θα πάθαινε ασφυξία αν δεν το έκανε αυτό. Θα έβαζα και την πάρτη μου σ' αυτή την κατηγορία. Εκτός από τις δραστηριότητές μου ως μουσικός, εργάζομαι και στο κομμάτι των παραγωγών στο Μέγαρο Μουσικής Αθηνών. Το 2009, στις 17 Γενάρη, οργανώσαμε την πρώτη "Jazz day". Την επόμενη χρονιά, στις 17 Α-

Ένα ολόημερο
αφιέρωμα στην τζαζ

31/5/14

Από το πρωί
έως αργά τη νύχτα

ΚΟΡΝΕΙΟ

METKA
ΜΕΝΟ ΟΜΑΔΩΝ ΜΥΤΙΛΗΝΑΙΟΣ

Εισιτήριο από
5€

ΚΟΡΝΕΙΟΙ ΕΤΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

210 7282 333
megaron.gr

Follow us on

16 **HOLISTIC BEAUTY DAY**
Συμβουλές ομορφιάς για ολιστική περιποίηση προσώπου.
Με την Εύα Πάνου, Brand Training Director της APIVITA.
09h-16:30 - 10:00 Εισιτήριο 10,00 €

17 **BEEES and the City**
Εισαγωγή στον θαυραστό κόσμο της κοινωνίας της μέλισσας.
Με τον Δρ. Αντώνη Τσαγκαράκη, Καθηγητή Μελισσοκομίας στο Ινστιτούτο Γεωπονικών Ερευνών.
09h-12:00 - 12:30 Εισιτήριο 10,00 €

22 **AROMATHERAPY A'**
Βασικές αρχές και χρήση των αιθέριων ελαίων.
Με την Σοφία Τριάντου, αρωματοθεραπεύτρια, υπεύθυνη του APIVITA Natural Pharmacy στο APIVITA Experience Store.
09h-12:30 - 13:00 Εισιτήριο 10,00 €

23 **HOLISTIC BEAUTY DAY**
Συμβουλές ομορφιάς για ολιστική περιποίηση προσώπου.
Με την Εύα Πάνου, Brand Training Director της APIVITA.
09h-16:30 - 16:30 Εισιτήριο 10,00 €

24 **ALL ABOUT DETOX**
Ολιστική προσέγγιση αποτοξίνωσης: βασικές συμβουλές, παρασκευή green smoothies, ασκήσεις - αναπνοές (Nsam Yoga).
Με τη Σοφία Κουτσιανιά, Health Coach και Yoga Teacher.
09h-12:30 - 14:00 Εισιτήριο 10,00 €

29 **AROMATHERAPY B' + INTERNATIONAL BEE DAY**
Πρακτική εφαρμογή καθημερινής χρήσης αιθέριων ελαίων, workshop παρασκευής μειγμάτων.
Με τη Σοφία Τριάντου, αρωματοθεραπεύτρια, υπεύθυνη του APIVITA Natural Pharmacy στο APIVITA Experience Store.
09h-16:30 - 17:00 Εισιτήριο 10,00 €
Ποιτάζουμε την Πανγκόσμια Ημέρα Μέλισσας
Κλείσιμο του σεμιναρίου με μια σύντομη ομιλία για τη μέλισσα και τα μελισσοκομικά προϊόντα.
09h-20:00 - 19:30

30 **YOUR HAIR TALKS**
Συμβουλές για βαφή των μαλλιών στο σπίτι, μυστικά για εντατική περιποίηση των μαλλιών.
Με τον Κίριαν Γόζαρν, Nature's Hair Studio Supervisor - APIVITA EXPERIENCE STORE.
09h-12:30 - 13:00 Εισιτήριο 10,00 €

31 **AROMATHERAPY A+B**
Βασικές αρχές και χρήση των αιθέριων ελαίων, πρακτική εφαρμογή, workshop παρασκευής μειγμάτων.
Με τη Σοφία Τριάντου, αρωματοθεραπεύτρια, υπεύθυνη του APIVITA Natural Pharmacy στο APIVITA Experience Store.
09h-12:00 - 13:00 Εισιτήριο 10,00 €

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΣΕΜΙΝΑΡΙΩΝ
ΜΑΪΟΣ 2014

Σόλωνος 6 & Κονάρη, Κολωνάκι, Αθήνα, Τ: 210 3640560
E: experience_store@apivita.com, www.apivita.com

ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ INDILA

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

Νεαρή Παριζιάνα με ρίζες από την Αλγερία και την Ινδία ξεπερνά τα γαλλικά σύνορα και κατακτά το ευρωπαϊκό κοινό με το τραγούδι «Dernière Danse», από το πρώτο της άλμπουμ Mini World. Πρωτοσυστήθηκε το 2010 μέσα από πολλές συνεργασίες με Γάλλους ράπερ, ακούστηκε με το «Dreamin» στις αρχές του 2012 κι έπιασε κορυφή με το «Derniere Dance» σηματοδοτώντας το 2014. Ποια είναι η φωνή πίσω από τη μεγαλύτερη επιτυχία της χρονιάς; Ένα ζεστό πρωινό στην Αθήνα η Indila συστήνεται στο λόμπι του Caravel κρατώντας χαμηλό προφίλ.

Ποια είναι η πιο παλιά σου μουσική ανάμνηση; Ακόμη κι όταν γεννιόμαστε, η πρώτη κραυγή μας είναι τραγούδι κι αυτό. Δεν θυμάμαι ακριβώς την πρώτη στιγμή, αλλά μεγάλωσα τραγουδώντας. Ίσως να είναι μια μικρή παράσταση που έδωσα στο νηπιαγωγείο.

Στο σπίτι υπήρχε πάντα μουσική; Η γιαγιά μου ήταν μαική και τραγουδούσε σε γάμους. Αυτή μου μετέφερε την αγάπη για τη μουσική και κάθε ευκαιρία ήταν καλή για να ξεκινήσει ένα τραγούδι.

Ποια ήταν τα ακούσματά σου στο Παρίσι μεγαλώνοντας; Οι μελωδίες του κόσμου. Αγαπώ τόσο πολύ τις μελωδίες αυτές που ήθελα να τις ενώσω σε μια μουσική.

Εξού και ο τίτλος του άλμπουμ (Mini World); Ακριβώς.

Περίμενες τα εκατομμύρια views στο YouTube και ποια είναι η ιστορία του «Dernière Danse», όταν ήταν ακόμη στο μηδέν views; Θέλω να σας εκμυστηρευτώ κάτι. Στην αρχή της μουσικής μου πορείας είχα κάνει πάρα πολλά ντουέτα, περίπου δέκα, κι όταν έβλεπα τα εκατομμύρια views στα κομμάτια αυτά έλεγα δεν είναι για μένα, αλλά για τον άλλο τραγουδιστή ή ράπερ. Όταν έβγαλα το «Derniere Danse» έλεγα μέσα μου «ωχ, κανείς δεν θα το δει».

Τρεις λέξεις με τις οποίες σε χαρακτηρίζουν οι φίλοι σου; Ήρεμη, ευαίσθητη και γκαφατζού.

Ποιοι είναι οι φίλοι σου σήμερα; Είναι οι ίδιοι; Από πάντα λέω ότι μετράει η ποιότητα και όχι η ποσότητα. Έχω φίλους που μετριούνται στην παλάμη ενός χεριού. Αυτό που μετράει είναι η σταθερότητα με αξίες που έχω διαλέξει η ίδια. Και είναι όλοι από παλιά.

Σου αρέσει να αναζητάς το νέο; Είμαι πολύ νοσταλγική, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι ζούμε τώρα και πρέπει να βρούμε τη σταθερότητα.

Το Παρίσι πώς σου φαίνεται σήμερα; Πώς το αισθάνεσαι

σε σχέση με τα παιδικά σου χρόνια; Είναι σίγουρα πιο μοντέρνο. Όμως πάντα έχω τις ίδιες αναμνήσεις, συνδεδεμένες με την οικογένειά μου. Όταν κάνω τις αγαπημένες μου βόλτες.

Τι σχέση έχεις με την οικογένειά σου; Πάρα πολύ στενή. Είμαι πιο κοντά από όσο θα έπρεπε. Η ζωή μου είναι η οικογένειά μου. Όταν περιοδεύω στον κόσμο, ανυπομονώ να γυρίσω πίσω στην οικογένειά μου. Πάντα.

Πώς είναι η υποδοχή σε διάφορες πόλεις του κόσμου; Η διαφορά είναι στον τρόπο που αγαπιέται το τραγούδι από κάθε κοινό. Η ευαισθησία είναι κοινή παντού.

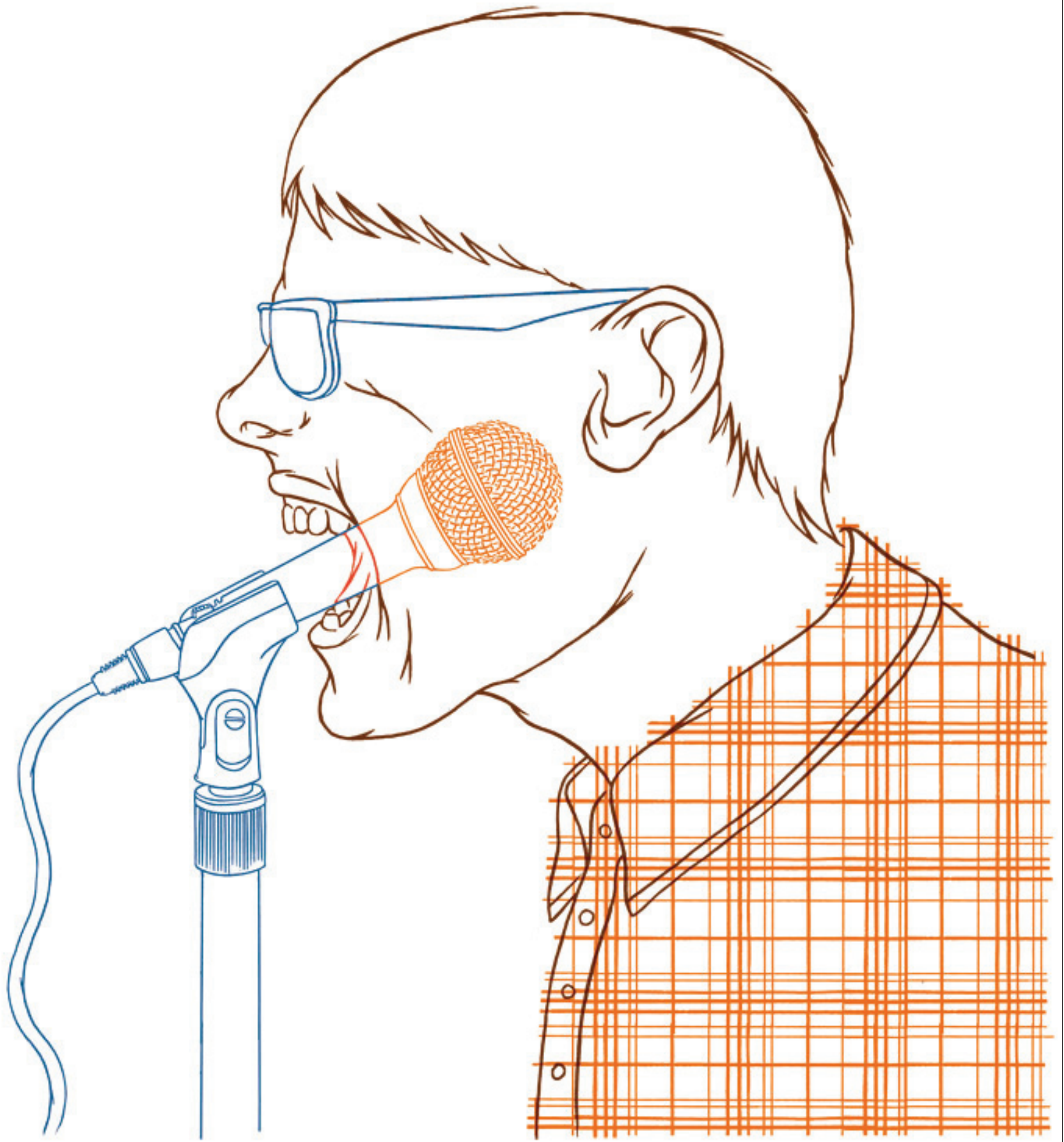
Εντυπώσεις από την Αθήνα; Πρώτη μου φορά, αλλά η ιστορία αγάπης με το ελληνικό κοινό ξεκίνησε από τη στιγμή που έμαθα για την επιτυχία του «Dance» στην Ελλάδα. Ο κόσμος που συνάντησα εδώ μου έχει αφήσει τις καλύτερες εντυπώσεις. Είναι όλοι 100% δοσμένοι σε αυτό που κάνουν. Νομίζω ότι εδώ το κοινό όταν αγαπά κάτι το αγαπά πραγματικά.

Πώς ήταν η συνεργασία σου με τον παραγωγό του άλμπουμ; Είναι ένας πολύτιμος συνεργάτης ο Σκαλποβίτς (Skalp). Συνθέτης με πολύ ευρεία γκάμα, αγαπάμε εξίσου τη μουσική χωρίς σύνορα. Έχουμε την ίδια άποψη για τη μουσική, δεν μας αρέσει να έχουμε ένα συγκεκριμένο στιλ. Είναι αυτός που μου έμαθε από την αρχή να δουλεύω με πολύ επαγγελματικό τρόπο και ο ίδιος προσέχει κάθε λεπτομέρεια.

Πώς δουλεύετε μαζί; Εξαρτάται. Άλλες φορές σκέφτομαι και γράφω τη μουσική πρώτα και άλλοτε βγαίνει από την καρδιά μου, γράφω τα λόγια και ο Skalp το κάνει ολοκληρωμένο τραγούδι. Αυτό που έχω πάντα στο μυαλό μου όταν τραγουδάω είναι το κοινό που ακούει να σκέφτεται πάντα τους ανθρώπους που αγαπά.

Η αγάπη πάνω από όλα; Δυστυχώς, ναι (γέλια). Μέσα από τον έρωτα μαθαίνουμε πώς να ζούμε. Για το τέλος θα έλεγα πως θέλω να σπάσω αυτόν τον πόνο που προκαλεί η αγάπη και να ελευθερωθώ.

ΕΚΛΟΓΕΣ 2014 ★

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ
ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
ΒΑΣΩ ΚΙΝΤΗ
ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ
ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΑΤΣΙΑΜΗΣ
ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΡΝΙΚΟΣ

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΕΛΑΣ
ΜΑΡΙΑ ΣΠΥΡΑΚΗ
ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ
ΡΟΔΗ ΚΡΑΤΣΑ
ΑΝΝΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - ΤΣΑΤΣΟΥ
ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΑΚΥΡΑΚΗΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ ΛΥΜΠΕΡΑΚΗ

Χρειαζόμαστε γέφυρες για τη συνένωση του μεταρρυθμιστικού Κέντρου

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Η κυβέρνηση οργανώνει ευρωεκλογές με όρους Eurovision, ελπίζοντας ότι όπως δεν θα χρειαστώ εγώ να πάρω μπάλα από ποδοσφαιριστή, έτσι και αυτός δεν θα χρειαστεί να πει κάτι για την Ευρώπη, τονίζει η Αντιγόνη Λυμπεράκη, υποψήφια ευρωβουλευτής με τις Γέφυρες, και προσθέτει: Αφού ο διαιτητής παίζει ο ίδιος σέντερ φορ, δεν πρόκειται να σφυρίξει όσα φάουλ και να γίνουν. Δεν κρύβει πάντως ότι συχνά αισθάνεται ως μοναχικός Δαβίδ απέναντι σε πολλούς Γολιάθ, με μόνο όπλο τα social media.

Τι επιχειρούν να ενώσουν οι Γέφυρες; Τα προγράμματα της Δράσης και της Δημιουργίας Ξανά είναι τόσο κοντά που δεν χρειάζονται καμιά γέφυρα – ούτε καν στον ενικό. Γέφυρες στον πληθυντικό απαιτούνται για να συνενωθεί το μεταρρυθμιστικό κέντρο. Όλοι αυτοί που από το 2012 ομνύουν στην ανάγκη συνεργασίας και τελικά επέλεξαν να διαιρέσουν τις δυνάμεις τους προκειμένου να μη χάσουν τις αγαπημένες τους ταμπέλες – ξανά. Ελπίζαμε ειλικρινά ότι θα είχαν ήδη το θάρρος να διαπιστώσουν ότι τα κοινά ζητούμενα για την Ελλάδα αποτελούν μια γέφυρα συνεννόησης. Δεν τα κατάφεραν. Εμείς φροντίσαμε όμως να υπάρχουν προγραμματικές γέφυρες (στον πληθυντικό), όταν θα τις χρειαστούν – έστω και μετά τις ευρωεκλογές.

Μήπως η Δράση και η Δημιουργία Ξανά έκαναν κίνηση ενότιας κάπως αργά και με σαφείς προεκλογικές σκοπιμότητες; Οι Γέφυρες χτίστηκαν σε προγραμματική σύγκλιση και ρητά έχουν ορίζοντα τις εθνικές εκλογές. Η καθυστέρηση στα εγκαίνια των Γεφυρών οφείλεται στην προσπάθεια μήπως τελικά ξεπεραστούν οι κομματικοί εγωισμοί και υπάρξει σύμπραξη. Δυστυχώς, για μια φορά ακόμη, απογοητευτήκαμε.

Είστε φιλελεύθερη, αλλά πολλοί σας προσάπτουν και το νεο-φιλελεύθερη. Τελικά τι ακριβώς είστε ή «σε τι θεό πιστεύετε»; Είμαι η Αντιγόνη Λυμπεράκη και πιστεύω σε αυτά που λέω. Ούτε περισσότερο, ούτε λιγότερο. Αφήνω τις ταμπέλες να τις βάζουν άλλοι. Δυστυχώς δεν αντιλαμβάνονται ότι ο φιλελευθερισμός έχει τόσο σχέση με το νεοφιλελευθερισμό όση η δημοκρατία με τη Νέα Δημοκρατία.

Η χώρα πέτυχε ή όχι πρωτογενές πλεόνασμα; Δεν το πιστώνεται αυτό η κυβέρνηση; Ή θεωρείτε ότι είναι και αυτό ένα λογιστικό τρικ; Το πρωτογενές πλεόνασμα είναι πραγματικότητα και δεν είναι λογιστικό

τρικ. Το πιστώνονται, πρωτίστως, οι θυσίες των Ελλήνων και Ελληνίδων. Οι απαιτήσεις για θυσίες, όμως, αυξήθηκαν πολύ από τον τρόπο επίτευξης του πλεονάσματος: Με υπερφορολόγηση προκειμένου να αναβληθούν διαρθρωτικές αλλαγές. Με επιδρομές σε συντάξεις 80χρονων προκειμένου να συνταξιοδοτηθούν 50χρονοι. Με αναλογισία για τον ιδιωτικό τομέα προκειμένου προστατευτούν πελατειακά «κάστρα». Για να μη γίνει το πλεόνασμα άλλη μια θλιβερή ανάμνηση απαιτούνται πραγματικές μεταρρυθμίσεις και όχι μάχες οπισθοφυλακών.

Κεντρικό σύνθημα της ΝΔ είναι «σταθερότητα ή περιπέτειες». Δεν είναι η πολιτική σταθερότητα ένα πραγματικό πρόταγμα για τη χώρα; Οπότε γιατί να ψηφιστούν μικρότερα κόμματα όπως οι Γέφυρες; Κόμματα που είτε είναι μεγάλα, είτε θέλουν να γίνουν, λένε ότι χρειάζεται να πουν για να εκλεγούν και μετά κάνουν κάτι άλλο. Αυτό είναι σταθερότητα μόνο με την έννοια ότι μένουν κάποιοι σταθεροί στις καρέκλες τους. Η πραγματική σταθερότητα αφορά το πρόγραμμα και τις πολιτικές που ακολουθούνται. Το να ψηφίσεις ένα κόμμα που μιλά με ειλικρίνεια, σαφήνεια και δεν κρύβει τις θέσεις και προτιμήσεις του αποτελεί εγγύηση ότι αυτές οι θέσεις καταγράφονται και δεν μπορούν να αγνοηθούν. Είναι όπως

το έρμα στο πλοίο – απαραίτητο, μικρό σε όγκο αλλά μεγάλο στο αποτέλεσμα – ιδίως για όσους είναι ανεργάσιμοι.

Καμιά θυσία για το ευρώ, λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Δεν έχει βάση αυτό το σύνθημα καθώς στο όνομα της σταθερότητας της ευρωζώνης επήλθε η πιο σκληρή λιτότητα για τους Έλληνες πολίτες; Αν φύγουμε από το ευρώ τώρα θα απαιτούνται νέες θυσίες για την υπεράσπιση της ισοτιμίας του νέου νομίσματος – όπως γινόταν ξανά και ξανά πριν το ευρώ. Άρα είναι αλήθεια ότι δεν θα έχουμε θυσίες για το ευρώ, θα έχουμε νέες θυσίες για τη «νέα δραχμή». Αξίζει;

Τελικά ξεμπερδέψαμε με τα μνημόνια ως χώρα; Κάθε εκλογικό πρόγραμμα είναι ένα μνημόνιο με το εκλογικό σώμα. Επειδή τα εκλογικά προγράμματα είχαν καταντήσει κουρελόχαρτα, χρεοκοπήσαμε και μας επιβλήθηκε το μνημόνιο. Μια σοβαρή χώρα φροντίζει να έχει ένα μνημόνιο για πάρτη της – δηλαδή ένα κείμενο που λέει τι προσπαθούμε να πετύχουμε, πώς και ως πότε. Τα κόμματα ως τώρα προτιμούσαν αυτό να το ετοιμάζει η τρόικα για να λένε ότι κάποιος άλλος φταίει. Ελπίζω ειλικρινά να έχουμε ωριμάσει μετά από 4 χρόνια μνημόνιο ώστε να αναλαμβάνουμε πια την ευθύνη μόνοι μας.

Ασκήτε κριτική για μικρότερο κράτος. Με περαιτέρω απολύσεις δημόσιων υπαλλήλων; Η κυβέρνηση μείωσε τον αριθμό και το μισθό των δημόσιων υπαλλήλων χωρίς όμως να κάνει ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις. Δηλαδή μείωσε τους γραφειοκράτες χωρίς να μειώσει τη γραφειοκρατία. Το κράτος συνεχίζει να προσπαθεί να κάνει τα ίδια πράγματα αλλά με λιγότερους πόρους. Αυτό δεν είναι μικρότερο κράτος. Είναι μεγαλύτερη ταλαιπωρία για τον πολίτη.

Πώς βλέπετε να κυλά το Ποτάμι; Θα συνεργαζόσασταν μαζί του; Παρακολουθούμε το εγχείρημα του Ποταμιού με ενδιαφέρον, προσοχή και συμπάθεια. Κολακευόμαστε που υιοθετεί πολλές από τις ιδέες μας και χαιρόμαστε που δεν έχει συμπλέγματα απέναντι στις φιλελεύθερες λύσεις. Από την άλλη πλευρά, μας προβληματίζει ότι το Ποτάμι μόνο ακούει και δεν λέει τίποτε για την οικονομία, όταν η οικονομία είναι σε σημείο SOS. Αν εννοεί όλα αυτά που αφήνει να εννοηθούν, τότε πιθανότατα να το ψήφισα και εγώ. Στο μεταξύ, όμως, προτείνω για όσους, όπως εγώ, ακούνε και (μισο)καταλαβαίνουν, να προτιμήσουν τη σαφήνεια και τη σιγουριά των Γεφυρών.

Πώς βλέπετε γενικότερα την ανασύνταξη της κεντροαριστεράς; Η εμπειρία ως τώρα ήταν βαθύτατα απογοητευτική. Κάτω από άπλετη δημοσιότητα είδαμε σε slow motion τη συνεχή μείωση της απήχησης, διανθισμένη με παιάνες για την ανάγκη ενότητας, για να καταλήξουμε σε μεγαλύτερο κατακερματισμό. Είναι νομίζω καιρός να εγκαταλείψουμε αραχνιασμένες ταμπέλες που εμποδίζουν τις συγκλίσεις και να γίνει επιτέλους ένας διάλογος για τις πραγματικές ανάγκες της Ελλάδας. Όχι πια θέσεις-καρέκλες, αλλά θέσεις-προτάσεις.

Τι θα γίνει με το χρέος; Αισιοδοείτε για λύση μετά τις ευρωεκλογές; Η ρύθμιση του χρέους αποτελεί το επιστέγασμα και τη βράβευση της πολιτικής που εξασφαλίζει δημοσιονομική βιωσιμότητα. Πρέπει πρώτα να πετύχουμε αυτό και μετά να στοχεύουμε στις ρυθμίσεις. Είναι μεγάλο λάθος να προσποιούμαστε – όπως κάνουν πολλοί – ότι μια ρύθμιση αντικαθιστά μεταρρυθμίσεις. Τις μεταρρυθμίσεις θα έπρεπε να τις κάνουμε ούτως ή άλλως – επειδή τις χρειαζόμαστε εμείς οι ίδιοι.

Η Ευρώπη ψηφίζει και πρόεδρο της Κομισιόν αυτή τη φορά. Πιστεύετε ότι κάτι αλλάζει στην ΕΕ ή συμβαίνει αυτό που κάποιοι ψιθυρίζουν ότι το παιχνίδι είναι σικέ; Σε αυτές τις εκλογές, για πρώτη φορά θα μπορούμε να εκφέρουμε γνώμη για το ποιος θα ηγηθεί της Κομισιόν, αλλά και να αποδοκιμάσουμε τον τρόπο λειτουργίας των τελευταίων ετών. Ένας πρόεδρος με νωπή εντολή μπορεί να στηρίξει την Κομισιόν απέναντι στην υπεροψία και τον ηγεμονισμό των μεγάλων χωρών. Αν μας ενδιαφέρει να μην είναι το παιχνίδι σικέ, τότε μπορούμε να ψηφίσουμε τον Γκι Φερχόφταντ των Φιλελευθέρων, έναν άνθρωπο με όραμα και πίστη στο μέλλον της Ευρώπης, που έχει αποδείξει ότι μπορεί να υψώσει το ανάστημά του.

ΔΕΝ ΑΝΤΙΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΟΤΙ Ο ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΣ ΕΧΕΙ ΤΟΣΗ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟ Η ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΜΕ ΤΗ ΝΕΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Σας πνίγουν οι περιορισμοί στις εμφανίσεις στα ΜΜΕ ως υποψήφια ευρωβουλευτής; Τι θα αντιπροτείνετε; Η κυβέρνηση οργανώνει Ευρωεκλογές με όρους Eurovision, ελπίζοντας ότι όπως δεν θα χρειαστώ εγώ να πάρω μπάλα από ποδοσφαιριστή, έτσι και αυτός δεν θα χρειαστεί να πει κάτι για την Ευρώπη. Αφού ο διαιτητής παίζει ο ίδιος σέντερ

φορ, δεν πρόκειται να σφυρίξει όσα φάουλ και να γίνουν. Ωρες-ώρες αισθάνομαι σαν μοναχικός Δαβίδ απέναντι σε πολλούς Γολιάθ, με μόνο όπλο τα social media. Μεγάλο ατού στην αναμέτρησή μας, όπως και στη Βίβλο, είναι η πνευματική νωθρότητα και υπεροψία των κομματικών Γολιάθ. Η λύση είναι απλή. Κανένας περιορισμός, αλλά και ανεξάρτητα media και επαγγελματίες δημοσιογράφοι που κρίνουν τι λες και όχι ποιος το λέει. **Α**

* Η Α.Λ. είναι καθηγήτρια οικονομικών στο Πάντειο, Υποψήφια Ευρωβουλευτής με τις Γέφυρες. www.antigonelyberaki.gr, www.facebook.com/antigonelyberaki, <http://goo.gl/Wrvp3T>

ΓΑΒΡΙΗΛ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ

Για την Αθήνα της αλληλεγγύης

Του ΤΑΚΗ ΣΚΡΙΒΑΝΟΥ

Κάλεσμα στους πολίτες να κλείσουν έναν κύκλο δεκαετιών, όπου δήμαρχοι εκλέγονταν μιλώντας για το ποδήλατο, τους ελεύθερους χώρους και την ποιότητα ζωής, αλλά στη συνέχεια άφηναν την πόλη στα χέρια μεγάλων ιδιωτικών συμφερόντων, απευθύνει ο Γαβριήλ Σακελλαρίδης. Και λέει ότι για αυτή την αλλαγή απομένει ένα μόνο βήμα, η επόμενη Κυριακή.

Ποιοι θα είναι οι παράγοντες που θα κρίνουν το αποτέλεσμα της δεύτερης Κυριακής στην Αθήνα; Το αποτέλεσμα του πρώτου γύρου δείχνει ότι υπάρχει ένα πολύ ισχυρό ρεύμα πολιτών που ζητάει αλλαγή στην Αθήνα. Τη δεύτερη Κυριακή το ρεύμα αυτό έχει όλες τις δυνατότητες να διεκδικήσει την πλειοψηφία και τη νίκη. Εμείς καλούμε τους Αθηναίους και τις Αθηναίες, και ιδιαίτερα τους νέους ανθρώπους, να δώσουν ψήφο υψηλών προσδοκιών για την πόλη και τη ζωή τους: να επιλέξουν με κριτήριο την πό-

λη που θέλουν και όχι την πόλη που ήδη ξέρουμε. Μπορούμε να αφήσουμε πίσω την πόλη της εγκατάλειψης, της μιζέριας και του φόβου. Να κλείσουμε έναν κύκλο δεκαετιών, όπου «επιτυχημένοι» δήμαρχοι, οι οποίοι εξελέγησαν μιλώντας για το ποδήλατο, τους πεζούς, την ανακύκλωση, το δικαίωμα στους ελεύθερους χώρους και την ποιότητα ζωής, επί της ουσίας παρέδωσαν την πόλη ανοχύρωτη στα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα. Να προσπεράσουμε μια δημαρχία ανύπαρκτη σε έργο, σιωπηρή απέναντι στην κοινωνική αδικία και υποταγμένη στις πιο αδίστακτες κυβερνήσεις που είδε ποτέ ο τόπος.

Εμείς καλούμε τους πολίτες να έρθουν μαζί μας για να κάνουμε την Αθήνα πόλη της αλληλεγγύης, πόλη φιλική, με πραγματική ποιότητα ζωής για όλους, πόλη του πολιτισμού και της καλλιτεχνικής δημιουργίας. Πόλη που αγωνίζεται ενάντια στην κρίση. Κυρίως να κάνουμε την Αθήνα πόλη της συμμετοχής και της δημοκρατίας. Είναι η στιγμή που όλα μπορούν ν' αλλάξουν. Αρκεί μόνο ένα βήμα για να το καταφέρουμε, και το βράδυ της 25ης Μαΐου να έχει νικήσει η Αθήνα.

Η Νέα Δημοκρατία κατά την προεκλογική περίοδο επέμεινε στον αυτοδιοικητικό χαρακτήρα των εκλογών, το βράδυ της Κυριακής όμως εξέφρασε τη στήριξη της στον κ. Καμίνη και τον κ. Σγουρό...

Επιβεβαιώνονται όσα υποστηρίξαμε και πριν τον πρώτο γύρο, ότι δηλαδή όσοι διαρρηγγύουν τα ιμάτιά τους για τον αυτοδιοικητικό χαρακτήρα των εκλογών, είναι οι ίδιοι που γνωρίζουν και ποντάρουν στον πολιτικό τους χαρακτήρα. Είναι οι κ. Σαμαράς και Βενιζέλος που επιδιώκουν να διασωθούν πολιτικά. Η ΝΔ έμεινε εκτός δεύτερου γύρου στον Δήμο Αθηναίων και σήμερα στηρίζει τον κ. Καμίνη επικαλούμενη την κυβερνητική σταθερότητα. Ο κ. Καμίνης δέχεται αυτή τη στήριξη, αλλά εξακολουθεί να δηλώνει ακομμάτιστος. Δέχεται τη στήριξη από την κυβέρνηση, που σύμφωνα με τα δικά του λεγόμενα βούλιαξε τη χώρα και κατέστρεψε την αυτοδιοίκηση, που κατάργησε τη Δημοτική Αστυνομία και επέβαλε μαζικές απολύσεις εργαζόμενων στους δήμους, που στέρνεσε χρήματα για να αναγκάσει παρεμβάσεις, έργα και κοινωνική πολιτική. Η πραγματικότητα είναι ότι ο κ. Καμίνης υπήρξε εξ αρχής κυβερνητική επιλογή. Ο κ. Βενιζέλος και ο κ. Σαμαράς πόνταραν σε ένα θετικό αποτέλεσμα του κ. Καμίνης, για να πανηγυρίσουν μετά την πολιτική τους διάσωση. Μόνο που τα πράγματα ήρθαν αλλιώς, και αναγκαστικά οι μάσκες έπεσαν νωρίτερα.

Δήλωσες ότι ήσουν σίγουρος ότι η Ανοιχτή Πόλη θα περνούσε στο δεύτερο γύρο. Όμως οι δημοσκοπήσεις στο σύνολό τους σε έφεραν στην τρίτη θέση. Τόσο έξω πέφτουν αυτές οι έρευνες;

Ο υποψήφιος δήμαρχος Αθήνας με την «Ανοιχτή Πόλη» και τον ΣΥΡΙΖΑ μιλάει στην ATHENS VOICE

Από την αρχή είχαμε πει ότι αντιμετωπίζουμε τις δημοσκοπήσεις ως ένα από τα εργαλεία της πολιτικής ανάλυσης.

Οι έρευνες μπορεί να πέφτουν έξω,

και αυτή τη φορά έπεσαν πάρα πολύ. Η δική μας βεβαιότητα ότι θα είμαστε στο δεύτερο γύρο δεν πήγαζε από αυταρέσκεια ή από την υποχρέωση να το λέμε προεκλογικά, αλλά από τα ξεκάθαρα μηνύματα που παίρναμε στην καθημερινή και διαμεσολάβητη επαφή με τους πολίτες. Αυτή η συνεχής επαφή με τον κόσμο ήταν που μας βοήθησε να ξεπεράσουμε το αρχικό πρόβλημα της αναγνωρισιμότητας. Μέσε σε τρεις μήνες πήγαμε παντού στην Αθήνα, συναντηθήκαμε και συνομιλήσαμε με πάρα πολλούς ανθρώπους, σφίξαμε τα χέρια, ανταλλάξαμε προβληματισμούς και προτάσεις, καταθέσαμε το ολοκληρωμένο σχέδιο της Ανοιχτής Πόλης για την Αθήνα. Αυτή ήταν που μας έφερε στο δεύτερο γύρο.

Πώς σχολιάζεις το ποσοστό της Χρυσής Αυγής, κυρίως στην Αθήνα, αλλά και φαινόμενα όπως του κ. Μώραλη στον Πειραιά και του κ. Μπέου στον Βόλο; Το ποσοστό των νεοναζί στην Αθήνα δεν αφήνει κανένα περιθώριο εφησυχασμού στους δημοκρατικούς πολίτες. Η Αθήνα είναι μια πόλη με μεγάλη δημοκρατική παράδοση και πρέπει να περιθωριοποιήσει μια και καλή το φασισμό και το μίσος. Αλλά κι όσοι έστρωσαν το χαλί γι' αυτή την εξέλιξη, παίζοντας με την ακροδεξιά λαϊκίστικη ατζέντα για μερικές ψήφους, φέρουν βαρύτατη ευθύνη. Σήμερα, με την κρίση του πολιτικού κατεστημένου, εμφανίζονται νοσηρά φαινόμενα στην αυτοδιοίκηση.

ΤΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΤΩΝ ΝΕΟΝΑΖΙ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΔΕΝ ΑΦΗΝΕΙ ΚΑΝΕΝΑ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟ ΕΦΗΣΥΧΑΣΜΟΥ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ.

Επιχειρηματίες με όχι και τόσο καθαρές διαδρομές και με υπόγεια ή και φανερά στήριξη από τα κυβερνητικά κόμματα και την ακροδεξιά, μπαίνουν στην αυτοδιοίκηση για να λύσουν πολιτικούς λογαριασμούς και να αλώσουν τα φιλέτα της κάθε περιοχής. Ο τρόπος με τον οποίο επιχειρούν να εδραιωθούν, δημιουργεί άμεσο πρό-

βλημα δημοκρατίας. Και αυτό πρέπει να γίνει κατανοητό από τους ανθρώπους, που πρώτα είναι πολίτες και ύστερα οπαδοί.

Τα αποτελέσματα του πρώτου γύρου συνολικά ήταν θετικά για τον ΣΥΡΙΖΑ, με δεδομένο ότι στο τέλος ίσως να μην κερδηθεί κανένας μεγάλος δήμος και καμία περιφέρεια; Τα αποτελέσματα για τον ΣΥΡΙΖΑ θα κριθούν στις 25 Μαΐου, με την ψήφο των πολιτών για τις ευρωεκλογές. Στην Αθήνα, τόσο στην περιφέρεια όσο και στον δήμο, το αποτέλεσμα του πρώτου γύρου ήταν παραπάνω από θετικό, και υπάρχουν όλες οι προϋποθέσεις να ολοκληρωθεί στο δεύτερο γύρο με μια μεγάλη νίκη. Εμείς όμως δεν διεκδικούμε νίκη για τον ΣΥΡΙΖΑ. Απευθυνόμαστε σε όλους τους ανθρώπους και διεκδικούμε νίκη για την Αθήνα. **Α**

ΒΑΣΩ ΚΙΝΤΗ Το πολιτικό σύστημα ήταν ένα κλειστό κλαμπ που κατά κανόνα απέκλειε τους άξιους

Της ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ

Διδάσκει Φιλοσοφία της Επιστήμης στο Πανεπιστήμιο Αθηνών και είναι υποψήφια ευρωβουλευτής με το Ποτάμι. Τα τελευταία χρόνια όμως η μαχητική της αρθρογραφία και ο αιχμηρός δημόσιος λόγος της την έφεραν στο πολιτικό προσκήνιο. Μιλάει με πάθος για αυτά που πιστεύει, υποστηρίζει ένθερμα τις μεταρρυθμίσεις στο χώρο της παιδείας, ακόμα και για θέματα που κάνει – απεργίες, αναθεώρηση του άρθρου 16, συνδικαλισμός. «Θέλουμε να ζούμε σε μια κανονική χώρα όπου οι θεσμοί λειτουργούν» λέει, κάτι που –ακόμα κι αυτό– στην Ελλάδα παραμένει ζητούμενο.

Τίπατε ότι υποστηρίζετε το Ποτάμι... «για να αλλάξει το πολιτικό σύστημα, για να αλλάξει η χώρα». Γιατί θεωρείτε ότι αυτό μπορεί να το επιτύχει μόνο το Ποτάμι; Κοιτάζετε,

το Ποτάμι δεν μπορεί να αλλάξει μόνο του το πολιτικό σύστημα της χώρας. Μπορεί να γίνει όμως ο καταλύτης. Γιατί; Πρώτον, διότι δεν βαρύνεται με τις αμαρτίες του παρελθόντος που κατατράχουν τα παλαιά κόμματα και δεύτερον διότι προτείνει μία οδό που φέρνει στην πολιτική σκηνή διαφάνεια, αξιοκρατία, ειλικρίνεια και μέριμνα για το δημόσιο συμφέρον. Κι άλλοι τα διακρύψουν αυτά αλλά ξέρουμε ότι όχι μόνο δεν τα εφάρμοσαν, αλλά τα πολέμησαν λυσσαλέα. Έως τώρα το πολιτικό σύστημα αναπαράγοταν μέσα από οικογενειακές, κομματικά ευνοιοκρατικές και πελατειακές σχέσεις. Ήταν ένα κλειστό κλαμπ που απέκλειε, κατά κανόνα, τους άξιους και τακτοποιούσε αυτούς που παρεπιδημούσαν στα κομματικά και βουλευτικά γραφεία. Εμείς ερχόμαστε από την κοινωνία, γιατί δεν αντέχουμε άλλο να βλέπουμε αυτούς που απέτυχαν παταγωδώς να προσπαθούν να μας «σώσουν», να ξανακάνουν δηλαδή τα ίδια απλώς πιο μίζερα. Θέλουμε να ζούμε σε μια κανονική χώρα όπου οι θεσμοί λειτουργούν και υπάρχει δικαιοσύνη. Δεν θέλουμε την αναβίωση συντεχνιών που υπερασπίζονται τους ημέτερους εις βάρος της κοινωνίας και αυτών που βρίσκονται εκτός των τειχών. Αν οι πολίτες εμπιστευθούν το Ποτάμι, θα σημαίνει ότι υπάρχει η βούληση για γνήσια αλλαγή πορείας. Και τότε η πολιτική σκηνή θα μεταμορφωθεί και η χώρα θα αλλάξει. Θα ασχολούμαστε με τα προβλήματα και όχι με την κενή πολιτικολογία.

Δεν υπάρχουν κάποιοι που ασχολήθηκαν με την πολιτική έχοντας ευγενή κίνητρα; Γιατί τους γυρνάτε την πλάτη, δηλαδή γιατί ξαφνικά η εμπειρία θεωρείται ελάττωμα; Ναι, υπάρχουν πολιτικοί που ασχολήθηκαν με τα κοινά έχοντας ευγενή κίνητρα. Ναι, υπήρξαν και υπάρχουν ικανοί και ακέραιοι πολιτικοί που τίμησαν τις θέσεις που ανέλαβαν. Δεν τους γυρνάμε την πλάτη. Είμαστε ένα νέο κόμμα και θέλουμε να κάνουμε μια νέα αρχή, ακόμη και σε επίπεδο συμβόλων. Θέλουμε να δείξουμε ότι δεν έχουμε σχέση με το κομματικό παρελθόν που έπνιξε

τις προσπάθειες ακόμη κι αυτών των ικανών πολιτικών για να εξυπηρετήσει φαύλα συμφέροντα. Αν ήταν στις γραμμές μας πολιτικοί που ορισμένοι από εμάς τους θεωρούμε ικανούς, θα υπήρχαν άλλοι που θα διαφωνούσαν. Και θα εμπλεκόμασταν σε μια συζήτηση για το παρελθόν ενώ μας ενδιαφέρει το μέλλον. Θέλουμε η χώρα να πάει μπροστά. Θα κάνουμε την αρχή και στην πορεία θα χρειαστεί η βοήθεια και η εμπειρία όλων όσοι έχουν τη διάθεση να εργαστούν για το δημόσιο συμφέρον. Γι' αυτό επιμένουμε στη σημασία των συνεργασιών. Όσο για την πολιτική, αυτή δεν παράγεται από όσους έχουν μάθει μία διάλεκτο που έχει καταντήσει στα χείλη τους κενό απολιθώμα. Λόγια, λόγια, λόγια του αέρα που δεν δημιουργούν, αλλά κωλυσιεργούν. Η σοβαρή πολιτική παράγεται από τα προβλήματα. Όταν θέλεις να λύσεις προβλήματα παράγεις πολιτική. Όταν θέλεις να σώσεις πολιτικούς παράγεις αερολογίες.

ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΒΙΩΣΗ ΣΥΝΤΕΧΝΙΩΝ ΠΟΥ ΥΠΕΡΑΣΠΙΖΟΝΤΑΙ ΚΑΠΟΙΟΥΣ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Γράψατε για τις απεργίες στο ΕΚΠΑ: «Είναι λογικό να απεργεί μέρος του προσωπικού ενός θεσμού και να βάζει λουκέτο επί δύο μήνες; Είναι λογικό να απεργούν π.χ. οι γιατροί νοσοκομείου και να πετιούνται έξω οι ασθενείς; Κι όμως αυτό συμβαίνει στο πανεπιστήμιο». Ποιος φταίει τελικά για την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί; Φταίει ότι θεσμοί, όπως το πανεπιστήμιο, δεν λειτουργούσαν και εν πολλοίς δεν λειτουργούν προς όφελος του δημοσίου συμφέροντος, αλλά προς όφελος των ομάδων που τον νέμονται και παρασιτούν επ' αυτού. Η κάθε ομάδα θεωρεί το θεσμό, εν προκειμένω το πανεπιστήμιο, ιδιοκτησία της και θεωρεί πως μπορεί να τον μεταχειρίζεται κατά το στενό ιδιοτελές συμφέρον της, αδιαφορώντας πλήρως για τις επιπτώσεις στην κοινωνία και στα υπόλοιπα μέλη της ακαδημαϊκής κοινότητας. Η κρίση, αλλά και κρίσιμες παρεμβάσεις που έγιναν με το νόμο Διαμαντοπούλου στα ΑΕΙ, έφεραν στην επιφάνεια τρομερές παθογένειες.

Γιατί όμως η κατάσταση δεν αλλάζει; Διότι υπάρχουν τρομερές αντιστάσεις όταν θίγονται συμφέροντα, διότι οι περισσότερες πρυτανικές αρχές προσπαθούν να βραχυκυκλώσουν οποιαδήποτε απόπειρα αλλαγής και να διατηρήσουν παγιωμένες εξουσίες, διότι τα κόμματα, στην κυβέρνηση και στην αντιπολίτευση, ανέχονται, αν δεν υποθά-

πουν, αυτή την κατάσταση γιατί είναι τα ίδια συνυπεύθυνα για την ανάπτυξη των παθογενειών. Όσο προσπάθησαν επί χρόνια να επιφέρουν αλλαγές συνάντησαν έναν τοίχο από μπετόν που δεν υποχωρούσε. Χρειάζεται κεντρική πολιτική βούληση και υποστήριξη για να γίνουν αλλαγές στα πανεπιστήμια και σε άλλους θεσμούς. Γι' αυτό είναι σημαντικό να υπάρχει ένα δυνατό κόμμα σαν το Ποτάμι. Για να σπρίξει αταλάντευτα τις απαραίτητες αλλαγές, να μην υποχωρήσει σε πιέσεις εγκατεστημένων συμφερόντων, για να ενδιαφερθεί γι' αυτούς που πραγματικά προσφέρουν και δημιουργούν, γι' αυτούς για τους οποίους ο θεσμός υπάρχει, την κοινωνία δηλαδή και τους φοιτητές. Τα παλαιά κόμματα ως προς όλα αυτά απέτυχαν πλήρως. Τα μικρά βήματα που κατά καιρούς έκαναν, έσπευδαν στην επόμενη στροφή να τα ακυρώσουν

Υπερασπιστήκατε την ποσόστωση λέγοντας ότι τα κόμματα «πρέπει να βγάλουν από τη σκιά και την αφάνεια στην οποία έχουν καταδικάσει τις γυναίκες». Δεν είναι όμως φαλλοκρατικό να αντιμετωπίζεται η γυναίκα ως προστατευόμενο είδος; Και δεν είναι άδικο, για παράδειγμα στις εκλογές για την ΚΕ ενός κόμματος, ένας άντρας να έχει πάρει περισσότερες ψήφους, αλλά να του πάρει τη θέση μια γυναίκα αποκλειστικά και μόνο επειδή είναι γυναίκα; Αυτοί που δεν είναι φαλλοκράτες

θέλουν να μην αδικούνται οι γυναίκες και θεωρούν ότι ένα από τα μέτρα που μπορεί να βοηθήσουν σ' αυτή την κατεύθυνση είναι το μέτρο των ποσοστώσεων. Όπου έχει εφαρμοστεί έχει βοηθήσει τις γυναίκες να πάρουν εν μέρει αυτό που αξίζουν. Διαφορετικά είναι σαν να λέμε ότι φταίνει οι γυναίκες που δεν αναδεικνύονται σε θέσεις ευθύνης. Ότι τα πράγματα γίνονται αξιοκρατικά, αλλά δεν υπάρχουν γυναίκες στην πολιτική, στις καθηγητικές βαθμίδες, σε διευθυντικές θέσεις σε επιχειρήσεις, επειδή δεν είναι αρκετά καλές. Αυτό δεν είναι σωστό. Στο Πανεπιστήμιο Αθηνών είναι περισσότερες οι φοιτήτριες από τους φοιτητές. Οι φοιτήτριες αποφοιτούν νωρίτερα και με καλύτερους βαθμούς. Κι όμως όσο πηγαίνουμε στα μεταπτυχιακά και στις ανώτερες βαθμίδες ο αριθμός των γυναικών μειώνεται δραματικά. Φταίει ότι οι γυναίκες είναι άχρηστες και δεν έχουν τα προσόντα ή φταίει ένα κλίμα που στέλνει τις γυναίκες στην οικογένεια και ένα κλίμα boys' club που είναι αφιλόξενο για τις γυναίκες και αναδεικνύει σε υπεύθυνες θέσεις με εξουσία και αρμοδιότητες τα φιλαράκια μας; Οι γυναίκες έχουν τα προσόντα, αλλά είναι αφανείς, τις προσπερνούν, δεν τις υπολογίζουν και συναντούν κάποια στιγμή τη γυάλινη οροφή. Καταλαβαίνω πως, όταν είσαι νέα, δεν μπορείς να πιστέψεις ότι θα συναντήσεις τέτοια κατάφωρη αδικία και θεωρείς ότι κανείς δεν θα σταθεί εμπόδιο στο δρόμο σου. Οι ποσοστώσεις έρχονται να άρουν κάποια τέτοια παγιωμένα εμπόδια γιατί κανείς που απολαμβάνει προνόμια δεν θα αλλάξει τις βολικές συνθήκες του. Καταλαβαίνω ότι υπάρχουν αντιρρήσεις ακόμη και από φεμινίστριες που σέβονται τις γυναίκες, αλλά εγώ έχω πειστεί ότι οι ποσοστώσεις στις περισσότερες περιπτώσεις εν γένει βοηθούν και είναι μέτρο αποκατάστασης αδικιών απέναντι στο μισό του πληθυσμού. Όσο για τις ποσοστώσεις στα όργανα ενός κόμματος, να σημειώσουμε ότι οι κομματικές διαδικασίες μπορεί να έχουν πολλούς στόχους, ένας εκ των οποίων μπορεί να είναι η ανάδειξη γυναικών ή νέων ή από μια συγκεκριμένη επαγγελματική κατηγορία (π.χ. εργάτες). Αυτό δεν είναι αδικία, είναι κίνηση πολιτική. Και με τον ίδιο τρόπο που δεν είναι αδικία να λες ότι οι θέσεις π.χ. για την ΚΕ είναι 100 αφήνοντας έξω τους πέραν των 100 πιθανόν άξιους, δεν είναι αδικία να λες ότι μέρος αυτών των 100 θέσεων θα το κρατήσω ειδικά για γυναίκες, μειονότητες, εργάτες κ.λπ. **■**

ΓΙΑΝΝΗΣ ΜΠΟΥΡΝΟΥΣ

Το πραγματικό δίλημμα αφορά τη ζωή μας

Υποψήφιος ευρωβουλευτής με τον ΣΥΡΙΖΑ, μέλος της Εκτελεστικής Επιτροπής του Κόμματος Ευρωπαϊκής Αριστεράς

Χαρακτήρισαν τη γενιά μας ως «χαμένη γενιά». Η γενιά χωρίς δουλειά, χωρίς ασφάλιση, χωρίς δικαιώματα, χωρίς προοπτική. Η Ελλάδα και τα υπόλοιπα κράτη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που βρέθηκαν υπό καθεστώς μνημονίων και έχουν εκτροχιασμένη νεανική ανεργία (60% στην ελληνική περίπτωση), πάσχουν από «brain drain»: 300.000 Έλληνες έχουν ήδη μεταναστεύσει σε κάθε γωνιά του κόσμου. Άνθρωποι επιστημονικά καταρτισμένοι, που, όμως, αναζητούν οποιαδήποτε εργασία, θυμίζοντας την ελληνική οικονομική μετανάστευση προηγούμενων δεκαετιών.

Σύμφωνα με έρευνα της Eurofond (2011), το 48% των νέων Ευρωπαίων (18-30 ετών) ζει ακόμη στο σπίτι των γονιών. Οι σημερινοί 30άρηδες βαπτίστηκαν «baby losers». Εξαιτίας της επισφαλούς εργασιακής κατάστασης, αδυνατούν να κάνουν έστω και μεσοπρόθεσμο σχεδιασμό για τη ζωή τους, τη δημιουργία οικογένειας ή τον τόπο κατοικίας τους.

Το νέο μοντέλο «δείχνει» Βαλκάνια και Ανατολική Ευρώπη: Ατομικές συμβάσεις εργασίας, για να μην μπορούμε να διαπραγματευτούμε και να διεκδικήσουμε συλλογικά. Μαύρη εργασία. Πεντάμηνα προγράμματα απασχόλησης με μισθούς κάτω από 500 ευρώ.

Αυτό είναι το «success story» των κ. Σαμαρά και Βενιζέλου, που χειροκροτείται από τον Μπαρόζο, τη Μέρκελ και τον Σουλτς: η δήθεν υπέρβαση της κρίσης μέσω της «άνεργης ανάπτυξης».

Αν νομίζεις ότι αυτό το μοντέλο «βγάζει τη χώρα από το τούνελ», έχεις πολλές επιλογές: Να ξανακάνεις τον Ζαγοράκη «πρωταθλητή Ευρώπης», να ποτίσεις την Ελιά ή να καταφύγεις στα Ποτάμια και τις Γέφυρες. Αν, όμως, νομίζεις ότι κάτι δεν πάει καλά με την αφήγηση όλων αυτών και ότι δεν «συνεισφέρουμε όλοι το ίδιο» για να βγει η χώρα από την κρίση, έχεις μια επιλογή: Να γίνεις μέρος μιας ιστορικής εξέλιξης για την Ελλάδα και την Ευρώπη. Να συμβάλεις, ώστε στο νέο Ευρωκοινοβούλιο οι νεοφιλελεύθεροι να βρουν απέναντί τους για πρώτη φορά έναν πραγματικό αντίπαλο. Τη φωνή που αγωνίζεται για την κατάργηση των μνημονίων και την ανάκτηση της εργασίας. Τη φωνή που προτάσσει το εναλλακτικό σχέδιο για την επανίδρυση της Ευρώπης στη βάση της αλληλεγγύης και της δημοκρατίας, έναντι της σημερινής ευρωπαϊκής «ενοποίησης», που εξελίσσεται σε μια διαδικασία απωθητική για την πλειοψηφία των Ευρωπαίων πολιτών.

Έχεις την επιλογή να διαψεύσεις όσους μας χαρακτήρισαν «χαμένη γενιά». Να μην αφήσεις κανέναν άλλο να αποφασίσει για εμάς χωρίς εμάς. Να γίνεις μέρος της μεγάλης ανατροπής. **A**

www.bournous.gr, FB: Πάννης Μπουρνούς, Twitter: @alterglobal

ΒΑΣΙΛΗΣ ΤΣΙΑΤΣΙΑΜΗΣ

Το μπλέξιμο και η λύση

Υποψήφιος ευρωβουλευτής με τις Γέφυρες

Όταν είπα στους φίλους μου ότι σκέφτομαι να είμαι υποψήφιος για την Ευρωβουλή, η αντίδρασή τους ήταν η εξής: «Πού πας να μπλέξεις, ρε φίλε;» «Μα με την πολιτική;» Μεταξύ μας, δεν είχαν και άδικο. Για τα περισσότερα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε σήμερα, πράγματι, φταίει το πολιτικό σύστημα συνολικά. Για όσα είπε και δεν έκανε και για όσα έκανε και δεν είπε ποτέ.

Φταίμε όμως και όλοι/όλες εμείς που όλα αυτά τα χρόνια το συντηρούσαμε με την ψήφο ή την αποχή μας, τα «βρίσκαμε» με αυτό και όταν αποκαλύφθηκαν τα σαθρά του θεμέλιου βγάλαμε την ουρά μας απ' έξω. Προσωπικά, χαίρομαι που λόγω ηλικίας δεν πρόλαβα να έχω τόση μεγάλη ευθύνη για τη σημερινή κατάντια. Από την άλλη όμως, χαίρομαι που μπορώ να αναλάβω την πρωτοβουλία, να τολμήσω και να είμαι υποψήφιος για την Ευρωβουλή με τις Γέφυρες και να προσπαθήσω, από κοινού με αρκετούς άλλους, να πάμε τα πράγματα παρακάτω χωρίς να είμαστε δέσμοι κάποιου κομματικού παρελθόντος.

Αποφάσισα να ασχοληθώ με την πολιτική γιατί πιστεύω ότι εκείνοι οι οποίοι σε έχουν κάνει να πιάσεις πάτο δεν μπορούν να σε βοηθήσουν να ξαναβγεις στην επιφάνεια. Θέλω να μοιραστώ τις ιδέες μου με τους υπόλοιπους εκεί έξω που σκέφτονται σαν εμένα, αλλά και να συνομιλήσω με όλους όσους με κοιτάζουν με καχυποψία, για να μπορέσουμε επιτέλους να βρούμε λύση στα προβλήματά μας. Στην Ελλάδα αλλά και στην Ευρώπη χρειαζόμαστε καινούργια πρόσωπα, καινοτόμες ιδέες, δημιουργικούς ανθρώπους που μπορούν να αναλάβουν την ευθύνη και να μη «βασανίζονται» (και να μας «βασανίζουν») από την έννοια του πολιτικού κόστους.

Η νέα γενιά της Ελλάδας δεν είναι χαμένη. Αντίθετα, δημιουργεί, ανελίσσεται, καινοτομεί, μετακινείται διαρκώς και κουβαλάει την Ευρώπη στις βαλίτσες της. Επομένως, χρειαζόμαστε την περισσότερη Ευρώπη και τον Guy Verhofstadt πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για να προχωρήσουμε σε μια πραγματική οικονομική και πολιτική ένωση και όχι σε διχοτόμηση Βόρειων και Νότιων.

Χρειαζόμαστε μια πιο δυνατή και πιο αλληλέγγυα Ευρώπη, για να μπορούμε ως Ευρωπαίοι πολίτες να υπερασπιζόμαστε τα κοινά μας συμφέροντα και τις κοινές μας αξίες. Μια Ευρώπη που θα πρωταγωνιστεί στην παγκόσμια σκηνή επειδή θα καινοτομεί και θα δημιουργεί θέσεις εργασίας, όχι επειδή δεν θα μπορεί να παίρνει γρήγορα τις αποφάσεις που πρέπει. Μια Ευρώπη με περισσότερη διαφάνεια αλλά και λιγότερη γραφειοκρατία στις διαδικασίες της. Μια Ευρώπη που θα προωθεί το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θα διασφαλίζει ίσες ευκαιρίες για όλους.

Οι φιλελεύθεροι θέλουμε μια Ευρώπη που να εμπνέει εμπιστοσύνη και όχι φόβο. Ψηφίζοντας Γέφυρες ξέρεις τι θα πουν εξ ονόματός σου. Και βοηθάς να ανασυγκροτηθεί ο χώρος του Κέντρου, που χρειάζεται η χώρα και η Ευρώπη. Οι Γέφυρες δεν αποτελούν μια πρόσκαιρη συνεργασία ενόψει των ευρωεκλογών. Το αντίθετο. Αποτελούν τη βάση για την ανασύσταση του κεντρώου χώρου μετά τις ευρωεκλογές.

**ΟΙ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΟΙ
ΘΕΛΟΥΜΕ ΜΙΑ
ΕΥΡΩΠΗ ΠΟΥ ΝΑ
ΕΜΠΝΕΕΙ ΕΜΠΙΣΤΟ-
ΣΥΝΗ ΚΑΙ ΟΧΙ ΦΟΒΟ**

ΓΙΩΡΓΟΣ ΒΕΡΝΙΚΟΣ

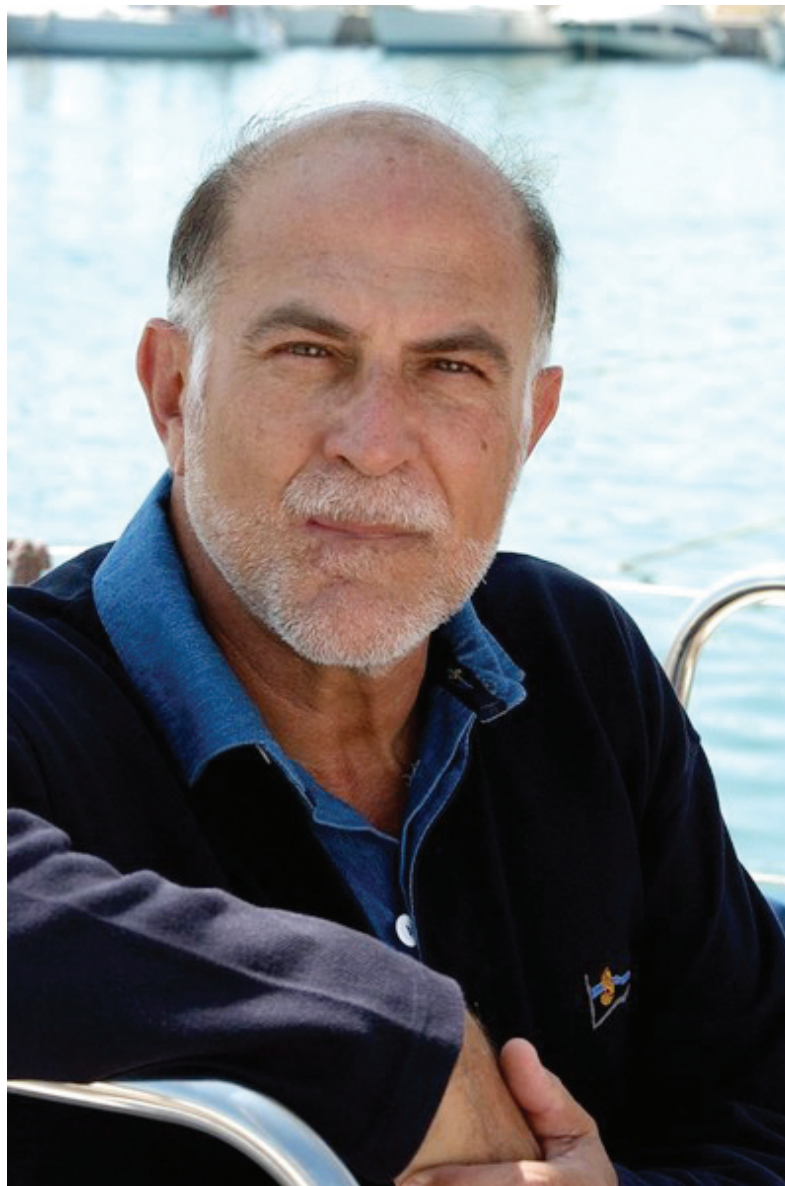
Τις μεταρρυθμίσεις έπρεπε να τις είχαμε κάνει μόνοι μας πολύ καιρό πριν

Του ΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Με ιστορική αντιδικτατορική δράση, με επιχειρηματική δραστηριότητα στο χώρο του τουρισμού, με συμμετοχή στο οικολογικό κίνημα, ένας από τους 58 και τώρα υποψήφιος ευρωβουλευτής με την Ελιά.

Η Ευρώπη αλλάζει; Και πώς συμβάλλει σ' αυτό η νίκη του σοσιαλδημοκρατικού χώρου; Η κρίση, εκτός των άλλων, ανέδειξε και την έλλειψη προσανατολισμού και οραματισμού της σύγχρονης Ευρώπης, θέτοντας με επιτακτικό τρόπο ορισμένα κρίσιμα, «υπαρξιακά» υφής ερωτήματα ως προς τον τρόπο λειτουργίας, τους στόχους και τις προοπτικές της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Και μπροστά στον κίνδυνο, ακόμα και διάλυσής της, η Ευρώπη οφείλει να θέσει εκ νέου τα θεμελιώδη αυτά ζητήματα σε έναν ανοιχτό διάλογο με τους λαούς της. Σε αυτές τις ευρωεκλογές, επομένως, δίνεται μια μάχη ιδεών και αξιών, μία μάχη πολιτικών προσανατολισμών για την Ευρώπη. Εκείνο που χρειάζεται η Ευρώπη είναι να αποκτήσει ξανά τη δυναμική και τον οραματισμό που είχε την εποχή του Ντελόρ. Η νεοφιλελεύθερη διαχείριση της κρίσης έφερε στην επιφάνεια τα στοιχεία εκείνα που χωρίζουν την Ευρώπη. Πιστεύω ότι η Ευρώπη χρειάζεται μία νέα πολιτική ταυτότητα, μακριά από εθνικισμούς, που θα απαντά στις ανάγκες του Ευρωπαίου πολίτη και θα αντιμετωπίζει αποτελεσματικά τις προκλήσεις που αναδύονται στο διεθνές περιβάλλον.

Οι συσχετισμοί που θα προκύψουν στο νέο ευρωκοινοβούλιο, μεταξύ αυτών που αμφισβητούν το κοινό ευρωπαϊκό μέλλον και αυτών που θέλουν να κερδίσουν το στοίχημα της ευρωπαϊκής ενοποίησης, θα είναι καθοριστικής σημασίας για την περαιτέρω πορεία της Ευρώπης. Το ίδιο καθοριστικό θα είναι και οι συσχετισμοί δύναμης μεταξύ εκείνων που επιμένουν στη νεοφιλελεύθερη λιτότητα και εκείνων που υπερασπίζονται το κοινωνικό κράτος, επενδύοντας στην ανάπτυξη και την καινοτομία. Και για αυτό είναι σημαντικό να αποκτήσει ο σοσιαλδημοκρατικός χώρος ισχυρή πλειοψηφία σε αυτές τις ευρωεκλογές. Γιατί όλες μας οι προσπάθειες στηρίζουν μια Ευρώπη που λειτουργεί θεσμικά, με διαφάνεια, με σεβασμό στους κοινοβουλευτικούς θεσμούς, με σεβασμό στις αρμοδιότητες του ευρωπαϊκού, αλλά και των 28 εθνικών κοινοβουλίων. Οι λύσεις θα προκύψουν όχι από διασπαστικές λογικές αλλά από τη δημοκρατικότερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία των ευρωπαϊκών θεσμών. Γιατί οι πολίτες της Ευρώπης πρέπει να γνωρίζουν και να συμμετέχουν ενεργά στις αποφάσεις που παίρνουν τα θεσμικά της όργανα. Επίσης, θα δουλέψουμε συστηματικά μαζί και με τους άλλους πολι-

τικούς σχηματισμούς για να συνδιαμορφώσουμε τις πολιτικές που ενισχύουν την έρευνα και την καινοτομία, στηρίζουν την υγιή επιχειρηματικότητα, σέβονται το περιβάλλον, προάγουν την κοινωνική δικαιοσύνη, δυναμώνουν την κοινωνική συνοχή, ανοίγουν την Ευρώπη δυναμικά στο διεθνές χώρο. Μόνο οι επιλογές αυτές πιστεύω ότι διασφαλίζουν στην Ευρώπη το ότι θα βγει ισχυρότερη από την κρίση με μεγαλύτερη συνοχή, υψηλότερη ανταγωνιστικότητα και βιώσιμες θέσεις εργασίας για όλους τους πολίτες της.

Γιατί με την Ελιά; Πιστεύετε ότι ο κεντροαριστερός χώρος μπορεί ακόμα να συσπειρώσει τις δυνάμεις του με αυτό το όχημα; Προτού προσχωρήσω στην Ελιά συμμετείχα ενεργά στη δημιουργία του κινήματος των 58, ανταποκρινόμενος στην ανάγκη να είμαι πολιτικά παρών σε μία κρίσιμη στιγμή για τη χώρα μου. Το κίνημα βέβαια των 58 μπορεί να μην προχώρησε όσο θα θέλαμε, αλλά αναδείξαμε τη δυναμική που έχει ο κεντροαριστερός χώρος και την ανάγκη σύνεψης των δυνάμεων της κεντροαριστεράς. Σε κάθε περίπτωση, κανείς μας δεν εγκατέλειψε τον αγώνα. Στηρίζουμε την Ελιά, προσωπικά συμμετέχω και ενεργά σαν υποψήφιος ευρωβουλευτής, αλλά και όσοι επέλεξαν άλλους κομματικούς σχηματισμούς ή παραμένουν ανέταχτοι πιστεύουν στην ενότητα των δυνάμεων της κεντροαριστεράς, του φιλελεύθερου μεταρρυθμιστικού κέντρου, της σοσιαλδημοκρατίας και της οικολογίας. Αυτό, αργά ή γρήγορα, θα συμβεί. Όσον αφορά τη δυνατότητα της Ελιάς να συσπειρώσει τις δυνάμεις του κεντροαριστερού χώρου, πιστεύω ότι τη δεδομένη χρονική στιγμή όλα τα ενδεχόμενα είναι ανοιχτά, αλλά η προσωπική μου άποψη είναι ότι

η Ελιά αποτελεί σήμερα το καλύτερο «εργαλείο» για να δημιουργηθεί η συγκεκριμένη συσπείρωση. Το ιδρυτικό κείμενο της Ελιάς αποτελεί κείμενο πρόκλησης, χωρίς αποκλεισμούς και χωρίς ηγεμονισμούς, στα κόμματα, στα πολιτικά πρόσωπα και σε όλους τους ενεργούς πολίτες που ιδεολογικά εντάσσονται στην κεντροαριστερά και τη σοσιαλδημοκρατία, να συνεργαστούν για την ανασυγκρότηση του χώρου. Μέχρι σήμερα έχουν ενταχθεί στην Ελιά πολλά πρόσωπα, τα οποία τα τελευταία χρόνια έχουν δώσει συνεπείς και συνεχείς μάχες κατά της κομματοκρατίας, της αναξιοκρατίας και των πελατειακών σχέσεων. Το ευρωψηφοδέλτιο της Ελιάς έχει πολλά άξια πρόσωπα και ο καθένας, με το σταυρό προτίμησής του, μπορεί να δώσει το μήνυμά του προς ποια κατεύθυνση επιθυμεί να κινηθούν οι πολιτικές εξελίξεις.

Υπάρχουν μεταρρυθμίσεις που οφείλαμε να κάνουμε και χωρίς τα μνημόνια; Μπορείτε να αναφέρετε μερικές απ' αυτές; Η σοβαρή δημοσιονομική κρίση ανέδειξε χρόνιες παθογένειες της ελληνικής οικονομίας, όπως την αντιπαραγωγική διόγκωση του δημόσιου τομέα, το στρεβλό μοντέλο οικονομικής ανάπτυξης και τον προσανατολισμό του ΑΕΠ στην κατανάλωση, την ασύδοτη φοροδιαφυγή μέσα από την πλήρη αδυναμία ή και αδιαφορία του κράτους να ελέγξει τη φορολογητέα ύλη ολόκληρων ομάδων του πληθυσμού. Η κρίση σε μικρό μόνο βαθμό ήταν εισαγόμενη. Κυρίως ήταν το αποτέλεσμα της επί μακρόν αδιαφορίας των κυβερνήσεων, για λόγους πολιτικών σκοπιμοτήτων, να προχωρήσουν στις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις. Σε πολλές δε περιπτώσεις οι παθογένειες που ανέφερα όχι μόνο συντηρήθηκαν, αλλά και ενισχύθηκαν. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι πολλές από τις μεταρρυθμίσεις των μνημονίων θα έπρεπε να τις είχαμε κάνει μόνοι μας και πολύ πριν. Και το κυριότερο θα έπρεπε να μην τις είχαμε κάνει με κατεπίγοντα και αποσπασματικό τρόπο όπως σήμερα, αλλά μετά από αξιολόγηση και στη βάση ενός ολοκληρωμένου και μακροχρόνιου σχεδιασμού με σταδιακούς και μετρήσιμους στόχους. Αξιολόγηση και μετρήσιμοι στόχοι, δύο έννοιες απόλυτα αυτονόητες οι οποίες όμως ελάχιστα χαρακτηρίζουν τις πολιτικές που εφαρμόζονται στη χώρα μας. Για χρόνια επομένως ο δημόσιος τομέας διογκωνόταν, οι αγορές προϊόντων και υπηρεσιών υπέφεραν από μονοπωλιακές στρεβλώσεις και αγκυλώσεις, η έρευνα και το εκπαιδευτικό σύστημα αδυνατούσε να στηρίξει τις ανάγκες των επιχειρήσεων, το φορολογικό σύστημα υπέθαλπε τη φοροδιαφυγή, τα μικροσυμφέροντα κατέστρεφαν το περιβάλλον. Και όλα αυτά εμπόδιζαν την ανάπτυξη της εξωστρέφειας της ελληνικής οικονομίας, τη δημιουργία ενός ελκυστικού επιχειρηματικού περιβάλλοντος, τη διαμόρφωση ενός παραγωγικού και αποτελεσματικού δημόσιου τομέα.

Χρειάζονταν επομένως αποφασιστικές μεταρρυθμίσεις κατ' αρχάς στη δημόσια διοίκηση ώστε να απελευθερωθεί από την κομματοκρατία και να ανασυγκροτηθεί οργανωτικά και λειτουργικά, να μειωθεί η γραφειοκρατία και η αναποτελεσματικότητά της, στη συνέχεια στο φορολογικό σύστημα ώστε να αποκτήσει σαφήνεια, σταθερότητα και αναπτυξιακά χαρακτηριστικά και τέλος στις αγορές προϊόντων και υπηρεσιών ώστε να αρθούν οι αγκυλώσεις και να καταπολεμηθούν τα μονοπωλιακά ή ολιγοπωλιακά χαρακτηριστικά που παρεμποδίζουν τον υγιή ανταγωνισμό και την επιχειρηματικότητα.

Μπορούσαμε να επιτύχουμε πρωτογενές πλεόνασμα χωρίς αυτό το μπαράζ φόρων; Η Ελλάδα πριν έξι χρόνια περίπου βρέθηκε αντιμέτωπη με μια πάρα

Η ΕΛΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ «ΕΡΓΑΛΕΙΟ» ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ Η ΣΥΣΠΕΙΡΩΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΑΡΙΣΤΕΡΟΥ ΧΩΡΟΥ

πολύ δύσκολη δημοσιονομική κατάσταση. Είναι γεγονός ότι η αντιμετώπιση των δημοσιονομικών ελλειμμάτων κατέστησε, σε ένα πρώτο στάδιο, αναπόφευκτη την αύξηση της φορολογίας. Το πρόβλημα όμως δεν είναι αυτό. Το πρόβλημα βρίσκεται στο ότι οι φορολογικές επιβαρύνσεις που επιβλήθηκαν, όχι μόνο συνεχίζονται, αλλά και εντείνονται, ενώ χαρακτηρίζονται απλά και μόνο από καθαρά εισπρακτική λογική. Ουδέποτε εξετάστηκαν σοβαρά οι μεσοπρόθεσμες και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις τους στην ανάπτυξη με βάση την παραγωγική δομή και διάρθρωση της ελληνικής οικονομίας. Αναμφισβήτητο το πρωτογενές πλεόνασμα αποτελεί προτεραιότητα για τη δημοσιονομική εξυγίανση. Παράλληλα όμως, αν θέλουμε το πρωτογενές πλεόνασμα που επιτεύχθηκε να συνεχισθεί, προτεραιότητα θα πρέπει να αποτελεί και η επάνοδος της οικονομίας σε θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης, γεγονός που προϋποθέτει ένα φορολογικό πλαίσιο δίκαιο, σταθερό, κατανοητό από τους πολίτες, που θα στηρίζει την επιχειρηματικότητα και την ανάπτυξη και θα οδηγεί στην αναδιανομή του εισοδήματος. Ανεξάρτητα από τα παραπάνω, που σε μεγάλο βαθμό εκφράζουν την κυρίαρχη πολιτική και οικονομική ορθότητα, η προσωπική μου άποψη είναι ότι οι επαγγελματίες πολιτικοί, μαζί με καθηγητές, δεν ξέρουν πώς λειτουργεί η πραγματική οικονομία, με αποτέλεσμα να εντείνονται τα προβλήματα. Έχουμε βιώσει την οικονομική κρίση πολύ πιο έντονα απ' ό,τι μας αναλογεί εξαιτίας αυτού του γεγονότος. Είναι σημαντικό άνθρωποι της δημιουργίας και της παραγωγής να συμμετέχουν ενεργά στα κέντρα λήψης αποφάσεων, ιδιαίτερα όταν το κύριο ζητούμενο είναι η δημιουργία θέσεων απασχόλησης. Σημειώστε ότι προσωπικά πιστεύω επίσης ότι ο τουρισμός, η ναυτιλία και η καινοτομία μπορούν να αποτελέσουν την «ατμομηχανή» της ανάπτυξης και ζητώ την ψήφο ακριβώς για να εκπροσωπήσω την υγιή επιχειρηματικότητα με τον καλύτερο τρόπο και στα ευρωπαϊκά όργανα.

Καμιά θυσία για το ευρώ, λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το σχόλιό σας; Η ζωή είναι ένας αγώνας και το να καταφέρεις διαφορετικούς λαούς και οικονομίες να συνεργαστούν και να έχουν κοινούς στόχους, πολιτικούς, οικονομικούς και νομισματικούς, αξίζει πράγματι μεγάλες θυσίες, ιδιαίτερα αν αναλογιστεί κανείς πόσο αίμα έχει χυθεί σε πολέμους από τους ευρωπαϊκούς λαούς πριν ξεκινήσει η προσπάθεια των κοινών στόχων. Η Ευρώπη πρέπει να προχωρήσει μπροστά, διορθώνοντας λάθη και αδυναμίες. Αγνίζομαι προς αυτή την κατεύθυνση.

Κάποιοι υποστηρίζουν πως η ΝΕ θέλει την Ελλάδα ξενόδοχο της Ευρώπης. Αρκεί αυτό; Υπάρχει άλλος δρόμος για μια παραγωγική Ελλάδα; Τη δεκαετία του '70 ήμουν φοιτητής και ήταν της «μόδας» να συζητάμε για την ανάγκη «αυτοδύναμης βιομηχανικής παραγωγής». Νόμιζαν ότι τα εργοστάσια, όπου και αν κατασκευάζονταν, ακόμα και μέσα στα δάση, έφερναν

ανάπτυξη και απασχόληση. Από την άλλη ο τουρισμός θεωρείτο παρακατιανή δραστηριότητα και είναι χαρακτηριστική η φράση της εποχής «δεν θα γίνουμε τα γκαρσόνια της Ευρώπης». Σήμερα τα πράγματα έχουν αλλάξει σημαντικά. Ο τουρισμός αναγνωρίζεται πλέον απ' όλους και θεωρείται θεμέλιος λίθος για το παρόν και το μέλλον της ελληνικής οικονομίας. Κατέγραψε αξιοσημείωτη αντοχή μέσα στην κρίση. Το 2013 διαμόρφωσε άμεσα έσοδα 12,2 δισ. ευρώ μαζί με την κρουαζιέρα, και με τους πολλαπλασιαστές δημιουργεί συνολική ζήτηση στην οικονομία 34 δισ. ευρώ, ήτοι το 16,4% του ΑΠΑ. Καλύπτει το 51% του ελλείμματος του εμπορικού ισοζυγίου. Συμβάλλει με 18,4% στην άμεση και έμμεση απασχόληση, με 737.000 θέσεις εργασίας. Το 2014 προβλέπεται επίσης ακόμα καλύτερο. Τα επόμενα χρόνια το 42% της αύξησης της απασχόλησης θα προέρχεται από τον τουρισμό. Και οι προσπάθειες θα συνεχιστούν για να πετύχουμε την επιμήκυνση της τουριστικής περιόδου, την αύξηση της μέσης δαπάνης ανά επισκέπτη και την ενίσχυση των λιγότερο αναπτυγμένων τουριστικών περιοχών, που έχουν σημαντικές προοπτικές ανάπτυξης. Πιστεύω, βέβαια, ότι καμία χώρα δεν πρέπει να βασίσει την ανάπτυξή της σε ένα μόνο παραγωγικό τομέα γιατί αυτό κάνει την οικονομία της ιδιαίτερα ευαίσθητη στις όποιες μεταβολές. Και η Ελλάδα, εκτός από τον τουρισμό, διαθέτει πολλούς άλλους τομείς με συγκριτικά πλεονεκτήματα, όπως ο τομέας της ενέργειας, της μεταποίησης της αγροτικής παραγωγής, της γεωργίας, της χημικής βιομηχανίας, τους οποίους μπορεί και πρέπει να αναπτύξει περαιτέρω. Και βέβαια ο τουρισμός όχι μόνο δεν δρα ανταγωνιστικά σε αυτούς, αλλά σε πολλές περιπτώσεις η τουριστική ανάπτυξη ωθεί στην ανάπτυξή τους σε τοπικό ή περιφερειακό επίπεδο.

Ποια είναι η θέση σου απέναντι σε όλους αυτούς που κατηγορούν την Ευρώπη για τα δεινά της Ελλάδας και των Ελλήνων τα τελευταία χρόνια; Ποιο είναι το δικό σου μήνυμα για τις ευρωεκλογές; Το ότι αποδέχτηκα την πρόταση να συμμετάσχω στις ευρωεκλογές, ως υποψήφιος, δεν σημαίνει ότι διέγραψα την κριτική μου θέση απέναντι στην Ευρώπη. Γνωρίζω πολύ καλά ότι η Ευρώπη δυσλειτουργεί. Πιστεύω όμως ότι εκείνο που μας χρειάζεται δεν είναι λιγότερη, αλλά περισσότερη και καλύτερα οργανωμένη Ευρώπη. Θέλω να είμαι σαφής: Έχω στρατευθεί σ' ένα δύσκολο αγώνα, προκειμένου να συμβάλω στις εξελίξεις στην Ευρώπη, να τονίσω τη σημασία της πολιτικής σταθερότητας και την ανάγκη της στήριξης του προοδευτικού πόλου, με σαφή προσανατολισμό την υγιή επιχειρηματικότητα και όχι τον κρατισμό. Μόνο μια υγιής οικονομία μπορεί να στηρίξει τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις και την κοινωνική συνοχή. Γι' αυτά αγωνίζομαι με την «Ελιά - Δημοκρατική Παράταξη» στα πλαίσια του Ευρωπαϊκού Σοσιαλδημοκρατικού Κόμματος-PES, ελπίζοντας να αναδειχθούμε η πρώτη πολιτική δύναμη στην Ευρώπη. **A**

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΑΡΕΛΑΣ

Αρχιτέκτονας Μηχανικός ΕΜΠ

Υποψήφιος ευρωβουλευτής
Ελιά/Δημοκρατική Παράταξη

Αποφοίτησα από τη Βαρβάκειο Πρότυπο Σχολή και από την Αρχιτεκτονική Σχολή του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου, εργαζόμενος συνεχώς, μέχρι που ταξίδεψα στο Λονδίνο για μεταπτυχιακές σπουδές.

Είμαι ελεύθερος επαγγελματίας από το 1994, αρχιτέκτονας μηχανικός. Συγχρόνως δραστηριοποιούμαι επιχειρηματικά στο σχεδιασμό και στην επικοινωνία εμπορικών σημάτων, υπηρεσιών και προϊόντων.

Ένας υποψήφιος χρειάζεται να είναι ικανός, αποφασιστικός και να έχει ευρύτερο στόχο. Ο δικός μου είναι να κινητοποιήσω τις Δημιουργικές Δυνάμεις της Ελλάδας.

Δημιουργική Δύναμη είναι κάθε άνθρωπος που δεν φοβάται το αύριο όταν αυτό δομείται με αρχές και αξίες, δεν επαναπαύεται, δεν φοβάται τις αλλαγές και τις μικρές αβεβαιότητες, θέλει να αλλάξει τις κατεστημένες δομές, είναι έτοιμος να παλέψει με το συντηρητικό εαυτό του και, ταυτόχρονα, δεν ξεχνάει ότι κόκκινη γραμμή σε όποια επιλογή είναι η κοινωνική αξιοπρέπεια όλων.

Διεκδικώ την εκλογή μου, γιατί κάθε Έλληνας πρέπει να έχει την εκπροσώπηση που του ταιριάζει στα ευρωπαϊκά όργανα. Ο ελεύθερος επαγγελματίας, ο μικρομεσαίος επιχειρηματίας, ο εργαζόμενος στον ιδιωτικό τομέα, ο

λειτουργός του δημόσιου τομέα που τιμά τη θέση του, ο συνταξιούχος και κάθε νέος άνθρωπος, όλοι όσοι αισθάνονται ότι ανήκουν ή ότι θέλουν να ανήκουν στις Δημιουργικές Δυνάμεις της επόμενης μέρας, που θα ανασυγκροτήσουν τη χώρα.

Τα σημερινά προβλήματα δεν λύνονται με λαϊκισμούς ούτε με αυταπάτες. Νέα πρόσωπα, ικανοί άνθρωποι πρέπει να αναλάβουν τη διαχείρισή τους, άνθρωποι που έχουν εργαστεί στη ζωή τους σε κανονικές δουλειές, έχουν οι ίδιοι δημιουργήσει θέσεις εργασίας, έχουν μάθει να λύνουν τα προβλήματα στη δική τους δουλειά, έχουν συγκρουστεί με τις δυνάμεις της γραφειοκρατίας και του παρασιτισμού.

Άνθρωποι σε επαφή με τον πολιτισμό, την καινοτομία, τις νέες τεχνολογίες, την πρωτογενή παραγωγή, που θέλουν να ζήσουν ποιοτικά, θέλουν να εργάζονται και να αμοιβούνται δίκαια και μπορούν τελικά να επανασυγκροτήσουν τη μεσαία τάξη.

Εμείς είμαστε το πολύτιμο και ανεξάντλητο κεφάλαιο της Ελλάδας. Πρέπει

να εκφραστούμε, να δημιουργήσουμε ποιοτικό και προοδευτικό πολιτικό χώρο, που κανείς άλλος δεν θα μας τον εξασφαλίσει, εκτός από εμάς τους ίδιους.

Επιλέγεις υποψήφιο, επιλέγεις το δικό σου μήνυμα...

ΠΑΣΟΚ ΣΥΝΕΤΕΡΩΣΗ ΝΕΑ ΔΕΞΙΑ

ΜΑΡΙΑ ΣΠΥΡΑΚΗ

Ήρθε η σειρά των δανειστών να κάνουν το χρέος τους για το... χρέος

Του ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Υποψήφια ευρωβουλευτής με τη ΝΔ

Η κυβέρνηση ξεκίνησε ήδη τη συζήτηση για τη μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του ελληνικού χρέους με τους δανειστές και είναι η σειρά των δανειστών να βάλουν τελεία στη συζήτηση για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους, τονίζει η Μ. Σπυράκη υποστηρίζοντας ορισμένες μεταρρυθμίσεις, όπως οι κρατικοποιήσεις ή η μείωση των δαπανών στα υπουργεία και τους ΟΤΑ, έπρεπε να είχαν γίνει δεκαετίες πριν.

Πόσο κοντά ή πόσο μακριά νιώθουν την Ευρώπη οι Έλληνες; Είμαστε εντελώς Ευρωπαίοι και απολύτως Ευρωπαίοι. Ευρωπαίοι του νότου. Που πλήρωσαν το μάρμαρο της κρίσης χρέους και γιατί το ενιαίο νόμισμα είχε στρεβλώσεις και εξαιτίας των ψευδαισθήσεων για φθηνό δανεισμό. Είμαστε Ευρωπαίοι και γιατί στη χειρότερη στιγμή της κρίσης το 2012, ψηφίσαμε παραμονή στο ευρώ. Τώρα οι θυσίες φαίνεται να αποδίδουν. Ο κατήφορος σταματά και δικαιούμαστε να ζητήσουμε χρήματα, ενισχύσεις και τεχνολογία για να επουλώσουμε βήμα-βήμα τις πληγές που άνοιξε η κρίση.

Η αξιωματική αντιπολίτευση αμφισβητεί τη θέση της κυβέρνησης ότι δεν θα έχουμε άλλα μνημόνια. Ποια είναι η δική σας άποψη; Το μνημόνιο είναι οι όροι που υπογράψαμε για να δανειζόμαστε. Το πρώτο εγχείρημα εξόδου στις αγορές απέδειξε ότι αποτελούμε μια ασφαλή αυλή για τη μεσοπρόθεσμη τοποθέτηση κεφαλαίων. Η κυβέρνηση ξεκίνησε ήδη τη συζήτηση για τη μείωση του κόστους εξυπηρέτησης του ελληνικού χρέους με τους δανειστές και είναι η σειρά των δανειστών να μειώσουν το κόστος εξυπηρέτησης του χρέους και να βάλουν τελεία στη συζήτηση για τη βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους. Αυτό σημαίνει πρακτικά ότι η Ελλάδα θα δίνει περίπου 3 δισεκατομμύρια ευρώ το χρόνο για το χρέος και θα μπορεί να επενδύει τα υπόλοιπα για να δημιουργηθούν δουλειές για τους νέους ανθρώπους. Όλα αυτά δυστυχώς για τον ΣΥΡΙΖΑ καταργούν την έννοια του μνημονίου.

Μήπως τελικά θα ζήσουμε και τα επόμενα χρόνια ένα «μερκελικό καθεστώς», όπως υποστηρίζουν πολλοί στην αντιπολίτευση; Η γερμανική πολιτική ηγεσία καθυστέρησε πολύ να αντιληφθεί τη μορφή του ελληνικού προβλήματος επειδή με το βλέμμα στραμμένο στα του οίκου της σέρβιρε θεωρίες για τα εμπέλνδες του νότου και απόψεις ότι τα δανεικά που δίνει είναι αγύριστα. Η πραγματικότητα διέψευσε... πανηγυρικά τόσο τους χριστιανοκοινωνιστές όσο και τους φιλελεύθερους εταίρους της κ. Μέρκελ. Τώρα όλοι αναγνωρίζουν πως Ευρώπη δεν υπάρχει χωρίς τον Νότο και γερμανικές βιομηχανίες δεν ανθούν χωρίς να ευημερούν οι Έλληνες, οι Πορτογάλοι, οι Ισπανοί και οι Κύπριοι.

Τι θα γίνει με την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση; Μπορεί η Ευρώπη να πάει μπροστά με μόλις 1% του ΑΕΠ; Ακόμη και όταν είναι προφανές ότι η συρρίκνωση στην Ευρώπη αποτυπώνεται και στη διάθεση των κονδυλίων για την αλληλεγγύη και τη συνοχή, η Ελλάδα θα πρέπει να εξαντλήσει εμπροσθοβαρώς, δηλαδή να ξεκινήσει από το 2014 και να μην περιμένει να φτάσει το 2020, το μεγαλύτερο μέρος των κονδυλίων από τα περίπου 20 δισεκατομμύρια που της αναλογούν.

Σταθερότητα ή περιπέτεια είναι το δίλημμα της ΝΔ για τις ευρωεκλογές. Δηλαδή κινδυνεύουμε ακόμα για επιστροφή στη δραχμή; Δεν λύθηκε αυτό το 2012; Η ΝΔ είναι συνώνυμο της σταθερότητας. Η συζήτηση για εθνικό νόμισμα που τροφοδοτείται από μια ισχυρή τάση του ΣΥΡΙΖΑ το μόνο που αποδεικνύει είναι ότι η αξιωματική αντιπολίτευση μπορεί να βάλει σε κίνδυνο τις θυσίες των συνταξιούχων, των μισθωτών και των ανέργων. Το δίλημμα ευρώ ή δραχμή μπορεί να επανέλθει μόνο αν ανοίξει η πόρτα στην αβεβαιότητα. Οι πολίτες δεν θα το επιτρέψουν να συμβεί.

«Καμιά θυσία για το ευρώ» λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το σχολίο σας; Οι θυσίες του ελληνικού λαού έγιναν και το μόνο που πρέπει πια να συμβεί είναι να μην εξανεμιστούν.

Υπάρχουν μεταρρυθμίσεις που οφείλαμε να τις έχουμε κάνει χωρίς μνημόνια; Μπορείτε να αναφερθείτε σε ορισμένες από αυτές; Προφανώς οι αποκρατικοποιήσεις, η αξιολόγηση των δημοσίων υπαλλήλων και η μείωση των δαπανών στα υπουργεία και τους ΟΤΑ, έπρεπε να έχουν γίνει δεκαετίες πριν. Δεν ήταν ανάγκη να μας το ζητήσει η τρόικα.

Σχολιάστε το δίπολο «πρωτογενές πλεόνασμα - μπαράζ φόρων». Ο αρμόδιος για τη φορολογική πολιτική, υφυπουργός Οικονομικών Γιώργος Μαυραγάνης με συνέντευξή του στο «Βήμα της Κυριακής» περιέγραψε ήδη τις φορολογικές ελαφρύνσεις που σχεδιάζει η κυβέρνηση, ορισμένες μάλιστα από το 2015.

Κάποιοι υποστηρίζουν πως η ΕΕ θέλει την Ελλάδα αγροτική χώρα και ξενοδόχο της Ευρώπης. Υπάρχει και άλλος δρόμος για μια παραγωγική Ελλάδα και ποιος; Αδιαμφισβήτητο η αγροτική παραγωγή και ο τουρισμός είναι δύο πολύ μεγάλα ατού στα χέρια των Ελλήνων. Οι ειδικό μίλουν για 40 εκατομμύρια τουρίστες το 2025 με ό,τι αυτό συνεπάγεται στην απασχόληση και στην αύξηση των εσόδων. Δεν είναι όμως τα μόνα. Οι Έλληνες τα τελευταία χρόνια αποδεικνύουν ότι η τεχνολογία είναι ένα πεδίο δράσης λαμπρό για αυτούς, ενώ η αναθεώρηση του άρθρου 16 για την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων θα ανοίξει και άλλους δρόμους για την ανάπτυξη. **Α**

ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΗΣ

Οι τέσσερις επιλογές των Ευρωεκλογών

Υποψήφιος ευρωβουλευτής με την Ελιά

Η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα βρίσκεται πριν τις πιο κρίσιμες ευρωεκλογές των τελευταίων δεκαετιών. Έχει έρθει η ώρα να ληφθούν μεγάλες αποφάσεις που θα αφήσουν πίσω τους τις πολιτικές της σκληρής λιτότητας. Πολιτικές που μπορεί να φαίνεται ότι κυριαρχούνται από οικονομικές λογικές, αλλά στο βάθος τους κυριαρχούνται από τη λογική της εθνικής περιχαράκωσης, από λογικές του εθνικισμού. Στην Ευρώπη σήμερα κυριαρχεί ένας ιδιόμορφος νεοφιλελεύθερος εθνικισμός.

Με τις ακολουθούμενες πολιτικές αντί της «περισσότερης Ευρώπης» ανοίγεται μια τάφρος μεταξύ ευρωπαϊκού Βορρά και Νότου, ανάμεσα σε κράτη-πιστωτές και κράτη-οφειλέτες. Ταυτοχρόνως ανοίγει και άλλη μια τάφρος. Αυτή μεταξύ των κυβερνήσεων ελίτ και των απογοητευμένων λαών. Το χειρότερο είναι πως οι πολίτες στο κάθε κράτος-μέλος χρησιμοποιούνται από επικίνδυνους δημαγωγούς για να στραφούν κατά των πολιτών άλλων κρατών-μελών. Έτσι τίθεται μία όχι και τόσο βραδυφλεγής βόμβα στα θεμέλια του ευρωπαϊκού οικοδομήματος. Η κρίση της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είναι μόνο κρίση χρέους αλλά και πολιτικής. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο τέσσερις είναι οι επιλογές που θα έχει ο ελληνικός λαός την 25η Μαΐου.

Η πρώτη επιλογή είναι το Ευρωπαϊκό Λαϊκό Κόμμα, το οποίο εκπροσωπείται από την κυρία Μέρκελ και τη Νέα Δημοκρατία στην Ελλάδα. Αυτό είναι ο εκφραστής της συνέχισης της πολιτικής λιτότητας, πίσω όμως από την οποία δεν κρύβονται μόνο εμφανείς οικονομικές σκοπιμότητες και ιδεοληψίες, αλλά και μια ιδεολογία που διαχωρίζει τους Ευρωπαίους πολίτες σε «τεμπέληδες» του Νότου και «εργατικούς» του Βορά. Ψήφος στο Λαϊκό Κόμμα σημαίνει ψήφος στη «Ένωση των δύο ταχυτήτων», στην ισοπεδωτική λιτότητα, στη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, στην αύξηση της ανεργίας και στην επέκταση της φτώχειας. Σημαίνει επίσης ψήφος σε περιχαράκωμένες εθνικές ταυτότητες.

Η δεύτερη επιλογή είναι αυτή της λιγότερης Ευρώπης που εκφράζουν τα αριστερά κόμματα και ο κ. Τσίπρας. Μια Ευρώπη που δεν είναι σε θέση να απαντήσει πειστικά στις μεγάλες παγκόσμιες προκλήσεις. Η ευρω-ομάδα στην οποία συμμετέχει ο ΣΥΡΙΖΑ κινείται στο πλαίσιο μιας πολιτικής διαμαρτυρίας και άγνοια των βασικών δεδομένων που συνθέτουν το ευρωπαϊκό οικοδόμημα, γι' αυτό και οδηγείται εκούσια ή ακούσια στον ευρωσκεπτικισμό. Μια ομάδα κομμάτων που, χωρίς να κατανοούν τις ευρωπαϊκές αναγκαιότητες, λαμβάνουν συχνά στα εθνικά τους κοινοβούλια θέσεις απέναντι στα ελληνικά συμφέροντα.

Βεβαίως ο εθνικισμός ως μεγαλύτερος εχθρός του ευρωπαϊκού οράματος εκφράζεται ανάγλυφα στην τρίτη επιλογή. Αυτή είναι η επιλογή της Ευρώπης των εθνολαϊκιστικών δεξιών κομμάτων, που με τη μισαλλόδοξη ρητορεία τους υπονομεύουν κάθε προσπάθεια για το μέλλον της Ένωσης. Ο κίνδυνος από την άνοδο αυτού

του ρεύματος δεν αφορά μόνο τη συνοχή των μηχανισμών της ΕΕ, αλλά και τη συνοχή των κοινωνιών. Κανείς δεν πρέπει να εφησυχάζει επειδή προς το παρόν δεν εμφανίζονται τόσο ακραίοι όσο η δική μας Χρυσή Αυγή. Το αύριο με αυτούς σε άνοδο μπορεί να μην είναι μια άλλη μέρα, αλλά μια άλλη καταστροφική μέρα.

Η τέταρτη είναι η επιλογή του PES, το οποίο στην Ελλάδα εκφράζεται από το ΠΑΣΟΚ και την ΕΛΙΑ με υποψήφιο τον Martin Schulz, ο οποίος θέλει να αλλάξει την κυρίαρχη πολιτική της λιτότητας που έχει εξαθλιώσει τις νότιες χώρες της Ευρώπης. Αξίζει να στηρίξουμε μια άλλη Ευρώπη, μέσω της υποψηφιότητας του Martin Schulz. Ενός ανθρώπου που πιστεύει ότι πρέπει να αλλάξει αυτή η κυρίαρχη πολιτική. Η πολιτική που προτείνουμε αντικαθιστά τη λιτότητα με τον

εξορθολογισμό των δαπανών και αγωνίζεται για την Ευρώπη της αλληλεγγύης, της ανάπτυξης και του σεβασμού των δημοκρατικών θεσμών. Αυτή την Ευρώπη χρειάζεται η Ελλάδα, που γνωρίζει τις δραματικές συνέπειες της σκληρής λιτότητας. Η ομάδα των σοσιαλιστικών κομμάτων με το πρόγραμμα «Πίσω στη Δουλειά» κάνει ένα βήμα να επιστρέψει σ' αυτή την κατεύθυνση. Είναι ο μόνος τρόπος για να μην οδηγηθούμε στην Ευρώπη των «δύο ταχυτήτων», του Βορρά όπου η ανεργία στους νέους είναι στο 5-7% και του Νότου όπου το αντίστοιχο ποσοστό αγγίζει το 50-60%. Εάν η

προσπάθειά μας να αλλάξει αυτή η κατάσταση δεν καρποφορήσει, θα φτάσουμε στις κοινωνίες της κληρονομικής ισχύος. Πατί η γενιά μας δεν θα μπορεί να δημιουργήσει και να παράξει πλούτο για να καλύψει τις πνευματικές και υλικές της ανάγκες. Άρα η ανισότητα των ευκαιριών θα επεκταθεί. Θα καταλήξουμε λοιπόν σε μια Ευρώπη με τους λιγότερους νέους λόγω του σημαντικού δημογραφικού προβλήματος και τους περισσότερους ανέργους. Μια τέτοια Ευρώπη δεν έχει κανένα μέλλον. Γι' αυτό η επιλογή να στηρίξουμε το πρόγραμμα των Ευρωπαίων σοσιαλιστών είναι μια ευκαιρία να λάμψει εκ νέου το όραμα της Ενωμένης Ευρώπης και για τη δικιά μας γενιά αλλά και γι' αυτούς που οδήγησε η κρίση στο κοινωνικό περιθώριο. **Α**

Η ΕΠΙΛΟΓΗ ΝΑ ΣΤΗΡΙΞΟΥΜΕ ΤΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΛΑΜΨΕΙ ΕΚ ΝΕΟΥ ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΝΩΜΕΝΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΡΟΔΗ ΚΡΑΤΣΑ

Η Ελλάδα αποκτά την αυτοδυναμία της

ΤΟΥ ΕΥΤΥΧΗ ΠΑΛΛΗΚΑΡΗ

Ευρωβουλευτής, αντιπρόεδρος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου 2007-2012, υποψήφια ευρωβουλευτής με τη ΝΔ

Έλεγκοι των ισορροπημένων προϋπολογισμών, είναι πραγματικότητα για ολόκληρη την ΕΕ.

Η Γερμανία είναι κυρίαρχη των εξελίξεων στην Ευρώπη και όπως όλα δείχνουν θα είναι ο πρωταγωνιστής και την επόμενη μέρα. Μήπως τελικά θα ζήσουμε και τα επόμενα χρόνια ένα «μερκελικό καθεστώς»; Όσο η Ευρώπη παρουσιάζει αδυναμίες κοινής φωνής, κοινής διακυβέρνησης, αναπτυξιακών κοινών στόχων,

Όσο η Ευρώπη παρουσιάζει αδυναμίες κοινής φωνής, κοινής διακυβέρνησης, αναπτυξιακών κοινών στόχων, τόσο η Γερμανία ή η Γαλλία ή αύριο κάποια άλλη χώρα θα κάνουν «κουμάντο» επισημαίνει η Ρόδη Κράτσα, θεωρώντας μονόδρομο την ενίσχυση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ισχυρά όργανα και ισότιμη συμμετοχή στις αποφάσεις.

Πόσο... Ευρώπη είναι κατά τη γνώμη σας η Ελλάδα και πόσο Ευρωπαίοι οι Έλληνες; Η Ευρώπη έχει στην καρδιά της την Ελλάδα και η Ελλάδα είναι μία χώρα με πραγματικά ευρωπαϊκή ψυχή, με εμπιστοσύνη στο κοινό μέλλον των Ευρωπαίων, χωρίς πειράματα και περιπέτειες.

Η κυβέρνηση λέει πως μνημόνια τέλος και η αντιπολίτευση πως υπάρχει κρυφή συμφωνία για νέο μνημόνιο με τους Ευρωπαίους. Ποια είναι η δική σας άποψη; Η χώρα έχει ήδη γυρίσει σελίδα. Τα μνημόνια τελειώνουν, μαζί και η λιτότητα. Μην ακούτε τους λαϊκιστές ή τους μη γνωρίζοντες. Η χώρα αποκτά την αυτοδυναμία της και την εμπιστοσύνη των αγορών. Μέλλον, όμως, υποχρεώσεις να υλοποιηθούν και να συνειδητοποιήσουμε ότι η δημοσιονομική πειθαρχία, οι

τόσο η Γερμανία ή η Γαλλία ή αύριο κάποια άλλη χώρα θα κάνουν «κουμάντο». Όπως έγινε στις διαδικασίες διάσωσης της χώρας μας. Γι' αυτό η ΝΔ υποστηρίζει μία δυνατή Ευρώπη, με ισχυρά όργανα και ισότιμη συμμετοχή στις αποφάσεις.

Μπορεί η Ευρώπη να πάει μπροστά με μόλις 1% του ΑΕΠ για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση; Προφανώς και δεν αρκεί το 1%. Δεν αρκούσε προ της κρίσης, πόσο μάλλον τώρα. Από πολλά χρόνια το υποστηρίζω. Πρέπει να πεισθούν οι χώρες που είναι οι «καθαρά εισφέρουσες» στον ευρωπαϊκό προϋπολογισμό, να βάλουν το χέρι στην τσέπη. Οι ευρωσκεπτικιστές το πολεμάνε. Δεν θέλουν δυνατή Ευρώπη με ενοποιητικές διαδικασίες και πόρους. Η αύξηση του προϋπολογισμού πηγαίνει μαζί με την εμπάθουση της ολοκλήρωσης της ευρωζώνης και της ενοποίησης ευρύτερα. Αυτό αποτελεί και δικό μου αγώνα.

Σταθερότητα ή περιπέτεια, είναι το δίλημμα της ΝΔ για τις ευρωεκλογές. Μα, δεν έχει εκλείψει ο κίνδυνος από το δίλημμα «ευρώ ή δραχμή»; Πράγματι, αυτή η κυβέρνηση με την εντολή του ελληνικού λαού και τις θυσίες του κατάφερε να αποτρέψει αυτό τον κίνδυνο και τις καταστροφικές συνέπειες. Αυτό όμως δεν σημαίνει πως δεν βρισκόμαστε και σήμερα σε ένα κρίσιμο σημείο. Πρέπει να σταθεροποιήσουμε και να κεφαλαιοποιήσουμε αυτά που πετύχαμε.

«Καμιά θυσία για το ευρώ» λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Το σχολίο σας; Αυτό σημαίνει ότι δεν αναγνωρίζει τα πλεονεκτήματα του ευρώ και τις υποχρεώσεις για να μπορούμε να αξιοποιούμε το ευρώ. Οι Έλληνες ξέρουν πως χωρίς ευρώ και χωρίς Ευρώπη τα πράγματα θα ήταν ακόμη χειρότερα. Η ενιαία αγορά και το κοινό νόμισμα είναι το ατού

μας. Οι δημοσκοπήσεις το κάνουν σαφές.

Υπάρχουν μεταρρυθμίσεις που οφείλαμε να τις έχουμε κάνει χωρίς μνημόνια; Μπορείτε να αναφερθείτε σε ορισμένες από αυτές; Βέβαια, πολλές. Εξυγίανση του δημοσίου τομέα, μείωση της γραφειοκρατίας, άνοιγμα των κλειστών επαγγελμάτων, νέος επενδυτικός νόμος, αντιμετώπιση της φοροδιαφυγής είναι ορισμένες από αυτές. Και τότε τα μνημόνια θα ήταν ελαφρότερα.

Σχολιάστε το δίπολο «πρωτογενές πλεόνασμα - μαπαράζ φόρων». Θα μπορούσε να είναι λιγότεροι οι φόροι, αν από την αρχή της δημοσιονομικής προσαρμογής είχαμε προχωρήσει θαρραλέα στις μεταρρυθμίσεις που αναφέραμε. Δυστυχώς υπήρξαν δισταγμοί, ολιγωρίες, λαϊκισμοί. Η κυβέρνηση πήρε πολιτικό κόστος και θα δικαιωθεί.

Κάποιοι υποστηρίζουν ότι η ΕΕ θέλει την Ελλάδα αγροτική χώρα και ξενοδόχο της Ευρώπης. Υπάρχει και άλλος δρόμος για μια παραγωγική Ελλάδα και ποιος; Ποιος την εμποδίζει να κάνει αυτά και άλλα μαζί; Ο δρόμος για

την ανάκαμψη και τη δημιουργία μιας παραγωγικότερης Ελλάδας θα ξεκινήσει από τη στιγμή που η χώρα θα αξιοποιήσει τα ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα, όπως είναι ο τουριστικός και ο αγροτικός τομέας. Είναι τομείς που δεν δίνουν μόνο πλούτο και ανταγωνιστικότητα, όπως είναι ο χρηματοοικονομικός τομέας και η έρευνα, αλλά δίνουν και θέσεις εργασίας σε όλες τις περιφέρειες. Η έξυπνη ανάπτυξη που χρειαζόμαστε είναι συνδυασμένη με αυτούς τους δύο τομείς. Ας αξιοποιήσουμε τα ανθρωπίνα ταλέντα μας, τους ευρωπαϊκούς πόρους και τις ευκαιρίες του νέου ΕΣΠΑ και της κοινής αγροτικής πολιτικής. **A**

Η ΧΩΡΑ ΑΠΟΚΤΑ ΤΗΝ ΑΥΤΟΔΥΝΑΜΙΑ ΤΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΑΓΟΡΩΝ

ΑΝΝΑ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ - ΤΣΑΤΣΟΥ

Μιλώντας αυτοδιοικητικά

Υποψήφια αντιπεριφερειάρχης Κεντρικού Τομέα με το συνδυασμό του Γ. Σγουρού

Ηρθε και πέρασε λοιπόν η πρώτη Κυριακή των Περιφερειακών Εκλογών. Μηνύματα εστάλησαν και ελήφθησαν. Εμείς, από την πλευρά μας, όσοι βρισκόμαστε δίπλα στον Γιάννη Σγουρό, θα συνεχίσουμε «μονότονα», και αυτή την εβδομάδα, να συζητάμε για τα ουσιαστικά θέματα της περιφέρειας – αυτά που έχουν να κάνουν με πραγματικά προβλήματα, με πραγματικές λύσεις, με πραγματικούς ανθρώπους. Πολλά απ' αυτά ακουμπούν τον Κεντρικό Τομέα της περιφέρειάς μας, που περιλαμβάνει επτά δήμους: Αθήνα, Γαλάτσι, Νέα Φιλαδέλφεια, Καισαριανή, Ζωγράφου, Ηλιούπολη, Δάφνη-Υμητός. Ο κατάλογος των θεμάτων είναι μακρύς: Κοινωνική μέριμνα, δημόσια υγεία, υγειονομικός έλεγχος, υποδομές, περιβαλλοντική αποκατάσταση, αστική ανάπλαση, ανάπτυξη και πάσης φύσεως έργα. Για όλα αυτά, η περιφέρεια δρα σαν μια «μικρή κυβέρνηση»: έχει συγκεκριμένες συντονιστικές και διοικητικές αρμοδιότητες, με χρήση πόρων που προέρχονται είτε από δικούς της μηχανισμούς, είτε από την κεντρική διοίκηση, είτε –το σημαντικότερο– από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σκεφτείτε τώρα τους συγκεκριμένους δήμους σε συνάρτηση με τα συγκεκριμένα ζητήματα και κάντε την αναγωγή στην καθημερινότητα των πολιτών: ένας διαρκής αγώνας με μικρά και μεγάλα προβλήματα, με συναρμοδιότητες που πολλές φορές μπλοκάρουν τα πάντα, με πολύπλοκες διαδικασίες. Με όλα αυτά βρεθήκαμε αντιμέτωποι κατά τη διάρκεια της προηγούμενης θητείας μας –μεγεθυμένα από το γεγονός ότι είχαμε στην ουσία να κάνουμε με ένα θεσμό εντελώς καινούργιο, με αρκετές ατέλειες. Καταφέραμε όμως πολλά και κυρίως καταλάβαμε ότι αν δεν δώσουμε την πρέπουσα σημασία στα «μικρά» και καθημερινά, δεν υπάρχει περίπτωση να πετύχουμε τα «μεγάλα» και μακροπρόθεσμα. Συνειδητοποιήσαμε επίσης ότι χωρίς στενή συνεργασία με τους δήμους και τους τοπικούς φορείς δεν υπάρχει περίπτωση να πετύχουμε. Αντίθετα με ό,τι ενδεχομένως πιστεύουν κάποιοι, περιφέρεια και δήμοι δεν είναι ανταγωνιστές, ούτε η πρώτη καπελώνει τους δεύτερους: είναι δύο εντελώς συμπληρωματικά επίπεδα αυτοδιοίκησης που μπορούν και πρέπει να βρουν ένα modus operandi βασισμένο στη λογική της συνέργειας, θέτοντας συγκεκριμένους στόχους και προτεραιότητες. Αποδείξαμε στην πράξη ότι κάτι τέτοιο είναι

εφικτό και μάλιστα με απόλυτη διαφάνεια και οικονομική «νοικοκυροσύνη» – για την οποία, στο πλαίσιο του παραλογισμού που επικρατεί στο δημόσιο διάλογο, κατηγορηθήκαμε κιόλας! Σε ό,τι με αφορά, δουλέψαμε πολύ κοντά και πολύ αποτελεσματικά με τους δημάρχους του Κεντρικού Τομέα. Υπήρξαν ενίοτε και διαφωνίες και συγκρούσεις, που όμως τελικά αποδείχτηκαν δημιουργικές και οδήγησαν σε λύσεις, ακριβώς γιατί τα κίνητρά μας ήταν αυτοδιοικητικά και δεν σχετιζόνταν με πολιτικούς ανταγωνισμούς. Το ίδιο ισχύει και για την αλληλεπίδρασή μας με τους φορείς: ε-

μπορικούς συλλόγους, κινήσεις πολιτών, μη κυβερνητικές οργανώσεις. Εκείνοι γνωρίζουν τα προβλήματα σε βάθος, εμείς διαθέτουμε τα εργαλεία, τη μεθοδολογία και τους πόρους για να τα αντιμετωπίσουμε.

Με τέτοια λογική προσεγγίσαμε την αποστολή μας. Βάλαμε τις βάσεις για μια πολύ ουσιαστική πρόοδο, η οποία θα επιταχυνθεί όταν το κεντρικό κράτος σταματήσει το θανατηφόρο «σφιχταγκάλιασμα» της Περιφερειακής Αυτοδιοίκησης και της εκκωρήσει οριστικά τις αρμοδιότητες και τους πόρους που της αναλογούν, όπως άλλωστε προβλέπει το Σύνταγμά μας. Όσο κι αν προεκλογικά συμπίεσθήκαμε από τις κομματικές ατζέντες των συνυποψηφίων μας, καταφέραμε να πείσουμε ένα σημαντικό ποσοστό των συμπολιτών μας. Ελπίζουμε ότι θα αποτελέσουν τη βάση για την ανανέωση της θητείας του Γιάννη Σγουρού την ερχόμενη Κυριακή, με κριτήρια το σημαντικό έργο που έχει παραχθεί, την πείρα που έχει συσσωρευθεί, το σχέδιο που έχει παρουσιαστεί. Είμαι πεπεισμένη ότι, στην ερχόμενη πενταετία και με δεδομένο το νέο ΕΣΠΑ, θα προκύψουν δυνατότητες για μεγάλες τομές και σημαντικές αναπτυξιακές πρωτοβουλίες. Μέσα απ' αυτές, οι πολίτες του Κεντρικού Τομέα θα αρχίσουν να βλέπουν ολοένα και πιο καθαρά τις θετικές αλλαγές στην καθημερινότητα, που θα προκύπτουν από την κοινή, συντονισμένη δράση περιφέρειας, δήμων και φορέων. Μόνο έτσι θα έχουμε πραγματικές ελπίδες να ανασχέσουμε το «μαύρο»... **A**

www.anna-papadimitriou.gr

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΑΚΥΡΑΚΗΣ

Δεν αλλάζει μια χώρα με την κοινωνία απέναντι

Του ΑΡΗ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Υποψήφιος ευρωβουλευτής με το Ποτάμι

Γιατί με το Ποτάμι; Όταν συνειδητοποιήσα ότι παρά τη σαρωτική κρίση, παραδοσιακά κόμματα και πολιτικοί συνεχίζουν αμέριμνοι τις μικροπολιτικές και πελατειακές νοοτροπίες που μας οδήγησαν στην πρωτοφανή κρίση, αποφάσισα να συμβάλω με όσες δυνάμεις έχω στη ριζική ανανέωση του πολιτικού συστήματος που μας οδήγησε εδώ. Αυτή είναι η κοινή προσπάθεια όλων μας στο Ποτάμι. Να ξεφύγουμε από τη μικροπολιτική και να κάνουμε επιτέλους πρωταγωνιστή το δημόσιο συμφέρον. Τις απόψεις μας για το πώς θα γίνει αυτό θέλουμε να τις διαμορφώσουμε σε μια συνολική πρόταση εθνικής ανασυγκρότησης, μαζί με όσους δεν παζαρεύουν σε θέματα αξιοκρατίας, σε θέματα κράτους που να υπηρετεί πραγματικά τους πολίτες, ενός κράτους που όλοι και ειδικά οι νέοι θα αξιοποιούμαστε με βάση τα προσόντα και τις γνώσεις μας και όχι τις κομματικές μας γνωριμίες.

Τι αλλαγές θα προωθήσετε στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Η Ευρώπη δεν έχει πείσει ακόμη όλους ότι πρέπει να την εμπιστευόμαστε. Κάνει δειλά βήματα, την ώρα που χρειάζονται τολμηρά άλματα. Μόνο η ουσιαστική ενοποίησή της θα την κάνει αποδεκτή σε όλους και θα δώσει δημοκρατική νομιμοποίηση στις αποφάσεις του Ευρωκοινοβουλίου. Δεν μπορεί μεγάλα ζητήματα να αποφασίζονται μόνο μέσα από διακυβερνητικές διασκέψεις ή πίσω από τις κλειστές πόρτες των γραφειοκρατών. Χρειάζεται καινούργια πνοή, που κατ' αρχήν θα βάλει στο περιθώριο τα λόμπι που τώρα ζουν και βασιλεύουν.

Καμιά θυσία για το ευρώ, λέει ο ΣΥΡΙΖΑ. Πώς το σχολιάζετε; Αυτό το «ναι μεν στην Ευρώπη αλλά όπως και όποτε μας βολέψει» δεν είναι η μόνη αντιφατική θέση του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι γαλουχημένοι με τον ελληνικό τρόπο του «έχω δικαιώματα χωρίς να έχω καμιά υποχρέωση». Όχι ότι το ευρώ δεν έχει προβλήματα. Τα γνωρίζουμε και προέκυψαν από τον τρόπο που δημιουργήθηκε, αλλά και τις εσωτερικές αντιφάσεις της ΕΕ. Για να μπορέσουμε όμως να τα διορθώσουμε θα πρέπει κατ' αρχήν να έχουμε τουλάχιστον ξεκαθαρίσει μέσα μας ότι η εγκατάλειψη του ευρώ και η επιστροφή στη δραχμή δεν θα είναι απλώς οδυνηρή, αλλά η απόλυτη καταστροφή. Και να έχουμε επίσης το θάρρος να το πούμε και όχι να παίζουμε την κολοκυθιά με τέτοια σοβαρά θέματα. Μετά από αυτό μπορεί να αρχίσει η συζήτηση για το πώς θα διορθώσουμε τα πράγματα υπαρκτά προβλήματα.

Πρωτογενές πλεόνασμα, αλλά με άγρια φορολογία. Υπάρχει άλλος δρόμος; Προφανώς υπήρχε και άλλος δρόμος. Προϋπόθεσή του όμως ήταν ένα πολιτικό σύστημα αποφασισμένο, τολμηρό, που να διαθέτει ένα ολοκληρωμένο σχέδιο εθνικής

κής ανασυγκρότησης. Όχι ότι μια τέτοια δημοσιονομική προσαρμογή θα ήταν εκδρομούλα στη φύση, όπως τάζουν πολλοί εν γνώσει τους όλην ψέματα. Θα μπορούσαμε όμως χωρίς τις καθυστερήσεις και τις συνεχείς παλινδρομήσεις του πολιτικού μας συστήματος να την είχαμε πετύχει πιο γρήγορα, με καλύτερους όρους, και κυρίως να είχε κατανεμηθεί πιο δίκαια και χωρίς τόσο άδικο πόνο για τους πολλούς.

Υπάρχουν μεταρρυθμίσεις που οφείλαμε να έχουμε κάνει και χωρίς μνημόνια; Μπορείτε να αναφερθείτε σε μερικές απ' αυτές; Εκατοντάδες! Αυτό ήταν άλλωστε το πρόβλημα που μας οδήγησε εδώ. Η αναποφασιστικότητα και η αναποτελεσματικότητα του παλιού πολιτικού κατεστημένου να κάνει τις οφθαλμοφανείς εδώ και χρόνια μεταρρυθμίσεις. Όμως προτεραιότητά τους ήταν διαχρονικά η εξυπηρέτηση της κομματικής τους πελατείας αντί του δημόσιου συμφέροντος. Για παράδειγμα, έπρεπε να έρθει κάποιο μνημόνιο για να προχωρήσουμε στο θέμα της άρσης της βουλευτικής ασυλίας και των ποινικών ευθυ-

νών των πολιτικών; Ή μήπως για να το κάνουμε έπρεπε να περιμένουμε μια ακόμη συνταγματική αναθεώρηση; Χρειαζόμασταν π.χ. μνημόνιο για να διορθώσουμε το χάλι της παιδείας μας και να στείλουμε για πάντα στο παρελθόν τις γνωστές συντεχνιακές αντιλήψεις που ήταν το κύριο εμπόδιο στη μεταρρύθμισή της; Αντί λοιπόν να έχουμε την αξιοπρέπεια να τα έχουμε διορθώσει μόνοι μας, περιμέναμε τον εξευτελισμό να μας το πουν άλλοι. Η συνέπεια είναι οι κοινωνικές και πολιτικές αναταράξεις που όλοι ζούμε και εμποδίζουν να κάνουμε έστω τα προφανή βήματα.

Σταθερότητα ή περιπέτεια είναι το δίλημμα της ΝΔ για τις εκλογές. Πώς τοποθετείται το Ποτάμι σ' αυτό το δίλημμα; Τα παλιά κόμματα έχουν πάρει πια πτυχίο στο να βάζουν παραμονές εκλογών εκβιαστικά διλήμματα ώστε να συσπειρώσουν τα κομματικά τους ακροατήρια. Η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ επισείουν τον μπαμπούλα της αντιπολίτευσης για να καλύψουν την ανικανότητα, την αδικία και τη φαύλη πρακτική τους. Όμως και το δήθεν νέο κόμμα, ο ΣΥΡΙΖΑ, κάνει με την σειρά του το ίδιο. Θέτει το δίλημμα της ανατροπής της κυβέρνησης για να αποσιωπήσει την ανικανότητά του να προτείνει συγκεκριμένες μεταρρυθμίσεις. Και οι δύο θέτουν εκβιαστικά διλήμματα διότι ωφελούνται από τη σταθερότητα της κρίσης.

Μπορεί το παλιό πολιτικό σύστημα να προσφέρει λύσεις για την Ελλάδα μετά την κρίση; Η μέχρι τώρα διαχείριση που έκανε απέδειξε δυο πράγματα: Ότι κάνει πολύ λίγα και αυτά με πολύ μεγάλο κόστος. Γι' αυτό και δεν έχει πια την εμπιστοσύνη του μεγαλύτερου μέρους της κοινωνίας. Δεν αλλάζει, όμως, ποτέ μια χώρα με την κοινωνία απέναντι στις αλλαγές. Για αυτό χρειάζεται η ριζική απαλλαγή από τις νοοτροπίες και τις αντιλήψεις και κυρίως την πολιτική πρακτική του παλιού πολιτικού συστήματος. Αυτές είναι οι αναγκαίες αλλαγές που θέλει να κάνει πράξη Το Ποτάμι. Κάποια πρώτα δείγματα είναι και το ψηφοδέλιό του, αλλά και ο τρόπος που διεξάγει τον προεκλογικό του αγώνα. **A**

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΙΣ ΝΟΟΤΡΟΠΙΕΣ ΚΑΙ ΚΥΡΙΩΣ ΤΗΝ ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

★ ΕΚΛΟΓΕΣ 2014 ★

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΟΛΕΣ ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΟ

www.athensvoice.gr/εκλογές

Εκλογές 2014

Ευνοκ 2014

Υπουργός, Συντηρητής, Εθνικός, Σπίλι, Αποκός, Γελάκι, Ψαροπούλας Α.Β.

SOUL

79

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ
2310 MAGAZINE
ΜΑΙΟΣ
ΙΟΥΝΙΟΣ 2014
€3.00

Emilia Clarke

Η ΨΥΧΗ ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Το πιο όμορφο ελληνικό περιοδικό

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Ο ΚΑΜΙ ΣΤΗ ΜΥΚΟΝΟ

Μέσα από τις σελίδες του βιβλίου του **Δημήτρη Στεφανάκη** «Συλλαβίζοντας το καλοκαίρι» (εκδ. Ψυχογιός)

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ**

«Η νύχτα έχει πέσει όταν κατεβαίνουμε στη Μύκονο. Τόσες εκκλήσεις όσα και σπία. Κατάλευκα... Στους κατασκότεινους δρόμους ανασαίνουμε τη μυρωδιά από το αγιόκλημα» γράφει ο Αλμπέρ Καμί στο σημειωματάριό του στις 8 Μαΐου του 1955.

Θα μπορούσαν αυτές οι τρεις φράσεις να εμπνεύσουν ένα ολόκληρο μυθιστόρημα; Θα μπορούσε ο ίδιος ο Καμί παρακάμπτοντας το χρόνο και το αναπόφευκτο του θανάτου να πάρει μια δεύτερη ευκαιρία και να ζήσει ένα καλοκαίρι στα τέλη του εικοστού αιώνα στο αγαπημένο νησί; «Λες κι αναδύθηκε ξαφνικά στη μέση του πελάγους, σ' ένα κατάφωτο σκηνικό βράχου και θάλασσας, σ' ένα τοπίο που κάτι του θύμιζε αλλά δεν μπορούσε ακόμα να προσδιορίσει. Αυτό είναι λοιπόν η ζωή; αναρωτήθηκε. Το απόλυτο φως;» Έτσι ξεκινά το σύντομο οδοιπορικό του Γαλλοαλγερινού συγγραφέα στην πρωτεύουσα του χρόνου, την εποχή μας, και στη Μύκονο που αγάπησε. Έτσι ξεκινά και το μυθιστόρημα του Δημήτρη Στεφανάκη «Συλλαβίζοντας το καλοκαίρι», που κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 2009 μέσα σε μια μικρή θύελλα αντιδράσεων, όπως λέει ο ίδιος ο συγγραφέας, αποσύρθηκε το 2011

—κάτι σαν ξαφνικός θάνατος!— για να επανακυκλοφορήσει τώρα από τις εκδόσεις Ψυχογιός. Τον Ιούνιο του 1998, ο Καμί αποβιβάζεται για μια ακόμα φορά στο παλιό λιμάνι της Μυκόνου. Αυτή τη φορά δεν έρχεται με το κότσο του εκδότη του, αλλά ταξιδεύει σαν απλός τουρίστας με το πλοίο της γραμμής. Κάποιοι φρόντισαν να τον «απαγάγουν»

από μια στιγμή της καθημερινότητάς του στο Παρίσι της δεκαετίας του '50 και να τον μεταφέρουν στις Κυκλάδες κάτω από τον ανίκητο ελληνικό ήλιο. Τον συνοδεύει μια νεαρή Ελληνίδα δημοσιογράφος, η Αριάδνη Δάριβα. Θα είναι η ξεναγός του στο θαυμαστό νέο κόσμο, σε μια εποχή που προετοίμασε η δική του γενιά. Όλοι προσβλέπουν σ' αυτή την ανέλπιστα παράταση χρόνου προκειμένου ο Γαλλοαλγερινός νομπελίστας να ολοκληρώσει το μυθιστόρημά του ο «Πρώτος άνθρωπος». Όλοι εκτός από τον ίδιο.

Στο διονυσιακό περιβάλλον της σύγχρονης Μυκόνου, ο Καμί δυσκολεύεται να αναγνωρίσει την άγια ένδεια της μεταπολεμικής Ελλάδας. Ο οικοδομικός οργανισμός, η εκθαμβωτική τεχνολογία, τα νέα ήθη στην ψυχαγωγία, ο μύθος του νησιού που χτίστηκε πάνω στις αφίξεις διασημοτήτων, όλα αυτά τον αποπροσανατολίζουν. Παρακολουθεί τα πλοικαμένα κορμιά που λικνίζονται στις παραλίες και στα σοκάκια της Χώρας και στοχάζεται «Τι γυρεύ-

ει ο άνθρωπος στα τέλη αυτού του ταραγμένου αιώνα; Θαρρεί πως πρέπει να απελευθερώσει πρώτα το σώμα, ακόμα κι αν χρειαστεί να πεθάνει προσωρινά το πνεύμα». Μεσ στην τουριστική πολυγλωσσία διακρίνει το τοπικό ιδίωμα σαν ομηρική παραφύαδα που ξέφυγε από το χρόνο. Τα πρωινά ατενίζει την αιώνια θάλασσα και σκέφτεται πως «έχει και η Μύκονος τις μικρές ερήμους της: τις αμμουδιές της». Τα μεσημέρια πίνει ούζο με τους ψαράδες στα ταβερνάκια του Ορνού, απολαμβάνοντας τη ζεστασιά της ανδροπαρέας, τα βράδια παρακολουθεί στη μαγική οθόνη της τηλεόρασης τους αγώνες του Παγκοσμίου Κυπέλλου της Γαλλίας και παθιάζεται με τον Ζινεντίν Ζιντάν. Είχε κάποτε δηλώσει πως προτιμά το ποδόσφαιρο από το θέατρο, αν μη τι άλλο γιατί διδάσκει πως η μπάλα δεν έρχεται ποτέ από εκεί που την περιμένεις, κάτι που είναι πολύ χρήσιμο για τη ζωή. Τα βράδια χάνεται στα κατάφωτα σοκάκια της Χώρας και απολαμβάνει τη σοδομική ατμόσφαιρα. Δεν είναι μόνο ότι ξέρει να ζήσει στα γεμάτα τις ερωτικές εμπειρίες που του προσφέρονται, ξέρει και να τις περιγράψει: «Μερικοί βλέπουν τον έρωτα σαν μια μικρή συνωμοσία αγαλμάτων. Έτσι μόνο εξηγείται η διαπραγματευτική ψυχρότητα του μαρμάρου, που συναντάς

κάποτε μπροστά σου. Αυτή η μικρή Σκανδιναβή που ψάρεψα χτες... Πιο μακάβρια όμως ήταν η λαγνεία της Γαλλιδούλας που... την κρίσιμη ώρα ούρλιαζε ρυθμικά: "Καμί, Καμί!" Κατά τα άλλα γεφυρώνει το χάσμα του χρόνου με μια επίσκεψη στη Δήλο: «Οι Κυκλάδες περιστρέφονται αργά γύρω από τη Δήλο, πάνω στην εκτυφλωτική θάλασσα, με μια κίνηση που θυμίζει κάτι σαν ασάλυτο χορό».

Προσπαθεί να επωφεληθεί ποικιλοτρόπως από τη νέα εποχή, αναζητώντας ακόμα και το φάρμακο στη φυματίωση που τον βασάνισε στην πρώτη του ζωή. Μάταιος κόπος! Όπως του εξηγεί ο εμπνευστής του ταξιδιού του στο χρόνο, δεν είναι δυνατή οποιαδήποτε μεταφορά πληροφορίας στο παρελθόν. Ανασκοπεί τη ζωή του και χαμογελά, όταν σκέφτεται: «Με τόσο ήλιο στη μνήμη πώς μπόρεσα να στοιχηματίσω στο παράλογο;» Σκαλίζει με την περιέργεια μικρού παιδιού το κινητό της Αριάδνης κι αισθάνεται χωριότητα του χρόνου σε αυτή τη νέα εποχή που προσφέρει τόσες ανέσεις στους ανθρώπους. «Όμως η εξέλιξη, με τα καλά και τα κακά της, είναι μαζί με το θάνατο ένας δίκαιος τρόπος διανομής των γενεών πάνω στη γη». Ο Καμί παλινωδεί ανάμεσα στον έρωτα και στο θάνατο και προσπαθεί να συλλαβίσει το ελληνικό καλοκαίρι με τη δύναμη της παρομοίωσης: «Καλοκαίρι είναι η αλητεία του βλέμματος πάνω στα πεντάρφανα νερά του πελάγους...» **A**

Του **ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΥ**

Alessandra Sanguinetti, «The models», 2000, Courtesy Yossi Milo Gallery

κωδικό Λόγος. Την ίδια στιγμή η Θεσσαλονίκη, για άλλη μια φορά, γίνεται ένα πεδίο εξερεύνησης, αφού πέρα από το Μουσείο Φωτογραφίας, όπου φιλοξενείται η κεντρική θεματική της, η PhotoBiennale διακτινίζεται σε άλλα 20 σημεία της πόλης, από τα οποία κάποια ανοίγουν για πρώτη φορά, όπως τα Γραφεία του Στρατού στην Α' προβλήτα του λιμανιού και το Μουσείο Αρχαίας Αγοράς. 1.000 έργα από Έλληνες και ξένους δημιουργούς, 23 χώρες από όλον τον κόσμο, και ευκαιρία για

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Ώρα για λογο-θεραπεία!

Ο κυρ-Γιάννης πήρε το πρώτο ημίχρονο των δημοτικών εκλογών περιπατητικά, ο Κωνσταντής το караβάκι μεταφέρει κόσμο σε Καλαμαριά και Περαία με την πόλη να περπαφανεύεται πως έστω και πιλοτικά διαθέτει θαλάσσια συγκοινωνία, παρηγορητική για ένα μετρό που αργεί να φανεί, ο Άγγελος ο θεοσεβούμενος πάει ΠΑΟΚ και φέρνει πίσω τον Πάμπλο, κι ο Τζιτζι ο αντάρτης, που μου θυμίζει φορές φορές τον Κώστα Βουτσά («μαμά, θα σε φέρω κιμά να με κάνεις κεφτεδάκια»), θα στεφθεί περιφερειάρχης.

Κι ο Βαγγέλης; Τι κάνει ο Βαγγέλης; Όχι ο Μπένι της Ελιάς, αλλά ο Ιωακείμιδης, ο διευθυντής του Μουσείου Φωτογραφίας. Σε μια πόλη όπως η Θεσσαλονίκη που ο καθείς προσφωνεί τον άλλον με το βαφτιστικό του, ο Βαγγέλης Ιωακείμιδης, ασχέτως αν δεν είναι τόσο γνωστός στον πλατύ λαό, κάνει πολλά και καλά, αφού πρόσφατα άνοιξε, έστω και με ελαφρά καθυστέρηση, τη PhotoBiennale.

Την παρακολουθώ φανατικά. Και δεν είναι λίγες οι φορές που σε ταξίδια σε μεγάλα μουσεία του εξωτερικού είδα κάποιους φωτογράφους που τους πρωτογνώρισα στο Μουσείο Φωτογραφίας της Θεσσαλονίκης. Κι ένιωσα περήφανος. Γιατί επιτέλους κάποιος (αυτός) καλωδίωσε την πόλη με το αξιολογότερο του καλλιτεχνικού κόσμου τώρα. Πάμε στο ψητό.

Το 2008 την απασχολούσε ο Χρόνος. Το 2010 και το 2011 ανίχνευσε τον Τόπο. Η PhotoBiennale 2014, εν είδει τριλογίας που ολοκληρώνεται, διερευνά τη σύμπραξη εικόνας και λέξεων υπό τον

περιπάτους, θέαση και στοχασμό. Δείχνει «δύσκολο» το θέμα Λόγος, δημιουργεί απορίες, σε αντίθεση με τις προηγούμενες PhotoBiennale όπου ο Τόπος και ο Χρόνος έδιναν την ευκαιρία στους επισκέπτες να απολαύσουν εικόνες υψηλής αισθητικής αξίας, μνήμης και παρόντος, όπως διαχέονταν μέσα από κτήρια, γειτονιές και συνθήκες ανθρώπων ανά τον πλανήτη. Πώς μπορεί να αποτυπωθεί φωτογραφικά ο Λόγος; Αρχικά με το προφανές: εικόνες που συμπληρωμένες από κείμενα συνομολογούν μια ολοκληρωμένη αφήγηση. Μια δεύτερη κατηγορία εικόνων που εκτίθενται έχουν ως κίνητρο από πλευράς δημιουργού την αποτύπωση μιας ιστορίας που αντί να γραφτεί με λέξεις περιγράφεται με φωτογραφίες. Ιστορίες ημερολογίου, αυτοβιογραφίες, εικόνες ρεπορταζιακές, δημοσιογραφικές, καταγγελτικές, αποκαλυπτικές. Μια τρίτη κατηγορία, με βάση τα έργα που παρουσιάζονται φέτος, είναι αυτή της ανατροπής. Εικόνες δηλαδή που ανατρέπουν τη σύμβαση της φωτογραφικής πρακτικής, προσπερνούν τη στερεοτυπική αντίληψή μας για τα πράγματα και διευρύνουν την εμπειρία κινούμενες μεταξύ φανταστικού και πραγματικού. Έτσι η ερμηνεία του φωτογραφικού έργου και ο τελικός λόγος ανήκουν εξ ολοκλήρου στο θεατή: Διακρίνεις ψιθυρο ή κραυγή; Μπορείς να δραπετεύσεις από το πραγματικό και από το ορατό και να περιδινη-

θείς στο μη αναγνώσιμο; Μπορείς επομένως να στοχαστείς διακρίνοντας ολόδικές σου διαστρωματώσεις εντάσεων εκεί που οι άλλοι είτε δεν διακρίνουν τίποτα είτε προσπερνούν λόγω θολούρας; Φόρα κάτι ελαφρύ, μιας και οι ζέστες περικυκλώνουν την πόλη, και πάρε το δρόμο, ακολούθα το χάρτη, γλύντησε τη Θεσσαλονίκη και χάσου στις εικόνες της. Και μη λες πως δεν έχεις χρόνο ή κάτι σου έτυχε, γιατί η PhotoBiennale κρατάει ως το Σεπτέμβριο. Θα πάρω απουσίες!

<http://photobiennale-greece.gr/> **A**

Η PhotoBiennale διακτινίζεται σε άλλα 20 σημεία της πόλης, από τα οποία κάποια ανοίγουν για πρώτη φορά

THIS IS MY LONDON

BEEFEATER®

#MyLondon

www.apolafste.ypefthina.eneap.gr

Απολαύστε υπεύθυνα

Δωρεάν Ενημερωτικές Ημερίδες

ΔΩΡΕΑΝ

A E C C
AUSTRALIA EDUCATION
&
CAREER CONSULTANTS

2014 Australian
Education
Road Show

ΧΩΡΙΣ ΕΞΟΔΑ
ΕΓΓΡΑΦΗΣ

ΘΑ
ΚΛΗΡΩΘΟΥΝ
ΥΠΟΤΡΟΦΙΕΣ

11 π.μ. - 8 μ.μ.

Αθήνα:
NJV PLAZA Hotel
2 Ιουνίου 2014

Θεσσαλονίκη:
Electra Palace Hotel
5 Ιουνίου 2014

**Australia Education
& Career Consultants**

Τ. Αθήνα: 216 800 2893 / 4

Διεύθυνση Αθήνα:

Σίνα 14 & γωνία Ακαδημίας, 10672

Τ. Θεσσαλονίκη: 231 600 7465 / 6

Διεύθυνση Θεσσαλονίκη:

Τσιμισκή 99 & γωνία Παύλου Μελά,
56422

**CHARLES
DARWIN
UNIVERSITY**

FUSION

VIT
www.vit.edu.au
**VICTORIA
UNIVERSITY**
MELBOURNE AUSTRALIA

KAPLAN BUSINESS SCHOOL
AUSTRALIA

**THE UNIVERSITY OF
NEWCASTLE
AUSTRALIA**

BARKLY

ECA

OUR ACCREDITATION

Δηλώστε συμμετοχή www.aecc.gr/register info@aecc.gr

www.facebook.com/AECCGreece www.twitter.com/AECCGreece

ΑΘΗΝΑ

210 οδηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΒΟΠΟΥΛΟΣ

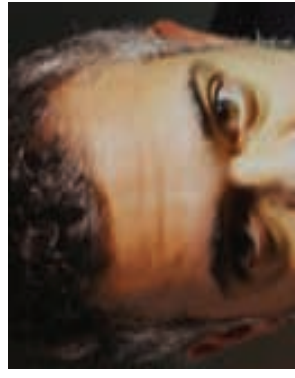
Ιστορία μυθέν

Της ΝΑΤΑΛΙΑΣ ΔΑΜΙΓΟΥ-ΠΑΠΩΤΗ

Ο Στέφανος Τσιβόπουλος εκπροσώπησε πέρυσι την Ελλάδα στην 55η Μπιενάλε της Βενετίας με το έργο «Ιστορία Μυθέν», ένα συνδυασμό αρχείου με θέμα τα εναλλακτικά νομίσματα και βιντεοεγκαταστάσεων που αφηγούνται τις ιστορίες τριών τελείως διαφορετικών ανθρώπων, ενός μετανάστη από την Αφρική, ενός καλλιτέχνη από το εξωτερικό και μιας συλλέκτριας που πάσχει

από αλτσχάιμερ, που δεν συναντιούνται ποτέ, αγνοώντας ότι ο ένας είναι υπεύθυνος γι' αυτό που συμβαίνει στη ζωή του άλλου. Μιλήσαμε μαζί του λίγες μέρες πριν από την παρουσίαση του έργου για πρώτη φορά στην Ελλάδα, στο Μουσείο Κυκλαδικής Τέχνης...

Ήταν η πιο σημαντική εμπειρία που είχα μέχρι τώρα ως καλλιτέχνης. Το έργο έχει κάνει μια απίστευτη διεθνή πορεία, έχει παρουσιαστεί σε περισσότερες από δώδεκα χώρες, σε πολλές προβολές από τη Νέα Υόρκη μέχρι το Πεκίνο και σε δύο Μπιενάλε στην Κίνα. Ο τίτλος προκύπτει από το ότι βρισκόμαστε σε ένα κρίσιμο σημείο στο οποίο υπάρχει μία διαρκής ανάγνωση του εαυτού μας. Η κρίση μάς οδήγησε σε μια ψυχική

www.athensvoice.gr

Διαβάστε όλη τη
συνέντευξη στο
site της Α.Υ.

Τα περισσότερα έργα μου είναι χαμηλού ή μηδενικού κόστους, είτε το πιστεύετε είτε όχι, και μιλάμε για μια πορεία σχεδόν δέκα ετών. Το πάθος για να κάνεις κάτι δεν σταματάει από το αν έχεις χρήματα ή όχι.

Τι θα θέλατε να πείτε σε κάποιον πριν δει το έργο σας; «Forget your life for a moment».

της κρίσης, του gresxit, ήταν στο απόγειο. Ήρθα αντιμέτωπος μ' αυτή την ταυτοσημία της Ελλάδας της κρίσης και των εικαστικών. Το έργο μου χρησιμοποιεί ως πηγή έμπνευσης την κρίση, όχι γιατί είναι της μόδας, αλλά γιατί είναι ένα τεράστιο κοινωνικό γεγονός το οποίο δεν θα μπορούσα να μην το κοιτάζω κατάματα.

Λάδα, ενημερώνει το έργο μου στο κομμάτι του περιεχομένου. Τα τελευταία 2,5 χρόνια μένω στη Νέα Υόρκη και είναι ένας νέος τόπος, ο οποίος με βοηθάει να καταλάβω ξανά τους δύο προηγούμενους, το Άμστερνταμ και την Αθήνα. Νομίζω ότι αν έμενα στην Αθήνα δεν θα έκανα τέχνη.

Όταν έκανα την έκθεση στη Βενετία το ζήτημα

αναζήτησα· αυτό το σημείο, λοιπόν, εγώ το ορίζω σαν ένα σημείο μηδέν – χωρίς να σημαίνει ότι θεωρώ πως έχουμε πιάσει πάτο.

Η Ολλανδία, στην οποία ζω σχεδόν δεκατρία χρόνια, έχει παίξει καταλυτικό ρόλο βοηθώντας με να αρθρώσω τη γλώσσα του εικαστικού μου έργου. Την ίδια στιγμή η Αθήνα, και γενικά η Ελ-

23/5 -
28/9, Μουσείο
Κυκλαδικής Τέχνης,
Μέγαρο Σταθάτου,
Βασ. Σοφίας & Ηρο-
δότου 1, 210 7228321,
€3.5. Επιμ. έκθεσης:
Συραγώ Τσιάνρα. Η Α.Υ.
είναι χορηγός επι-
κοινωνίας.

ΤΕΦΑΝΟΣ ΤΣΙΒΟΛΟΥΚΟΣ, HISTORY ZERO, 2013, PRODUCTION STILL, ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΣΠΥΡΟΥ.
COPYRIGHT: STEFANOS TSIVOLOUKOS, HISTORY ZERO, 2013. ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΑΧΟΡΗΣΗ ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ ΚΑΙ ΤΩΝ KALFAYAN GALLERIES, ΑΘΗΝΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ
→ agenda@athensvoice.gr

Βαγγέλης Πλιοιριδής

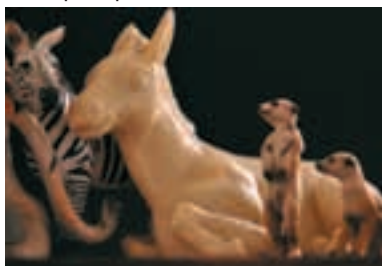
37η Γιορτή Βιβλίου

Lotte Reiniger

Βάσω Τρίγκα

On the rocks

Κώστας Ι. Σπυριούνης

Athens Video Art Festival 2014

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΛΙΟΙΡΙΑΔΗΣ

Μπορεί να κλείνει το μάτι στους πίνακες του Γκογκέν, αλλά οι ήρωές του που κυκλοφορούν σε χαμένους παραδείσους βρίσκονται σε αμχανία εξαιτίας απρόσμενων συμβάντων. Ως 7/6, *Thanassis Frissiras Gallery*, Κριεζώτου 7, Αθήνα, 210 3640288

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΜΙΝΗΣ & ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΣΑΚΥΡΑΚΗΣ

Τι μπορούν να φέρουν δύο ακαδημαϊκοί στην πολιτική; Οι δύο παλιοί φίλοι και καθηγητές της Νομικής συναντιούνται ξανά, αυτή τη φορά στο χώρο της πολιτικής (ο ένας υποψήφιος δήμαρχος Αθηναίων και ο άλλος υποψήφιος ευρωβουλευτής με Το Ποτάμι) και συζητούν με τους πολίτες στις 22/5 (20.00) για την πολιτική, τις εκλογές, τα δικαιώματα, το Σύνταγμα και για το ρόλο των ακαδημαϊκών. Τη συζήτηση θα συντονίσουν οι δημοσιογράφοι Κατερίνα Παναγοπούλου και Παύλος Τσίμας. *Polis Art Café*, Πεσμαζόγλου 5, Αίθριο Στοάς Βιβλίου

ΒΑΣΩ ΤΡΙΓΚΑ

Ένας κρυφός «πίσω κήπος, ένα μικρό οργανικό καταφύγιο για τους μυστικούς καρπούς, τις ρίζες και τους πλοχμούς... στον επινοημένο ετούτο εύφορο τόπο με την απεριόριστη θέα σχηματίζει και εικονοποιεί τις σκέψεις της παρορμητικά» σημειώνει η επιμελήτρια της έκθεσης «Θέα», Ίρις Κρητικού. 22/5 - 11/6, Γκαλερί «Ίρις - Μαρίζα Φασιανού», Αντίνορος 12, Αθήνα, 210 7241580

ΚΩΣΤΑΣ Ι. ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ

«Θάλασσες του πρωινού» σε έργα λάδια σε λινό. Απούλοποιημένα τοπία που μοιάζουν να βρίσκονται παντού και πουθενά, καθώς τα χρώματα και οι λεπτομέρειες λείπουν, ενώ η ψυχία κυριαρχεί στο τοπίο. 23/5 - 14/6, Εικαστικός Κύκλος, Καρνεάδου 20, Κολωνάκι, 210 7291642

ON THE ROCKS

Οι εργαζόμενοι στην Υπηρεσία Συντήρησης Μνημείων Ακρόπολης παρουσιάζουν ο καθένας από «ένα έργο εκτός εργασίας». Αφειρητία έμπνευσης ο Βράχος της Ακρόπολης. Σε συνεργασία με το Μουσείο Λαϊκής Τέχνης. Ως 1/6, Λουτρό των Αέρηδων, Κυρρήστου 8, Πλάκα, 210 3244340

LOTTE REINIGER

Ταινίες animation της μεγάλης κυρίας του πρωτοποριακού κινηματογράφου. Είναι εκείνη που δημιούργησε το πρώτο μουσικό κλιπ στην ιστορία του σινεμά πάνω σε μοτίβα του Μότσαρτ και τιμάται μέχρι και σήμερα από τους νέους δημιουργούς κινουμένων σχεδίων. 30/5 & 6/6, *Beton7*, Πύδνας 7, Βοτανικός, 210 7512625

37η ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

Περικυκλωμένο από λέξεις θα βρεθεί το υπέροχο Bauhaus κτίριο του Ωδείου Αθηνών (4-15/6), καθώς γύρω στο περιστύλιό του θα στηθούν τα βιβλία της 37ης Γιορτής του Βιβλίου. Η Πορτή θα φιλοξενήσει φυσικά μια σειρά από εκδηλώσεις - αναμένεται το πρόγραμμα -, ενώ η ATHENS VOICE, όπως πάντα σταθερός χορηγός επικοινωνίας, θα είναι εκεί με δικό της περίπτερο και τα βιβλία των εκδόσεων ATHENS VOICE Books. Ωδείο Αθηνών, Ρηγίλλης & Βασιλέως Γεωργίου Β'

ATHENS VIDEO ART FESTIVAL 2014

Είχαμε συνηθίσει η διοργάνωση να λαμβάνει χώρα τον Ιούνιο. Τελικά θα πραγματοποιηθεί 2-5/10 (Τεχνόπολη), με τον πολυσυλλεκτικό καλλιτεχνικό χαρακτήρα της, συνδέοντας τα video art, animation, applications, installations, performances, digital image, web art και music. Περισσότερες πληροφορίες: www.athensvideoartfestival.gr

Για να καταχωριστείτε στους οδηγούς της Α.Υ., στείλτε δελτία Τύπου 2 εβδομάδες πριν από την προγραμματισμένη ημερομηνία. Ταχυδρομικώς στη διεύθυνση Χαρ. Τρικούπη 22, 10679 Αθήνα ή στο fax 210 3617310 ή στο agenda@athensvoice.gr

Τώρα για σένα,
καθαρίζει η Βιοκαρπέτ.

από
4,50€/τ.μ
+ΦΠΑ!

Βιοκαρπέτ

CARPET CLEANING

Καθαρισμός και φύλαξη χαλιών

με την εγγύηση της Νο1 εταιρίας χαλιών
στην Ελλάδα!

Βιοκαρπέτ

www.biokarpet.gr

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΑΤΤΙΚΗΣ

Αρτέμιδος 4, Κόμβος Ν. Κηφισιάς

T: 210 6253772

Γραμμή Χωρίς Χρέωση: 800 1168 168

Από την παραλαβή
ως την παράδοση

παραλαβή
στο το χώρο σας

πινάκι

πλίσισμα

φυσική κεντρική
στράγγισμα

στεγνώμα

βούρτσισμα
φέντρου

μέτρηση
συσκευσίας

ηλεκτρονική
& ασφαλής
αποθήκευση

παραδοση

taste POLICE

Της NENEΛΑΣ ΓΕΩΡΓΕΛΕ

City Bistro

Αέρας Μητρόπολης στη Στοά Σπυρομήλιου

Αγαπάω τη πόλη μου και μ' αρέσει όταν τη βλέπω όμορφη και ζωντανή. Η κεντρικότητα στη Στοά Σπυρομήλιου στο City Link, ας πούμε, έγινε ξανά το κόσμημα της πόλης. Η τελευταία «πέτρα» που μπήκε στο δαχτυλίδι είναι το ολοκαίνουργιο City Bistro. Το νέο all day café restaurant υπογράφει ο έμπειρος Τάσος Ιωαννίδης (Matsuhisa Athens, Nobu και Belvedere στη Μύκονο), ενώ τα του χώρου επιμελήθηκαν δύο εξαιρετικοί αρχιτέκτονες, οι Θεοφάνης και Λουκάς Μπομπότης. Πριν καν μπω μέσα, βλέπω την ανοιχτή κουζίνα από τις πλαϊνές τζαμαρίες και μέσα στην πολύβουη στοά παρακολουθώ σεφ και βοηθούς με τις στολές τους να δουλεύουν –χωρίς ήχο– πυρετωδώς... Μπαίνοντας, πέφτω πάνω σε παλιό γνώριμο, ο υπέροχος κύριος Λαδάς, ίσως ο καλύτερος «οικοδεσπότης» της Αθήνας, είναι εδώ, διευθύνει τα πάντα με τρόπο μοναδικό και με ξεναγεί. Ο χώρος είναι πανέμορφος, έχει αέρα υπέρκομψης πολυτέλειας, έχει πολυέλαιους, οροφές με βιτρό κι ένα καταπληκτικό μπαρ από σφυρήλατο κασσίτερο και σκούρα, με εντυπωσιακά νερά μάρμαρα. Παρόλα αυτά διαλέγω «έξω», είναι δροσερά, έχει καναπέδες και ευχάριστο χάζι. Το μενού στο City Bistro επιμελείται ο Νίκος Ζερβός, ενώ ο σεφ Γιώργος Φτάκλας καθημερινά δημιουργεί πιάτα που βασίζονται στην κλασική bistro κουζίνα, με σύγχρονη όμως γαστρονομική ματιά. Από το πρωί προσφέρει κρουασάν, μπριός, κέικ, γλυκά, όλα από τον in house φούρνο που διαθέτει και όλα φτιαγμένα από τον (καταπληκτικό μετά τη δοκιμή) pastry chef Θεοδωρή Μωυσιδίη. Διαλέγω σαλάτα «Σπανακόπιτα», δηλαδή τρυφερά φύλλα από σπανάκι σε στρώσεις, ενδιάμεσα τραγανά φύλλα σφολιάτας και ντρέισινγκ άνηθου (€13). Στο τραπέζι ακουμπάει και

ένα αυθεντικά ιταλικό vitello tonnato, λεπτή φέτα από μοσχάρι γάλακτος με σάλτσα τόνου και έντονο άρωμα κάπαρης (€17). Συνεχίζουμε με καρπάτσι λευκού ψαριού με ακινό και μικρά φυλλαράκια –microgreens (€17). Το πιάτο έπαιρνε όσκαρ γεύσης, ο ακινός ήταν ό,τι πιο φρέσκο θαλασσινό έχω φάει εδώ και καιρό, η presentation καταπληκτική. Κλείσαμε με πιάτο ημέρας, ραγού από μοσχάρι με λαζάνια και κρέμα παρμεζάνας. Πεντανόστιμο, πληθωρικό, θύμιζε παλιακό κυριακάτικο τραπέζι και μαζί είχε αέρα σύγχρονης υψηλής γαστρονομίας. Το ψάχνουμε πολύ το θέμα των πρώτων υλών στο City Bistro, σε όλα τα επίπεδα... Ας πούμε, τα πλατό τους, που μπορεί κάποιος να συνοδέψει με κρασί (μεγάλη ποικιλία από ελληνικό και διεθνή αμπελώνα, και σε ποτήρι) έχουν τυριά και αλλαντικά από τα καλύτερα ελληνικά μέχρι τα πιο φημισμένα ξένα, ενώ για το λάδι έγινε μνημών έρευνα μέχρι να καταλήξουν σ' αυτό το έξτρα μурωδάτο από τη Λακωνία. Στη δε υπέροχη μπάρα που λέγαμε, τα κοκτέιλ ακούνε σε ονόματα όπως «Hey, Greece I love you», «Something to talk about», «When I met your lips», και υπογράφονται από τους γνωστούς mixologists Αλέξανδρο Γκιγκόπουλο και Σπύρο Κερκύρα. Μαθαίνω δε ότι μέχρι τις αρχές Ιουλίου ετοιμάζονται να ανοίξουν και ένα deli με εκλεκτά προϊόντα, καθώς και ένα wine bar. Συστήνεται ανεπιφύλακτα το City Bistro για όλα του... Για τη διακόσμηση, για την υψηλή του γαστρονομία, για το φινετσάτο και ευγενέστατο σέρβις του, για μια στάση ανάμεσα στη βόλτα και το shopping, για brunch ή για βραδινή έξοδο στην ατμοσφαιρική Στοά Σπυρομήλιου, σημείο που συνδέει την Αθήνα του χτες με το σήμερα. Στοά Σπυρομήλιου, City Link, 210 3211315

γεύση ΟΔΗΓΟΣ

* νέο
C μέχρι 15
€ μέχρι 25
€€ μέχρι 40
€€€ 45+
Ξενυχτάει (μετά τη 1.00 π.μ.)
Σ/Κ Ανοιχτό Σάββατο/ (ή) Κυριακή μεσημέρι
Μ Ανοιχτό μεσημέρι Τιμές χωρίς κρασί
Α.Υ. Μην ξεχάσετε να πάρετε την ATHENS VOICE φεύγοντας

KENTRO

ΑΘΗΝΑ

Πλατεία 15, Κεραμεικός, 210 3462983
Ο Αλέξης Καρδάσης είναι ένας από τους πιο βραβευμένους Έλληνες σεφ και εδώ είναι το πόστο του. Πολλές πρωτότυπες προτάσεις ελληνικής δημιουργικής κουζίνας σε τιμές κάτι παραπάνω από value for money. Και καταπράσινο κήπος. Καθημερινά 20.00-1.00 και Κυριακή 13.00-18.00. Δευτέρα κλειστά. €Κ

ΑΛΑΤΣΙ

Βρασιδα 13, όπισθεν Χίλων, 210 7210501, 6977 210501 Από φέτος εντελώς ανανεωμένο, με το νεαρό και ταλαντούχο Περικλή Κοσκινά στην κουζίνα, με διευρυμένο μενού και γεύσεις από όλη την Ελλάδα –και αρκετά κρητικά επίσης–, με ένα κομμάτι ανοιχτής κουζίνας μέσα στη σάλα όπου μαγειρεύονται διάφορα νόστιμα μπροστά σου τύπου μπιρζεις- λιμπιζσαι- παραγγελνεις, αλλά και αρκετά «ωμά» –βλέπε ψάρια σε εκδοχή ελληνικού σούσι. Κυριακή κλειστά. €€ΜΑΥ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ

Αργεντινής Δημοκρατίας 8Α & Ζωνορά 21. Α. Αλεξάνδρας, 210 6420874/ Αργεντινής Δημοκρατίας 14, 210 6450345 Ελληνική γεύση στην καλή εκδοχή της, συχνά αφιερώματα σε τοπικές κουζίνες. Ιδανικός χώρος και για επαγγελματικά γεύματα. Σάββατο βρ. και Κυρ. μεσημέρι έντεχνη ζωντανή μουσική. Δίπλο, η μπριζάρια με πληθωρικές μερίδες και πολλές μπιρές (κλειστά Κυριακή). €Μ

ΒΑΡΑΟΝΔΑ

Τοσκά 43, Αμπελόκηποι, 210 6444308 Πολυτελές club resto για όλους όσους λατρεύουν το show off. Βραβευμένη ελληνική κουζίνα, εξαιρετικό σέρβις. Αργότερα πέρα για ποτό στο μπαρ-πασαρέλα. €€€

BEER ACADEMY HOME

Εθν. Αντιστάσεως 4, Καισαριανή, 210 7011108 Beer Academy No 3, η συνεχίζεται! Με ωραία παράταση και rock μουσικές, μεσαίο άλλων –πολλών άλλων– και τη δική του φρέσκια μπίρα Beever σε 2 εκδοχές, μία μικρά πils και μία ελαφριά red ale. Και delivery. Ανοιχτά από το μεσημέρι. €

ΓΑΝΕΜΑ

Αιολίων 40 & Καλλιθένας, Άνω Πετρώνα, 211 4072325 Σερφιστικοί και άλλοι μεζέδες, κυρίως πιάτα λίγα και ψαγμένα, ούζα και τσίπουρα που αρέσουν στους γνώστες οι ειδικοί, όλα σε εξαιρετικά οικονομικές τιμές. Must to χοιρινό κότσι. €

ΓΙΑ ΔΕΞ

Χαλεπίου 65, Άνω Πατίσια, 211 2140158 Μια μαμά (Δέσποινα) κι ένας γιος (Γιάννης και σεφ) άνοιξαν αυτό το χαριτωμένο μεζεδοπωλείο που σερβίρει από το πρωί προφέροντας ιταλικό καφέ Vergnano με κέρασμα

σπιτικά κουλουράκια και cookies, και συνεχίζει ως αργά το βράδυ με σπιτικούς μεζέδες και άφθονο ποτό. €Μ

ΔΕΞΑΜΕΝΗ

Πλατεία Δεξμενής, Κολωνάκι, 210 7214368 Το ιστορικό καφεενείο της Αθήνας ξανά ανοιχτό από τις 10 το πρωί μέχρι αργά (πολύ) το βράδυ, για καφέδες, μεζεδάκια (από τη 1 το μεσημέρι), ρακή από την Κρήτη και τρομερό σπιτικό χαλβά με παγωτό. €

ΕΝ ΑΙΘΡΙΑ

Βρυούλων 4, 210 2582751, Πλ. Ν. Φιλαδέλφειας Χώρος ζωγραφισμένος στο χέρι, από το πρωί για καφέ και από το μεσημέρι με ωραία δημιουργική κουζίνα. «Δυνατή» μπάρα (μπίρες από όλο τον κόσμο) και έθνικ μουσική μέχρι αργά το βράδυ. €ΣΑΥ.

FUGA

Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη 1, Μέγαρο Μουσικής, 210 7242979 Το εστιατόριο του Μεγάρου με μοντέρνα μεσογειακή κουζίνα και με τέλλο κήπο για δροσιές. €€

GALAXY BAR & RESTO

Ξεν. Hilton, Βασ. Σοφίας 46, 210 7281000 Βραβευμένο σαν ένα από τα καλύτερα sky bars του κόσμου και εντελώς cosmopolitan. Για fingerfood σε ποτήρι μαρτί-νι, μεσογειακή κουζίνα, κοκτέιλ και φαντασμαγορική άποψη της πόλης. €ΣΚ

GALLO NERO (IL)

Α. Αλεξάνδρας 10, Ξενοδοχ. Park, Πεδίο Άρεως, 210 8894500 Φρέσκια ματιά στην ιταλική κουζίνα από τον σεφ Gianluca Barlucchi. Πιάτα τραγανά και σε γεύσεις που δεν έχεις φανταστεί – γλυκιά με σοκολάτα και μασκαρόνι! €€Μ

GAZARTE

Βουτσίου 34, Γκάζι, 210 3460347, 210 3452277 Θέα Ακρόπολη, μεσογειακές γεύσεις, πρωτότυπα κοκτέιλ. Μουσική funky, latin, jazz, soul, ethnic. Δευτ. & Τρ. κλειστά. €Σ

G.B. ROOF GARDEN

Πλ. Συντάγματος & Πανεπιστημίου, 210 3330000 (Ξεν. Μεγ. Βρετανία) Η αξεπέραστη κομψότητα, πολυτέλεια, σέρβις της Μεγάλης Βρετανίας, συν καταπληκτική θέα σε Ακρόπολη, Σύνταγμα και φωτισμένη Αθήνα. Μεσογειακή κουζίνα. €€€Μ

GOODY'S

Delivery service. 801 1000011, από κωπύ 210 2805120, 211 1025700 Τα burgers που σε μεγάλωσαν, οι σαλάτες που κρατούν τη γραμμή σου, οι παραδοσιακές γεύσεις στη σύγχρονη version τους, η ελληνική αλυσίδα που ξέρεις και εμπιστεύεσαι. €

HARD ROCK CAFE

Φιλελλήνων 18, Σύνταγμα, 210 3252758 Σε τριώροφο νεοκλασικό, με σουλγό από αμερικάνικα motogabilia. Μεγάλη ποικιλία κοκτέιλ –δοκίμασε την τερσάια margarita– και πολλά πιάτα. Πραγματικό μουσείο του rock n' roll, επιλεγμένες μουσικές, πολυπύρριο για να αγοράσεις το Athens Hard Rock Café t-shirt ή ό,τι άλλο σου γυάλισε. €Μ

HETEROCLITO

Φωκίωνος 2 & Πετρώκη (Μητρόπολη), 210 3239406 Wine bar που από την ώρα που άνοιξε έχει το δικό του φανατικό κοινό. Στο ποτήρι Έλληνες παραγωγοί (καλές τιμές), στο πιάτο τυριά, αλλαντικά και μεζέ-

δες. Όλες οι ετικέτες του καταλόγου και για το σπιτικό ή για θάωρο, σε τιμές κάβας. Κάθε μέρα από τις 12.30 το μεσημέρι μέχρι αργά, Κυριακή 17.00-23.00. €Μ

HYTRA

Α. Συγγρού 107-109 (Στέγη Γραμμάτων & Τεχνών), 217 7071118 Στο καινούργιο της πόστο, με δημιουργικά πιάτα του βραβευμένου με αστέρι Michelin σεφ Νίκου Καραθάνου. Το καλοκαίρι στην ταράσσα της Στέγης, ίσως η πιο πανοραμική θέα της πόλης. €€€

ΚΑΛΙΣΤΗ ΓΕΥΣΙΣ

Ασκαππού 137, Αθήνα, 210 6453179/ 6983 134731 Γλυκός χώρος με άρωμα γυναικας και φωτογραφίες από λουλουδιά στους τοίχους. Δύο νεαρές σεφ συνεχίζουν τη μακρόχρονη ιστορία με πιάτα ελληνικά και δημιουργικά. Κυρ. μόνο μεσημέρι & Δευτ. κλειστά. €

ΚΟΗΝΟΟΡ

Τριτοπέλιου 41, Γκάζι, 210 3455762 Λιτό ντεκόρ και αυθεντικά παραδοσιακά ινδικά πιάτα. Μετά από δέκα χρόνια επιτυχίας στο Σιδάρι της Κέρκυρας, οι Ινδοί ιδιοκτήτες σερβίρουν σεσαλάιτέ που τις ξέρουν καλά. Δοκιμάστε tandoori και vindaloo ακριβώς όπως India. €

KUZINA

Αθήνας 9, Οθωσία, 210 3240133 Σπιλάτη μοντέρνα «ταβέρνα» με fusion πιάτα από τον Άρη Τσανακλίδη. Συνέχεις τη βραδιά μ' ένα ποτό στην ταράσσα και με συγκλονιστική θέα στην Ακρόπολη και το Ναό του Ηφαιστίου. €€ΜΣ

ΛΕΜΟΝΟΚΗΠΟΣ

Αγ. Τριάδος 11 & Επαύλιο, Νέα Φιλαδέλφεια, 210 2588611 Κουκλίστικο ντεκόρ με τοίχους και έπιπλα ζωγραφισμένα στο χέρι. Ωραίος κήπος και κουζίνα με άπειρους και νόστιμους μεζέδες. €Μ

* ΛΙΓΟ ΘΑΛΑΣΣΑ

Πλατεία Μεσολίουγίου 6, Πανγκράτι, 6974 646944, 211 2152367 Άρωμα θάλασσας στο κέντρο της πόλης από το καινούργιο εστιατόριο που σερβίρει όλα τα νόστιμα. Όστρακα και μικρόψαρα, το τέλειο χταποδάκι, πολλά μεζέδες, ούζα και τσίπουρα, στα τραπέζια στο πλακόστρωτο της πλατείας. Πολύ καλές τιμές. €

MALVAZIA

Αγιοπύργου 1, Ρούφι, 210 3417010 Εξαιρετική μεσογειακή κουζίνα, χώρος που θυμίζει μεσαιωνικό κάστρο. Καθημερινές με προσφορές (μενού € 19), Π/Σ live μουσική. €ΚΣ

MAMA ROUX

Αιόλου 48-50, μετρό Μοναστηράκι, 213 0048382 Φαλάφελ, γαλλικές βελούτε σούπες, BLT sandwich, νεοκρητικές cheesecake και πρωτότυπα cocktails. Και καλές μουσικές, και συχνά πάρτι. Κάθε Κυριακή brunch 12.00-18.00 με € 12-15/ άτομο. Δευτ. βράδυ κλειστά.

ΜΑΝΑΣ ΚΟΥΖΙΝΑ ΚΟΥΖΙΝΑ

Αιόλου 27, 210 3252335 Το μαγέΡΙκο νέας γενιάς. Όλοι πολύ νέοι, από τον ιδιοκτήτη μέχρι τα παιδιά που σερβίρουν, με αδυναμία στις νοστιμιές απ' όλη την Ελλάδα. Τρία μεζέθη πιάτων για να γεμίσεις, με τιμές 2,80-5-7,80 ευρώ. Φεύγοντας, αγόρασε παραδοσιακά προϊόντα από τα ράφια για να μεγαλοφυγείς και στη δική σου

VARIOUS ARTISTS

Του ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ

Swans

TO BE KIND (****)

Κάθε φορά φοβάμαι πως δεν θα μου ξανασυμβεί. Πως είμαι πια πολύ γέρος, πολύ χορτασμένος, πολύ καμένος, πολύ άκαμπος, πολύ φοβισμένος για να με συνεπάρει ένα άλμπουμ. Αλλά να που ήρθε πάλι η μαγεία κι εγώ ήμουν πρόθυμος κι ελεύθερος σαν να ήταν η πρώτη φορά, για να μου συμβεί αυτό το υπέροχο, πολύχρωμο, πολυδιάστατο ταξίδι που κράτησε 2 ώρες και ήταν σαν να κράτησε 5 λεπτά. Μια διαρκής ροή από συναισθήματα, από εικόνες, από περιστρεφόμενους δερβίσιδες του ροκ, από ιερές τελετές αρχαίων φυλών, από τέρατα που βρυχώνται, από μονότονους, επαναλαμβανόμενους ρυθμούς μέχρι την έκσταση, από συμπλέγματα νεφών που τα φυσάει ο αέρας, από τσακισμένες ερμηνείες βασανισμένων μεσήλικων.

Μπορεί τα πιο τρομακτικά (από κάθε άποψη), τα πιο καλειδοσκοπικά, τα πιο συναρπαστικά ταξίδια του μυαλού να γίνονται με τη βοήθεια ψυχεδελικών ουσιών, όμως τα πιο σπουδαία και αξιομνημόνευτα, αυτά που θυμάμαι και μελετώ, είναι όσα μου συνέβησαν με τη χρήση μόνο της καθαρής τέχνης. Είναι αυτές οι λίγες αλλά μοναδικές στιγμές που ένας δίσκος (αλλά και μια ταινία, μια παράσταση ή ένα βιβλίο) με συνέδεσε με το σύμπαν, εκμηδένισε την αίσθηση του χρόνου, μετατρέποντας τις φτωχές αισθήσεις μου στο όλον.

Με το που ξεκίνησε το άλμπουμ με το «Screen Shot» ήταν σαν ο Michael Gira και η παρέα του να με έσπρωξαν απαλά μέσα σε μία «σκουλικότρυπα» και, ταξιδεύοντας προς «την άλλη πλευρά», τα είδα και τα άκουσα όλα: χρώματα, ψαλμωδίες, λιτανείες, ινδιάνικες τελετές, ψίθυρους, τον Jim Morrison να μουρμουράει, ψυχές που δεν είχαν πού να πάνε, τελετές νοοδοο, την εποχή της εφηβείας και ότι είχα στο μυαλό μου τόσα χρόνια για την ψυχεδέλεια. Αισθάνθηκα φόβο, αγωνία, ευχαρίστηση, ευφορία και την ηρεμία του σύμπαντος. Ένα ταξίδι 2 ωρών, με τραγούδια μεγάλης διάρκειας από 8 ως 35 λεπτά, που τέλειωσε μέσα σε λίγη ώρα. Υπνωτισμένος, μαγεμένος, γοπτευμένος, αλλά πια ένας «μεγάλος» άνθρωπος του σύμπαντος κι όχι ένα μικρό ανθρωπάκι της καθημερινότητας, σηκώθηκα από την καρέκλα, πάτησα το repeat και πέταξα έξω από το παράθυρο.

ΜΟΥΣΙΚΕΣ ΣΚΗΝΕΣ LIVE Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

The Big Nose Attack

FUZZTONES ΣΤΟ GAGARIN

Ο Rudi Protrudi και η παρέα του είναι και πάλι εδώ! Οι αναβιωτές του garage-punk ήχου των 60s επιστρέφουν στην Αθήνα. Η παρέα του Rudi Protrudi με επιλογές από το σύνολο της 30χρονης δισκογραφίας του και το τρομερό «Lysergic Emanations». Δυνατό ελληνικό support από το ντουέτο των Big Nose Attack και τους Titans. Είσοδος €17, 20 ταμείο. Προπώληση: Θέατρο Ακροπόλ, Ιπποκράτους 9-11, 210 3643700, Public, Seven Spots, Παπασωτηρίου, Viva.gr. Στις 24/5.
» Στον ίδιο χώρο μια μέρα πριν οι εγχώριοι ρόκερ Planet Of Zeus παρουσιάζουν το νέο τους άλμπουμ «Vigilante» με support από τους Wherswilder. €10, 12 ταμείο. Προπώληση στα ticketarena.gr, viva.gr, Public, Παπασωτηρίου, SevenSpots, Reload. Επίσης, οι Καλιφορνέζοι Deafheaven έρχονται για πρώτη φορά στην Αθήνα συνδυάζοντας black metal με shoegaze στις 28/5 (€20, 23 ταμείο, προπώληση Public, Παπασωτηρίου, Seven Spots και 11876). GAGARIN, Λιοσίων 205

ΑΙΤΙΟΝ ΠΟΛΥΧΩΡΟΣ

Τζορτζίων 8, Μακρυγιάννη, 213 0256666

22/5: «Μουσική Παλλέτα» με τις Αλμπίνα Ζαχαριάδου και Μπέδια Χουρσουλίδου (22.00/€5). 23/5: «Femme Fatale» με τους Ειρήνη Κώνστα, Νάνου Παπακωνσταντίνου, Δημήτρη Βεζύρογλου (22.00/€5). 24/5: Τάκης Κωνσταντακόπουλος (21.30/€7). 26/5: Πέτρος Ζαράνης και ανοιχτό σχήμα (21.00/€5). 27/5: Αφιέρωμα στον Χατζδάκι με τους Καίτη Μάρακα, Γιώργο Σαλβάνο (20.30/€5). 28/5: Cosa NosTres (21.00/€5).

ANODOS LIVE STAGE

Πειραιώς 183, 23/5: Πάνος Μουζουράκης. 24/5: Βηταπείς.

BIOS-ROMANTZO

Αναξαγόρα 3-5, 210 3425335
23/5: Bad Kids

& Keep It Simple.

BAUMSTRASSE

Σερβίων 8, Βοτανικός
23/5: Μιχάλης Σιγανίδης, «fik-oh».

DEATH DISCO

Ογύγου 16 & Λεπενιώτου
24, Ψυρρή, 210 0006666
23/5: Brainmess.

ΓΥΑΛΙΝΟ UPSTAGE

Λεωφόρος Συγγρού 143, Ν. Σμύρνη, 210 9315600
Σάβ. Ελένη Φιλίν, Παύλος Καρποδίνης.

ENZZO DE CUBA

Αγ. Παρασκευής 70-72, Περιστέρι, 210 5782610
Πέμ. Noche Latino με τη Mariela Nelson. Παρ. Pedro Santana & Χορόγραμμα dance team. Σάβ. Pedro Santana. Κυρ. Bachata, Kizomba & Dembow Night Pedro + VasoVilegas. Δευτ. Brazilian Party. Τρ. Salsa Romantica. Τετ. Los Locos. Club: Πέμ. Βασίλης Δήμας.

Δευτ. Ζωντανή ελληνική βραδιά. Τρ. Νοτική Βραδιά αφιέρωμα. Τετ. «Δύσκολη Νύκτα». Παρ. «Greek Style Edition». Κυρ. So Sexy Sundayz.

FANTASIA

Λ Ποσειδώνος 5, Ελληνικό, 210 8940302
Παρ. Μαζωνάκης, Πάολα.

FAUST

Καλαμιώτου 11, 210 3234095
26/5: Andreas Polyzogopoulos Quartet. 28/5: Dusk.

FLORAL

Θεμιστοκλέους 80, πλ. Ε-Ξαρχείων, 210 3800070
23/5: Μάνος Λυδάκης. Τρίο. 24/5: Napoleon's Coup.

GAZARTE

Βουτάδων 32-34, 210 3460347
26/5: KOA.

HALF NOTE

Τριβωνιανού 17, Μετς, 210 9213310
22/5: Ευδοκία Ράπτη. 23/5: Λευτέρης Χριστοφής Group.

ΚΟΟΚΟΟ

Ιάκκου 17, Γκάζι, 210 3450930
23/5: Flow Job & Elephant Phinix.

PANTHEON THEATER

Πειραιώς 166, Κεραμεικός, 210 3471111
Παρ. ως Κυρ. Πάννης Πάριος.

PASSPORT

Καραϊσίου 19, Πειραιάς, 210 4296401
24/5: Πάννης Ζουγανέλης και Βίκυ Καρατζόγλου.

POSIDONIO

Λ. Ποσειδώνος 18, Ελληνικό, 210 8941033
Παρ. ως Κυρ. Νικηφόρος, Κωνσταντίνος Αργυρός, Ελένα Παπαϊωάννου.

ΡΥΘΜΟΣ STAGE

Μαρίνου Αντύπα 38, Ηλιούπολη, 210 9750060
23/5: Στέφανος Κορολάκης & Αντώνης Μιτζέλο. Σάβ. Μιχάλης Τζουγανάκης. 28/5: Κώστας Πιαννάκης & Μάκης Ψαραδέλλης.

SIX D.O.G.S

Αβραμιώτου 6-8, 210 3210510
22/5 - 24/5: 3ο Φεστιβάλ Πολλής Μουσικής. 26/5 - 1/6: Dressink Project.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΝΟΥΤΟΥ

Φραντζή & Θαρύππου 35-37, 210 9226975
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΣΚΗΝΗ. 24/5. Παντελής Θαλασσινός, PLUS. 23/5: Βίκυ Καρατζόγλου με guests τους Χρήστο Θηβαίο και Θανάση Αλευρά. CLUB. 22/5: Πένυ Παπακωνσταντίνου & Εύα Λουκάτου. 24/5: Wedding Singers.

STAGE VOLUME 1

Αγ. Ελεούσης 3 & Κακουργιοδικείου, Μοναστηράκι
23/5: Μπάμπης Μπατμανίδης. 24/5: Moonspell.

TIKI

Φαλήρου 15, Μακρυγάννη, 210 9236908
22/5: Λιά Ηίδα. 23/5: Penny & The Swingin' Cats. Σάβ. Σίλας Σεραφείμ.

TIN PAN ALLEY

Τουρναβίτου 6, πλ. Αγ. Ασωμάτων, 210 3210158
22/5: Lia Hide. 23/5: Penny & The Swingin' Cats. Σάβ. Σίλας Σεραφείμ.

ΤΑΡΑ Κ44

Κωνσταντινουπόλεως 44, Γκάζι
22/5: N.Babounis & Band. 23/5: CU Onstage Live με Εισβολέα, The Hype, DJ Noiz. 24/5: DarkstepWarrior. 25/5: AeonAphelion.

ΆΛΛΟΙ ΧΩΡΟΙ

ΙΑΝΟΣ

Σταδίου 24, 210 3217810
22/5: Γιώργος Καλούδης & Σωτήρης Λεμονίδης. 24/5: Tsumani's Wrong. 26/5: Χρήστος Κωνσταντόπουλος.

ΜΕΓΑΡΟ ΜΟΥΣΙΚΗΣ

Βασ. Σοφίας & Κόκκαλη, 210 7282000
22&23/5: «Roméos et Juliettes» του Sébastien Lefrançois. 22/5: Χριστίνα Πανακοπούλου, Δημήτρης Πάκας. 23/5: Συναυλίες στη Βιβλιοθήκη (15.00) / KOA (20.30).

ΝΟΜΙΣΜΑΤΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Πανεπιστημίου 12, 210 3610067
22/5: Yorgos Krommydas Trio Feat. Nasia Gofa.

ΠΑΡΑΣΣΟΣ

Καρύτου 8, 210 3225310
27/5: Ελένη Πέτα, Πάννης Χριστοδουλόπουλος. ●

Dj red

MAZE OPEN AIR

Νέο open air dance stage στην Αθήνα. Λέγεται Maze, βρίσκεται στον Βοτανικό και θα λατρευτεί από technoheads. Στις 24 Μαΐου το Maze club ανοίγει επίσημα τις πόρτες του με πάρτι από την ομάδα We Play, με καλεσμένους τον Sebastian Mullaert, ένα από τα ιδρυτικά μέλη των Minilogue, και την ex-resident του Goa Club της Ρώμης και μέλος του label BPitch Control DJ Red (Simona Calvani) που ζει σήμερα στο Βερολίνο. Warm up από τη συνδιοργανώτρια Rena. Maze, Ορφέως 182, Βοτανικός, 694 3074329. Είσοδος €10, 12 (μετά τη 01.00 στην πόρτα). Προπώληση Public, viva.gr, 11876. Στις 24/5.

ΜΠΑΤΜΑΝ RETURNS

Την Παρασκευή 23 Μαΐου θα γίνει η κεντρική προεκλογική ομιλία-συναυλία του Μπατμαν Μπατμανίδης με το συνδυασμό «Χαζοί για την Ήττα». Κεντρικό σύνθημα «Στις 23 του Μάη αλαλάζουμε τα πάντα». Μουσική υπόκρουση με τα εμβληματικά θέματα «Οικοδομή», «Για σένα μόνο», «Μη μου σπας τ' αμάξι», «Ντεκαφρέϊνέ», «Σε θέσει οφράϊντ» και άλλα μυστήρια. Ζωντανή κάλυψη από το BBC. Υπογραφή: Babis Batmanidis Co(m)pany. Stage Volume 1, Αγ. Ελεούσης 3 & Κακουρι-οδικείου, Μοναστηράκι, 210 3232132. Είσοδος €8. Προπώληση Ticket House, Πανεπιστημίου 42, 210 3608366, Reload Stores, Πανεπιστημίου 54, 210 3801464 www.ticketpro.gr | www.tickethouse.gr

ΜΗ ΧΑΞΕΙΣ!

ΚΑΛΕΣΜΕΝΟΙ ΣΤΑ ΓΕΝΕΘΛΙΑ ΤΟΥ ΖΑΦ

Το ΖΑΦ, το αγαπημένο στέκι της πλατείας Αγ. Ειρήνης, κλείνει δύο χρόνια και το γιορτάζει. Και ως τόπος συνάντησης τεχνών και καλλιτεχνών γίνεται πηγή έμπνευσης για τους φοιτητές του Κέντρου Εφαρμοσμένων Τεχνών του γνωστού γελοιογράφου Σπύρου Ορνεράκη. Μαζί διοργανώνουν μια πρωτότυπη εικαστική έκθεση-διαγωνισμό, με το νικητή να αναδεικνύεται από όλους εμάς, μέσα από την ιστοσελίδα www.facebook.com/zafcafe. Μην χάσετε το B-Day party την τελευταία ημέρα του διαγωνισμού, στις 29/5, από τις 21.00, με τις μουσικές να διαλέγουν οι παραγωγοί του En Lefko Μανώλης Οικονόμου και Κατερίνα Καφετζή (a.k.a Kafka).

ZAF Cafe Bar, Αγίας Ειρήνης 8, 210 3236711

16 ΜΑΪΟΥ

ΜΑΖΩΝΑΚΗΣ / ΠΑΟΛΑ

FANTASIA

Λ. Ποσειδώνος 5, Ελληνικό
T: 210 8940302, 210 8940203

ΡΥΘΜΟΣ 949

«Δεν θέλω να υποφέρω. Δεν θέλω το μέλλον σας».
(Ο καθηγητής Ξαβιέ δεν σπιντίζει το μέλλον με αισιοδοξία στο «X-Men: Ημέρες ενός ξεχασμένου μέλλοντος»)

cineVOICE

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

✎ Χόπως Χενία

critic's CHOICE

X-Men: Ημέρες ενός ξεχασμένου μέλλοντος

(X-MEN: DAYS OF FUTURE PAST)

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέιβιντ Σίνγκερ / ΠΑΙΖΟΥΝ: Χιου Τζάκμαν, Μάικλ Φασμπέντερ, Ίαν ΜακΚέλεν, Πάτρικ Στιούαρτ

Προκειμένου να αντιμετωπίσουν έναν εχθρό που απειλεί τόσο τους ανθρώπους όσο και τους Μεταλλαγμένους, οι X-Men θα χρειαστεί να ενώσουν τις δυνάμεις τους με τους νεότερους εαυτούς τους από το παρελθόν, σε μια μάχη σε δύο χρονικές περιόδους για την επιβίωσή τους.

Μπορεί να ακούγεται μπερδεμένο, αλλά όπως ίσως έχετε παρατηρήσει η λογική των Superhero ταινιών δεν είναι απαραίτητα φτιαγμένη για να βγάξει νόημα, τουλάχιστον όχι για όσους δεν γνωρίζουν σε κάθε λεπτομέρεια το σύμπαν των κόμικ και των ταινιών τους, αν κι ακόμη και για αυτούς πιθανότατα το «X-Men: Ημέρες ενός ξεχασμένου μέλλοντος» μπορεί να μοιάζει ελαφρώς ακατανόητο. Ελάχιστοι απ' όσους απολαμβάνουν μια ταινία όπου, για παράδειγμα, λεπίδες φυτρώνουν από τις κλειδώσεις των δακτύλων ενός άντρα με μεταλλικό σκελετό που δεν πεθαίνει, έχουν το δικαίωμα να υψώνουν αντιρρήσεις

για το πόσο πειστικό είναι το εύρημα μια ταινίας όπου οι X-Men ταξιδεύουν στο χρόνο, οπότε μπορούμε να πάμε πιο κάτω ξεχνώντας τέτοιου είδους λεπτομέρειες. Και η αλήθεια είναι πως αν βάλεις στην άκρη τη λογική, η ιδέα του franchise να ενώσει τους original X-Men της δεκαετίας του '60 με αυτούς του μέλλοντος μοιάζει αρκετά τολμηρή και ικανή να το ανανεώσει. Ο λόγος αυτής της επανένωσης είναι ένας εχθρός τόσο επικίνδυνος που απειλεί να εξαφανίσει όχι μόνο τους μεταλλαγμένους αλλά κι ολόκληρη την ανθρωπότητα: μια στρατιά από ρομπότ που έχουν την ικανότητα να μεταμορφώνονται για να αντιμετωπίζουν τις επιθέσεις των μεταλλαγμένων κι έχουν την αποστολή να τους εξαφανίσουν από τη γη. Στο φιλμ του Σίνγκερ οι X-Men από το μέλλον θα ταξιδέψουν πίσω στο παρελθόν για να δοκιμάσουν να αλλάξουν την ιστορία και να νικήσουν τότε και τώρα. Η αμερικάνικη ιστορία και μια μελλοντική εναλλακτική εκδοχή της γίνονται το σκηνικό για μια σειρά από θεαματικές μάχες σε αυτό το φιλμ που φιλοδοξεί να γυρίσει σελίδα στη σειρά, ξεκαθαρίζοντας πως ακόμη κι αν υπάρχουν πολλοί υποψήφιοι για το θρόνο της καλύτερης ομάδας κινηματογραφικών υπερηρώων, κανείς δεν θα πρέπει να ξεχνά την αξία των vintage αλλά πάντα φρέσκων πρώτων «εσπεμμένων».

Στις Κάννες με το «Xenia» του Πάνου Χ. Κούτρα

Είναι η μόνη ελληνική ταινία που συμμετέχει στο φετινό φεστιβάλ. Και μία από τις καλύτερες. Κι όχι επειδή μιλά ελληνικά.

Δεν συμβαίνει συχνά να γίνεσαι μάρτυρας ενός τόσο παρατεταμένου, θερμού χειροκροτήματος στο τέλος μιας προβολής στο φεστιβάλ των Καννών, όσο αυτό που ακολούθησε την πρεμιέρα της ταινίας του Πάνου Χ. Κούτρα «Xenia» πριν μερικές μέρες. Η τέταρτη μεγάλου μήκους ταινία του σκηνοθέτη και η αμέσως επόμενη μετά το θρίαμβο της «Στρέλλας» απέδειξε με τον πιο σαφή τρόπο γιατί ο Κούτρας είναι ένας από τους καλύτερους Έλληνες σκηνοθέτες. Θα μπορούσες να περιγράψεις το «Xenia» σαν μια ταινία ενθουσιασμού, ο ίδιος λέει πως είναι ο τρόπος του να αποχαιρέτησε οριστικά τα χρόνια της νεότητας, στην πραγματικότητα όμως είναι ένα πολυδιάστατο ταξίδι σε τόσο πολλούς τόπους και συναισθήματα. Μια διαδρομή στην Ελλάδα του σήμερα και στη σχέση δύο αδελφών από Αλβανίδα μητέρα, που αναζητούν τον Έλληνα πατέρα τους για να πάρουν την υπηκοότητα. Όμως αυτή είναι μόνο η επιφάνεια μιας ταινίας που ξέρει να γλιστρά ανάμεσα σε ένα σκληρό ρεαλισμό και μια μαγική φαντασία, να μπλέκει το δραματικό με το αστέιο και να υφαίνει μια προσωπική μυθολογία και μια όχι ακριβώς γοπευτική πραγματικότητα σε κάτι αδιαμφισβήτητα κινηματογραφικό. Βαθιά συγκινητικό όχι με τον τρόπο του επιφανειακού δράματος, αλλά με αυτόν μιας ουσιαστικής επαφής με το γύρω σου και το μέσα σου, το «Xenia» είναι το σημείο όπου ο Κούτρας κατορθώνει να φέρει τα υλικά του κινηματογραφικού του κόσμου στις απόλυτα σωστές τους διαστάσεις και να φτιάξει μέσα από αυτά μια ταινία τόσο ανάλαφρα ελκυστική και επώδυνα ώριμη. Το χειροκρότημα στον ίδιο, τους συντελεστές του και τους δύο εξαιρετικούς πρωτοεμφανιζόμενους ηθοποιούς, Κώστα Νικουλί και Νίκο Γκέλια, δεν ήταν απλά λόγω ευγένειας, μα κυριολεκτικά λόγω καρδιάς...

Κώστας Νικουλί, Πάνος Κούτρας, Νίκος Γκέλια

Το μυστικό της Μέιζι (WHAT MAISIE KNEW) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ντέιβιντ Σίγκελ, Σκοτ Μαγκίχι

ΠΡΟΤΑΓΟΝΙΣΤΟΥΝ: Τζουλιάν Μουρ, Αλεξάντερ Σκάρσγκαρντ, Στιβ Κούγκαν

Στη Νέα Υόρκη του σήμερα, ένα μικρό κορίτσι, η Μέιζι, βλέπει τους γονείς της να χωρίζουν και να ακολουθούν τους ξεχωριστούς τους δρόμους με ωριμότητα και διαπεραστικό βλέμμα.

Μπορεί να διαδραματίζεται στο παρόν, όμως το φιλμ είναι βασισμένο σε ένα βιβλίο του Χένρι Τζέιμς γραμμένο το 1897, κάτι που αποδεικνύει ίσως πως όσο κι αν ο χρόνος αλλάζει την επιφάνεια των πραγμάτων η ουσία των ανθρώπων παραμένει ίδια. Και σίγουρα η ικανότητα των παιδιών να αντιλαμβάνονται τον κόσμο πιο βαθιά απ' όσο θέλουμε να πιστεύουμε και που στην ιστορία της μικρής Μέιζι αποτελεί

την αληθινή καρδιά του φιλμ. Ανάμεσα στη ροκ σταρ μητέρα της και στο πρώην άγριο παιδί και τώρα γκαλερίστα πατέρα της, η ηρωίδα είναι χτισμένη όχι σαν μελοδραματικό στοιχείο για εύκολη συγκίνηση, μα σαν ένα καθαρό σημείο για να κοιτάξεις ένα αληθινά θολό συναισθηματικό τοπίο. Με τη μικρή πρωταγωνίστρια του Ονέιτα Απρίλε να δίνει μια εξαιρετικής ωριμότητας ερμηνεία και τους συμπρωταγωνιστές της να προσθέτουν επώδυνα αληθινά στοιχεία στην πραγματικότητά της, το φιλμ των Μαγκίχι και Σίγκελ έχει την ποιότητα ενός αληθινά συγκινητικού δράματος που ξέρει να κρατά τις ισορροπίες δίχως να εκβιάζει ή να απαιτεί το δάκρυ.

ΑΚΟΜΗ

Η απαραίτητη ταινία κινουμένων σχεδίων της εβδομάδας έρχεται από το 2012 και μια μυθική χώρα της Αφρικής, τη Ζαμπίζια, όπου πουλιά κάθε είδους ζουν αρμονικά μέχρι τη στιγμή που ένα ύπουλο ιγκουάνα προσπαθεί να καταστρέψει την αρμονία τους. Κι εκείνα φυσικά θα αντισταθούν. Όλα αυτά στο «Ζαμπίζια: Πουλιά στον Αέρα» (Zambezia) του Γουίεν Θόρνλεϊ.

SHOPPING /
SOUL /
BODY /
MIND /
MARKET

ABSOLUT ELYX ΕΠΑΝΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΖΕΙ ΤΟΝ ΟΡΟ LUXURY VODKA

Υπό τις οδηγίες του master distiller Krister Asplund και της ομάδας του, η ABSOLUT δημιούργησε με υπομονή και επιμονή την αψεγάδιαστη luxury vodka ABSOLUT ELYX. Σιτάρι διαλεγμένο με το χέρι και απόσταση μέσω ενός ιστορικού χάλκινου άμβυκα του 1921 αποδίδουν την κρυστάλλινη καθαρότητα και την απaráμιλλη μεταξένια υφή της πιο elegant έκδοσης της ABSOLUT. Ήρθε ανανεωμένη, με το χαρακτηριστικό χάλκινο στοιχείο της χαραγμένο πάνω στη νέα εντυπωσιακή φιάλη. Αναζητήστε τη σε επιλεγμένες κάβες στις εντυπωσιακές φιάλες των 700ml, 1lt, 1,5lt, 3lt και 4,5lt, καθώς και σε επιλεγμένα bar/clubs. -ΝΑΤΑΣΣΑ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

TEZENIS

Happy shopping στα καταστήματα Tezenis, όπου μπορείτε να επιλέξετε 3 σλιπ στην τιμή των €9,90 αλλά 2 σουτιέν για €19,90. Ακόμα, μόνο στις 31/5 στο Smart Park μπορείτε να αποκτήσετε όποιο σουτιέν Tezenis σας αρέσει μόνο με €5.

PITSOS ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΙΚΑ

Τελευταίας τεχνολογίας κλιματιστικά **Inverter**, ειδικά σχεδιασμένα για τις ελληνικές κλιματολογικές συνθήκες, για δροσιά το καλοκαίρι και ζέστη το χειμώνα, οικονομικά, αποδοτικά και σχεδόν αθόρυβα, δημιούργησε η εταιρεία Pitsos. Δείτε τα στο www.pitsos.gr, σε καταστήματα ηλεκτρικών ειδών και στο εκθεσιακό κέντρο της εταιρείας (170 κλμ. Αθηνών-Λαμίας και Ποταμού 20, Κηφισιά, κόμβος Βαρυμύμης)

Για περισσότερη μόδα, ομορφιά, shopping μπες στο www.athensvoice.gr/fashion-look

ΣΕΜΙΝΑΡΙΑ ΟΜΟΡΦΙΑΣ ΑΡΙΒΙΤΑ

Την πολύτιμη εμπειρία 35 χρόνων δημιουργίας, έρευνας και καινοτομίας σε θέματα υγείας και ομορφιάς μοιράζεται με το κοινό το **The APIVITA**

Experience Store, μέσα από μια σειρά συζητήσεων, σεμιναρίων και workshops. Αρχή από τον Μάιο και τον Ιούνιο με ένα πλούσιο εκπαιδευτικό πρόγραμμα σε θέματα ομορφιάς, υγείας, ευζωίας, πολιτισμού και οικολογίας. Δείτε το αναλυτικό πρόγραμμα εδώ: www.facebook.com/apivita. **The APIVITA Experience Store, Σόλωνος 6 & Κανάρη, Κολωνάκι, 210 36405690**

YAMAHA MAJESTY S

Νέο μοντέλο με μοντέρνο σχεδιασμό και δυναμικές επιδόσεις που έρχεται να συμπληρώσει την γκάμα των YAMAHA scooter «πόλης» στην κατηγορία των 125 κυβικών. Το νέο Majesty S είναι ένα συμπαγές και προσοτό νέο scooter που προσφέρει ένα ελκυστικό συνδυασμό αξίας, πρακτικότητας και ευκολίας στη χρήση και απευθύνεται σε απαιτητικούς αναβάτες που θέλουν να μετακινούνται μέσα στην πόλη με οικονομία, ευκολία, αξιοπιστία, αλλά και στυλ.

SWATCH

Ένα σπέσιαλ μοντέλο, που τιμά την τεράστια απήχηση και αγάπη για το ποδόσφαιρο στη Βραζιλία, δημιούργησε η Swatch. Λέγεται **Entusiasmo** και «κλέβει» τα χρώματα της σημαίας της Βραζιλίας: το πράσινο, το κίτρινο, το μπλε και το λευκό. Διατίθεται και με 31 ακόμα ξεχωριστά θηλάκια, με τις σημαίες των χωρών που παίρνουν μέρος στο Μουντιάλ.

ΣΕ είδα...

Γράψε για το ΣΕ ΕΙΔΑ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVSE, κενό και το μήνυμά σου στο 54121. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΣ

19/5, 21.45 μπάκα στο Θησείο, βγήκες στα Πετράλωνα, έχεις τα πιο όμορφα μπλε μάτια του κόσμου, ξανθούλα. Πρέπει να σε ξαναδώ.

INTERCITY ΑΘΗΝΑ-ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

16/5, σε λένε Εύη, είσαι γεωπόνος, διάβαζες Ζιμπέρ Σινουέ, χάρηκα που ξεκίνησες κουβέντα, κατέβηκες όμως νωρίς, εύχομαι να το δεις. Αν ναι, golf.papa@yahoo.com

TRAM ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

Βράδυ 16/5, παπούτσια all star, τσάντα με τον «Μικρό Πρίγκιπα», κατέβηκες με μια φίλη σου Νέο Κόσμο. Αν δεις αυτό το μήνυμα, σημαίνει ότι πρέπει να μου στείλεις! themonolith3@yahoo.com

ΧΑΡΤΕΣ

Παρασκευή 16/5 απόγευμα, διάβαζα και σε είδα να κάθεται πίσω μου μόνη, όμορφη μελαχρινή με μπλε γυαλιά. seeidaxartes@hotmail.com

ΤΡΟΛΕΪ 4

15/5 νωρίς βράδυ από Σύνταγμα μέχρι Πλαστήρα. Chris Evans ο ηθοποιός, ρε George, ξέχασα το επίθετό σου. Σεμέλη. chrisevans9876@outlook.com

ΜΕΤΡΟ

Φορούσες μια πετρόλ καμπαρίνα και καμλό παπούτσι, εγώ μια μπλούζα με στρουμφάκι, κοίταζες μια εμένα, μια τον γκρι-

νιάρη, τον γκρινιάρη πιο πολύ, ήσουν κουρασμένη, κατέβηκα Νομισματοκοπείο, στείλε όπου νομίσεις...

ΚΟΚΚΙΝΟΣ ΜΥΛΟΣ

16/5. Παλαιό Τέρμα. Όμορφη κοκκινομάλλα με τα ροζ...

ΣΤΑΣΗ ΣΥΓΓΡΟΥ-ΦΙΞ

Τρίτη 13/5, 13.30 περίπου, μπήκαμε στο ίδιο βαγόνι...

ΒΕΝΕΤΗΣ ΜΕΓΑΡΟ

Ο καφές κάθε πρωί δεν είναι ίδιος χωρίς την καλημέρα σου, Ρενάτα. Θέλω να σε ξαναδώ. Αλέξανδρος, renataveneti@hotmail.com

ΜΕΤΡΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ

Συναντηθήκαμε. Με κοιτούσες επίμονα... εσύ καστανός με μούσι κι εγώ κοντό μαλλί μαύρο... seeida14@outlook.com

ALGIDA MAGIC

Κολοκοτρώνη. Τετάρτη 14/5, 3 το μεσημέρι. Δυο φίλες, εσύ αδύνατη μελαχρινή με ίσια μακριά μαλλιά, μαύρο κολάν, λευκή μπλούζα, παπούτσι Nike, Ray Ban...

ΑΛΙΟΣ ΝΕΑΣ ΣΜΥΡΝΗΣ

10/5. Έτρεχες κόντρα στο ρεύμα, κοιταχτήκαμε, ήρθες και έκανες διατάσεις δίπλα μας, με ρώτησες την ώρα, στείλε alsaki@outlook.com

KISS AND CRY

2/5. Ήσουν δύο σειρές μπροστά, δερμάτινο τζάκετ και καρδ πουκάμισο, είμαι

αυτή που σε κοίταζε, με το μοβ κραγιόν, θέλω να επαληθεύσω τη μορφή σου στο φως της μέρας και να δω τα χέρια σου πώς χορεύουν στο σκοτάδι. Ήσουν και Σευχέλλες 9/5. Σε είδα τυχαία έξω από το τζάμι. kissandcry@outlook.com

ΛΕΩΦΟΡΕΙΟ

Δευτέρα 12/5, 16.00, με ρώτησες αν το λεωφορείο περνάει από την Παλλήνη. Κόλλησα σαν χαζός και μετά βίας κατάφερα να σου απαντήσω. Θέλω να σε ξαναδώ, μελαχρινή με τα τατουάζ στους καρπούς...

860

16/5 και ώρα 12.00 μ.μ. περίπου στην αφετηρία (Μαρίνα Φλοίσβου). Εσύ ο οδηγός του λεωφορείου. Εγώ ήμουν η κοπέλα που είχε καθίσει στις καρέκλες στη μεσαία πόρτα. Ντράπηκα να έρθω να σου μιλήσω. Αν θέλεις να επικοινωνήσεις μαζί μου anthi1@yahoo.gr

ΣΤΑΣΗ ΜΕΤΡΟ ΣΥΓΓΡΟΥ-ΦΙΞ

29/4, εσύ μελαχρινός με μουσάκι και το πιο γλυκό χαμόγελο, εγώ καστανόξανθη, μακρύ μαλλί, μπλε μάτια και κόκκινο καρδ πουκάμισο... Κοιτούσα απελπισμένα τις σκάλες με δυο μπλε σκουρές βαλίτσες στα χέρια. Με βοήθησες να την ανεβάσω! Θέλω να σε ευχαριστήσω που έσωσες τη μέση μου. BleVariaValitsa@outlook.com

ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ...

Γράψε για το ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: AVXE, κενό και το μήνυμά σου στο 54121. Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,23 με ΦΠΑ

Λυπάμαι, αλλά ενδιαφέρομαι μόνο για σοβαρή σχέση. Άσε που υποπεύομαι ότι έχεις κοπέλα. Μ.

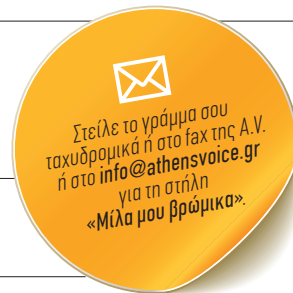
Κι όμως Μ., ακόμα θυμάμαι το όνομά σου. Ακόμα θυμάμαι το βλέμμα και τη χειραψία σου. Αλλά δεν μπορώ

να περιμένω 50 χρόνια. Ας στήσουμε ένα δικό μας Μο. Ψήσου.

ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗ

Κεντρική Πλατεία, Ιάσωνος 18

Ετοιμοπαράδοτα διαμερίσματα από 42 τ.μ. έως 47 τ.μ., διπλά τζάμια, ηλεκτρικά ρολά, πόρτες ασφαλείας, κουζίνα και λουτρό minimal, A/C, συναγερμός, ολοκληρωμένος κήπος, θέσεις στάθμευσης. Τιμή από € 100.000. 6977 785793, 210 3635.508

ΝΕΟΣ ΜΟΝΑΔΙΚΟΣ ΔΙΑΓΟΝΙΣΜΟΣ

FIX YOUR SELFIE

150 YEARS

FIX HELLAS

ΦΙΞ FIX ΦΙΞ ΦΙΞ

ΜΠΥΡΑ ΛΑΓΚΕΡ HELLAS BEER

ΦΙΞ

ΓΙΝΕ ΕΞΩΦΥΛΛΟ ΣΤΗΝ ATHENS VOICE & ΑΠΟΛΑΥΣΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗΜΕΝΗ ΣΟΥ ΜΠΥΡΑ ΜΕ ΟΛΗ ΤΗΝ ΠΑΡΕΑ!

ΠΩΣ: Βγάλε μια selfie με μία από τις 7 συλλεκτικές συσκευασίες Fix Hellas Παραδοσιακή Φιάλη 330ml και ανέβασέ την στο instagram!

ΜΠΥΡΑ FIX HELLAS + yourself = #fixyourselfie

ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΑ ΣΤΟ athensvoice.gr

share this information

Μυρτώ, δεν έχω ερώτηση, αλλά θα με βοηθούσε μια ενδεχόμενη απάντηση. Πριν αρκετό καιρό (χρόνια ίσως, μια και είμαι στο σημείο εκείνο που ο χρόνος χάνει τη δύναμή του) σου είχα γράψει ένα αινιγματικό μήνυμα με έναν κάποιον και ένα κάτι και έναν άνθρωπο (εμένα) που παύει να (μπορεί να) αγαπά, μόνο και μόνο επειδή τόσο πολύ αγάπησε. Όλες οι υποθέσεις που 'χες κάνει τότε, για το κάτι και το κάποιον, ήταν σωστές και μου χάρισες μια πολύτιμη συμβουλή που δεν μπόρεσα ποτέ να ακολουθήσω: να μη ρίχνω μαύρο στα άλλα χρώματα της παλέτας. Όλο αυτό τον καιρό, χρόνια ολόκληρα, προσπαθώ να πείσω τον εαυτό μου ότι μπορεί να τα καταφέρει να κάνει ένα έστω αναθεματισμένο βήμα από το σημείο εκείνο που όλα πονάνε παράξενα πολύ για τόσο καιρό μετά. Αλλά όποτε στέκομαι απέναντί του ξέρω ότι δεν θέλω να βρίσκομαι πουθενά αλλού στον κόσμο κι αυτή την ανάγκη δεν ξέρω πώς να την ξεγελάσω, πώς να της πω, όπως έλεγε κι εσύ, ότι οι «κάποιοι» είναι αυτό που λέει η λέξη. Δεν ξέρω αν φταίει που δεν τόλμησα να του πω ποτέ τι νιώθω για αυτόν και τώρα έχασα κάθε ευκαιρία να το κάνω, αλλά δεν έχω ούτε μια στάλα μπόγια κανενός χρώματος, δεν κρατάω καν παλέτα. Κι εκείνος δεν είναι μόνος του και δεν θα είναι ποτέ ξανά. Είναι χαρούμενος. Κι εγώ δεν ξέρω πώς γίνεται η ευτυχία ενός ανθρώπου που αγαπάω τόσο πολύ να με κάνει να μην μπορώ να ανεχτώ τον εαυτό μου. **Α, 29.**

το) στάθηκα μάνα, αδερφή, φίλη, ερωμένη, ΟΛΑ. Τα έδωσα ΟΛΑ κι όταν αποφάσισε ότι ήθελε να κάνει ΣΟΛΟ καριέρα, απλά έφυγε και με πλήγωσε χωρίς να τον νοιάξω εγώ. Μετά από πολλή προσπάθεια και καλούς φίλους στάθηκα και πάλι στα πόδια μου. Ήταν όμως θλιβερό το γεγονός ότι βρέθηκα στην ίδια αίθουσα με τον άνθρωπο για τη ζωή του οποίου είχα παλέψει τόσο πολύ και ταυτόχρονα έλεγα σε οικογενειακή μου φίλη –που του είχε δώσει αίμα για να ζήσει– ότι αδιαφορούσα πλέον για την ύπαρξή του. Θλιβερός δεν είναι ο θάνατος, αλλά τα πεθαμένα συναισθήματα. Εύχομαι ο επόμενος άνθρωπος που θα μπει στη ζωή μου να μην εκμεταλλευτεί την καλοσύνη μου, γιατί δεν μ' αρέσει να μετρώ πόσα θα δώσω. Θα τα ξαναδώσω ΟΛΑ... Ελπίζω μόνο να τ' αξίζει....

Είμαι μαζί σας φουλ – με μια διαφορά. Όταν σε μια σχέση δίνουμε ό,τι έχουμε και δεν έχουμε, το κάνουμε όχι από καλοσύνη αλλά από πίστη στη σχέση και από εμπιστοσύνη στα αισθήματα του άλλου. Αυτό λοιπόν είναι το πληγωτικό σε περιπτώσεις προδοσίας: η στιγμή που ο άλλος παύει να μας χρειάζεται (για άσχετους λόγους από την αγάπη) και φεύγει γιατί πλέον νιώθει δυνατός.

Υ.Γ. Πάντως μερικές ανάποδες τις παίρνεις όταν φτάνεις τόσο οριακά και τη σκαπουλάρεις στο ενενήντα. Να τα λέμε κι αυτά.

Μυρτώ! Δεν είμαι καλά... Λοιπόν φοιτήτρια, 20, και βρίσκομαι αντιμέτωπη με την εξής κατάσταση. Από τη μία πλευρά έχω ένα πολύ καλό παιδί που μου την πέφτει και δεν λέω, οκ, αλλά δεν είναι ότι τρελαίνομαι κιόλας. Από την άλλη πλευρά έχω έναν κομμουνιστή, από τους λίγους, ο οποίος και αυτός κομπλέ αλλά δεν το πολυπροχωράει... (και που λέει να μη με εγκρίνει το κόμμα). Από την άλλη πλευρά έχω το φιλο-φλερτ-σπαστικό «κολλητό» μου, ο οποίος είναι καρά κότα και δεν κάνει κίνηση... (και σαφώς όλοι νομίζουν ότι τα 'χουμε γιατί απλά βγάζει μάτι η κατάσταση) και τέλος η τελευταία πλευρά είναι η ελευθερία μου και η προσμονή ενός «μεγάλου έρωτα» που θα με βγάλει από αυτό το αδιέξοδο (ο ρομαντισμός θα μας σώσει, ρε+)! Τι να κάνω, η έρμη; Τρελάθηκα; Φταίνε τα οιστρογόνα, η άνοιξη, η εξεταστική που πλησιάζει, οι απανωτές εκλογές ή απλά το κούφιο μου το κεφάλι;

Σας έχω πρόταση: σταθείτε απέναντι στον άνθρωπο που δεν ξεπεράσατε ποτέ και ρωτήστε τον τι ψήφισε. Υπάρχει περίπτωση να σας απαντήσει «Σαμαρά». Θα ξεενώσετε αυτομάτως και θα λυθεί το θέμα σας μια και καλή.

Υ.Γ. Δοκιμασμένο.

Μυρτώ μου, θεά, καλησπέρα. Έχω σοβαρό πρόβλημα: είμαι με τον τύπο 5 χρόνια και τον τελευταίο συζούμε και συνειδητοποιώ πως κάνει 2 φορές την εβδομάδα μπάνιο. Τραγικό; Και προσπαθώ από τότε και με το καλό και με το άσχημο και με ανταλλάγματα και αποτέλεσμα μηδέν. Δεν είναι αυτή σοβαρή αιτία για χωρισμό; Γιατί στο τέλος θα ξεχάσω κι αυτά που ξέρω...

Έχετε δοκιμάσει να τον ψεκάσετε την ώρα που κοιμάται, σε κοιλιά, ράχη και πατούσες;

Βρεθήκαμε στην ίδια αίθουσα μετά από 8 μήνες. Μετρούσαμε δύο χρόνια και κάτι μαζί ως τότε. Σε μια πολύ δύσκολη στιγμή του (βρέθηκε λίγο πριν το θάνα-

ΜΙΚΡΕΣ αγγελίες

Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το 210 3617.369 (11.00-18.00)
Χρεώσεις: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.

Σε γνωρίζω...

ABILITY. Ρεκόρ Γάμων και Ευτυχισμένων Ζευγαριών. Πανελλαδικά-Εξωτερικά. Πολλών χρόνων εμπειρία, σύγχρονες μέθοδοι, στοχευμένα ραντεβού, πλειάδα επιλογών αξιολογών μελών, εκεμύθεια, εντιμότητα, άριστα αποτελέσματα. Κάντε κι εσείς τώρα εύκολα το όνειρό σας πραγματικότητα. Σχέση-Συμβίωση-Γάμος. Δεκτή διαμεσολάβηση γονέων-συγγενών. Ability. Ενώνει Ζωές. Τηλ. κέντρο 210 3826.947, Ερμού 18, Σύνταγμα, 4ος όροφος, www.abilityclub.gr

«Ι DO!». Εκθαμβωτικές ομορφιάς 40χρονη λέκτορας πανεπιστημίου Ιατρικής, ιδιαιτέρως ευγενική, μεγάλη ακίνητη περιουσία, €20.000 μνηνιάως, Ι.Χ., πολυτελής βίλα, αναζητά γνωριμία κυρίου ευπαρουσίαστου, καταξιωμένου επαγγελματικά και κοινωνικά, για γάμο. Γραφείο Συνοικειών «Ι DO!». Κολωνάκι, Αμερικής 19, 6ος όροφος. Καθημερινά 10:00-19:00, τηλ. 213 0260.000, 6977 433711, τηλ./fax: 216 8001820, www.idosinikesia.gr Βρείτε μας και στο Facebook.

Αβαντάζ. Πολύ ψηλός μελαχρινός εισοδηματίας

40χρονος, πτυχιούχος, γλωσσολόγος, €5.000 μνηνιάως, 6 διαμερίσματα, Ι.Χ. και πατρική περιουσία, με αγάπη στα σπορ, επιθυμεί γνωριμία γάμου μοντέρνας νέας με χιούμορ και μόρφωση Λυκείου και άνω, έως 35χρόνων, αδιάφορο το οικονομικό. Δεκτοί και γονείς. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 3ος όροφος, 210 3620.147, καθημερινές 9:00-21:00, Σάββατο 10:00-14:00, www.pappas.gr

Σέξι-στρέιτ-ροκ αναγνώστες άνω των 35 ζητούνται από αναγνώστρια αναλόγων προσόντων και όχι μόνο. Θα προτιμηθούν οι εκτός Αθήνας. Μόνο sms. 6945 313177

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

Κυκλώπων 25

Οροφδιαμέρισμα 95 τ.μ., 4ου ορόφου, ετοιμοπαράδοτο, 3 υπνοδωμάτια, 2 μπάνια, ανεξάρτητη θέρμανση αερίου, δρύινα πατώματα, κλιματισμός, parking υπογείου, σχεδιασμός και κατασκευή υψηλών προδιαγραφών. € 200.000, 210 3635.508, 6977 785793

We are always the same

We make the difference

design : est Athens

Our Brands

WESC

Nudie Jeans co

FRED PERRY

ringspun
Life is Beautiful

KOMONO

Re-think

The Original
RETRO BRAND
est. 1962

SUPERGA

www.prime-timers.gr

ΜΑΖΙ ΣΟΥ ΕΧΟΥΜΕ ΖΗΣΕΙ ΤΑ ΠΑΝΤΑ

Nike
ATHLETICS

**ΠΑΜΕ
ΕΛΛΑΔΑ!**

ΜΕΓΑΣ ΧΟΡΗΓΟΣ